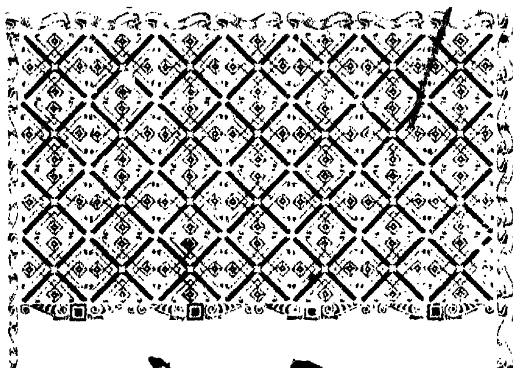
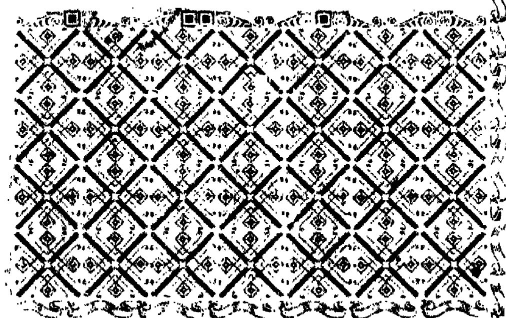

નવજોત શિક્ષક.

નવજોત્ શિક્ષક,

છઠ્ઠી આવૃત્તિ.

અવસ્તા:—જરથુશ્ત્રહે દએનાંમ યજમઇદે.

અર્થ:—અશો જરથોસ્તની દીન તરફ અમો માનની નજરથી જોઇએ છીએ.

(ઇ. હા ૧૯ ફ. ૨ જો.)

કર્ત્તા—એરવદ બરજોરજી એરચજી બજાં

તે

અથોરનાન બોર્ડીંગ મદરેસાના પ્રીન્સીપાલ.

મુંબઈ.

૧૯૨૧.

કીંમત ૧૪ આના.

આ પુસ્તક દીનશાહ શાપુરજી મસાનીએ મુંબઇના
કોટમાં નં૦ ૫૭–૫૯, કાવસજી પટેલ સ્ત્રીટ ખાતે
ધી ફ્રશો–ગર્દ પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં છાપ્યું છે,
અને એરવદ બરજોરજી એરચજી બન્નંએ,
અથોરનાન બોર્ડીંગ મદરેસા, ગોલેનજી
હીલ, બમનજી હોરમજી જેનરલના
બીલ્ડીંગ, વાઘેશ્વરી, પરેલ,
મુંબઇ મધ્યે પ્રગટ કીધું છે.

ખુલાસો.

આ નવજોત શિક્ષક ચોપડી પેહલવેહલી યજદેજરદી ૧૨૬૮ નાં સાલમાં છપાવ્યા પછી તેની બીજી આવૃત્તિ ૧૨૭૧ માં, ત્રીજી આવૃત્તિ યજદેજરદી ૧૨૭૩ માં, ચોથી આવૃત્તિ યજદેજરદી ૧૨૮૦ માં, પાંચમી આવૃત્તિ યજદેજરદી ૧૨૮૮ માં છપાઇ હતી તથા આ છઠ્ઠી આવૃત્તિ છપાવવામાં આવી છે. અવસ્તા શુદ્ધ જોડા અને ખોડા અક્ષરોથી છાપ્યા છે. તેમજ દરેક ભણતરનો સાર ભણતરની તુરત નીચે આપ્યો છે. ધર્મજ્ઞાનને લગતા પાઠો ભણતરની શેવટે સવાલ જવાબનાં રૂપમાં આપ્યા છે. ચોપડીનું કદ બદીઆનના ખીસામાં રહી શકે એવું કરવામાં આવ્યું છે. આ ચોપડી જેમ નવજોત થનારાં બાળકોને તેમજ મોટી ઉમરના દીનદાર જરથોસ્તીઓને શુદ્ધ ભણવા અને ધર્મજ્ઞાનને લગતા

પાઠો મનન કરવા જોગ છે. ઘણીએક નિશાળો-
માં આ ચોપડી "ટેક્ષ્ટ બુક" તરીકે ચાલે
છે. એની આગળી આવૃત્તિઓ માટે નામીચા
અવસ્તા ભાષાના સ્કોલરો અને વિદ્વાન દસ્તુર
સાહેબોએ ઉત્તમ મત આપેલું તે આવૃત્તિઓમાં
નોંધાયલું છે.

શુદ્ધ વાંચવાની સમજ.

આ ચોપડીમાં જોડા અને ખોડા અક્ષરો
લખેલા છે જેથી વિદ્યાર્થીઓ અને બીજા ભણ-
નારાઓ સ્પષ્ટ ઉચ્ચારથી ભણી શકે. આ
ચોપડીમાં વ્યંજનની નીચે ્ આવો કાપો કાહડ-
વામાં આવ્યો છે તે દેખાડે છે કે એ વ્યંજનમાં
અ નથી. **અષૅમ્** એ શબ્દમાં **મ**ની નીચે એક
કાપો મુકવામાં આવ્યો છે તે દેખાડે છે કે એ
મ ખોડો છે એટલે અ વગરનો છે. **અષૅમ્નો**
ઉચ્ચાર Ashem કરવો પણ Ashema નહી
કરવો. તેજ પ્રમાણે **મજ્દનો** ઉચ્ચાર Mazda

કરવો પણ Mazada અથવા Mazd નહી કરવો. જે વ્યંજનની નીચે . આવો કાપો નહી હોય તેને અ સાથનો આખો શબ્દ વાંચવો. જેમકે **દીદરૅષતા** એ શબ્દમાં દ અને ષ આખા અક્ષરો છે એને Didreshta નહી પણ Didareshatâ વાંચવો.

જ ની નીચે એક મીડું કહાડીને **જ઼** એ પ્રમાણે લખેલો હોય તેને ફારસીના **ઝ** અથવા ઇંગ્રેજી z ના જેવા ઉચ્ચારથી વાંચવો. તથા જ ની નીચે ત્રણ મીડાં કાહડેલાં હોય તો તેવા **જ઼** નો ઉચ્ચાર ઇંગ્રેજી Azure બોલમાં જેવો z નો ઉચ્ચાર થાય છે તેમ કરવો. જ નીચે કંઇ મીડું નહી હોય ત્યારે તેનો ઉચ્ચાર જમશેદ શબ્દ બોલતાં જેમ જ નો ઉચ્ચાર કરીએ છીએ તેમ કરવો. ઙ્ એ અક્ષરનો ઉચ્ચાર સંસ્કૃત ङ ના જેવો કરવો. જેમકે **વઙ્હુઉશ** Vang-hêush, **મનઙ્હા** Manangha વગેરે. જે

અક્ષરને માથે ˘ આવો માત્ર કહાડેલો હોય તેનો ઉચ્ચાર ઍના જેવો કરવો જેમકે **અહુરૅમ** શબ્દમાં રૅ નો ઉચ્ચાર ઇંગ્રેજી Ram (રૅમ) શબ્દમાં રૅ નો ઉચ્ચાર જેવો થાય છે તેવો કરવો. **યાઑ** શબ્દમાં **ઑ** નો ઉચ્ચાર ઇંગ્રેજી Not—નૉટ શબ્દમાં જેમ **ઑ** નો ઉચ્ચાર કરીએ છીએ તેમ કરવો.

યઝદેઝરદી ૧૨૯૦. }
ઇ૦ સ૦ ૧૯૨૧. } **બ૦ એ૦ બજાં.**

સાંકળ્યું.

ભાગ ૨ જો ધર્મ જ્ઞાન.

બનામે યજ્દે બક્ષાયંદેહે બક્ષાયશ્ગરે મેહરબાન્.

અશેમ્ વોહૂ.

અશેમ વોહૂ વહિશતેમ અસ્તી,
ઉશતા અસ્તી ઉશતા અહ્માઇ,
હ્યત્ અષાઇ વહિશતાઇ અશેમ.

(અશેમ વોહૂનો સાર.)

સઉથી ઉતમ દોલત સચ્ચાઇ છે. જે માણસ સાચું બોલે અને સફાઇ સુઘડાઈ જાળવે તે ખરૂં સુખ ભોગવે છે.

યથા અહૂ વઇર્યો.

યથા અહૂ વઇર્યો અથા
રતુશ અષાત્ ચીત્ હચા;

વઙ્હેઉશ દઝ્દા મનઙ્હો શ્યઓથન-
નાંમ્ અઙ્હેઉશ મઝ્દાઇ,
ખ્શથ્રેમ્ચા અહુરાઇ આ યિમ
દ્રેગુબ્યો દદત્ વાસ્તારેમ્.

(યથા અહૂ વઇર્યોનો સાર.)

આપણ સઘળાઓએ ખોદાની ખુશી પ્રમાણે ચાલવું. ગરીબ તથા અશકતોને મદદ કરવી. ડાહયાં આદમીઓ સચ્ચાઇથી તે પ્રમાણે ચાલે છે, જેથી ખોદાતાલા તેઓને ઉંચી મનશક્તિની બક્ષેશ કરે છે.

કેમ્ના મઝ્દા.

કેમ્ના મઝ્દા
મવઇતે પાયૂમ્ દદાત્;
હ્યત્ મા દ્રેગ્વાઓ
દીદરેશતા એએનઙ્હે:
અન્યેમ્ થ્વહ્માત્
આથ્રસ્ચા મનઙ્હસ્ચા,
યયાઓ શ્યઓથનાઇશ
અષેમ્ થ્રઓશ્તા અહુરા,

તાંમ્ મોઇ દાંસ્ત્વાંમ્
  દએનયાઇ ફ્રાવ્અઓચા.
કે વॅરॅથ્રેમ્-જા, થ્વા
  પોઇ સેન્ગ્હા યોઇ હॅન્તી,
ચીથ્રા મોઇ દાંમ
  અહૂમ્-બિશ્ રતૂમ્ ચીઝ્દી.
અત્ હોઇ વોહૂ
  સॅરઓષો જન્તૂ મનંઘા,
મજ્દા અહ્માઇ યહ્માઇ
  વષી કહ્માઇ ચીત્.

પાત્-નો ત્બીષ્યન્તત્ પઇરિ, મજ્દા-ઓસ્ચ આર્મઇતીશ્ચ સ્પેન્તસ્ચ; નસે દએવી દ્રુક્ષ્, નસે દએવો ચિથ્રે, નસે દએવો ફ્રકર્શ્તે, નસે દએવો ફ્રદાઇતે, અપ દ્રુક્ષ્ નસે; અપ દ્રુક્ષ્ દ્વાર, અપ દ્રુક્ષ્ વીનસે, અપાખ્ધ્રે અપનસ્યેહે, મામॅરॅન્ચઇનીશ્ ગએથાઓ અસ્ત્વઇતીશ્ અષહે. નॅમસ્ચા યા આર્મઇતીશ્ ઇઝ્યા. અષॅમ્ વોહૂ ૧.

(કેમના મજદાનો સાર.)

ઓ ખોદા બુરાઓથી તું અમારો બચાવ કર, ભલાં મન અને અશોઈની તું અમોને બક્ષેશ કર. જરથોસ્તી દીન ઉપરનાં અમારાં મજબુત એકીનથી તથા અવસ્તા કલાંમોની ખુબીથી છુપા શતરૂઓ ઉપર તું અમોને ફતેહમંદ કર. દીનને લગતું જ્ઞાન મેળવવા માટે અમોને એક કાબેલ ઉસતાદની મદદ આપ. ઓ ખોદા અદેખાઓથી તું અમારો બચાવ કર અને નમનતાઇનો ગુણ તું અમારામાં ફેલાવ. સઘળા દેવો, દરૂજો અને તેઓને લગતી નાપાકીઓ અમારેથી દુર થઇ જજો અને તેઓનો નાશ થજો.

નીરંગે કુસ્તી બસ્તન.

અહુરમજદ ખોદાએ, આહેરેમન અવાદશાંન દૂર અવાજ-દાશતારૂ; જદૂ શીકસ્તેહ બાદ; આહરેમન, દેવાન, દુજાંન જાદૂઆન, દરૂવંદાંન, કીકાન, કરફાંન, સાસ્તારાંન, ગુનાહકારાંન, આશમોગાંન દરૂવંદાંન, દુશમનાં ફ્રીઆંન,

જદ્દ શીકસ્તેહ બાદ્દ. દુશ પાદશાહાંન અવાદશાહાંન બાદ્દ; દુશ્મનાં સ્તોહ બાદ્દ; દુશમનાં અવાદશાહાંન બાદ્દ. અહુરમજદ ખોદાએ, ઍજ હમાં ગુનાહ, પતિત પશેમાનઓમ, ઍજ હરૂવસ્તીન દુશમત દુજાૂખ્ત દુજવરૅશત, મૅમ ૫ ગેથી મનીદ્દ, ઉઇમ ગુફ્ત, ઉઇમ કર્દ, ઉઇમ જસ્ત, ઉઇમ બૂન, બૂદ્દ ઍસ્તૅદ્દ; ઍજ આન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેથી મઇન્યુઆંની, ઓખે અવાક્ષ પશેમાન, પસે-ગવશની ૫ પતિત હોમ. *ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ; તરોઇદીતે અંગ્રહે મઇન્યેઉશ. હઇથ્યાવરૂશતાંમ હીત વસ્ના ફ્રૅષોતૅમમ; સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ વોહૂ ૧) યથા અહૂ વઇરૂયો ૨).

(પેહલી યથા અહૂ વર્યોનો બ્યઑથનનાંમ શબ્દ ભણતાં કુસ્તીનો પેહલો ગાંઠ જમના

હાથે વાળે તથા બીજી યથા અહૂ વઇર્યોનો ખ્યોથનનાંમ શબ્દ ભણતાં બીજે ગાંઠ ડાભા હાથે વાળે. **અશેમ વોહૂ ૧)**; અશેમ વોહૂ પઢતાં પછવાડેના બંને ગાંઠ પેહલો જમણા હાથે અને બીજે ડાભા હાથે વાળવા.)

(નીરંગે કુસ્તી બસ્તનનો સાર.)

એ ખોદા તું હેરેમંદી શકતીને દુર કરનાર છે. બુરા માણસો, જુઠાઓ, જાદુગરો, સારી શિખામણની વાતને નહી સાંભળનારાઓ, જુલમગાર પાપીઓ અને દુશમનો એઓનો નાશ થજો. ઓ ખોદા તમામ બુરા વિચારો વચનો અને કામો જે મેં આગે દુનિયામાં વિચારયાં હોય હું બોલ્યો હોઉ અને મેં કીધાં હોય, અગર અંજાણપણે મારાથી થયાં હોય, તો તે બધા ગુનાહથી પસતાવો કરીને માફ માગું છું. રાસતીના કામો કરનારાઓની ખાહેશ સઉથી ચઢતી છે.

જસમે અવંઙહે મજદ.

(મજદયસની દીનનો એકરાર.)

જસમે અવંઙહે મજદ. (ત્રણ વાર)
મજદયસ્નો અહ્મિ, મજદયસ્નો જરથુ-

શત્રિશ, ફ્રવરાને આસ્તૂતસ્ચા ફ્રવરેતસ્ચા. આસ્તુયે હુમતૅમ મનો, આસ્તુયે હુખ્તૅમ વચો, આસ્તુયે હ્વર્શ્તૅમ શ્યઓથનૅમ. આસ્તુયે દએનાંમ વઙુહિમ માઝદયસ્નીમ, ફ્રસ્પાયઓખ્ધ્રાંમ, નિધાસ્નઇથીશૅમ, અએત્વદથાંમ, અષઓનીમ, યા હાઇતિનાંમચા, બૂષ્યેઇન્તિનાંમચા, મજિશતાચા, વહિશતાચા, સ્રએશતાચા, યા આહુઇરિશ જરથુશત્રિશ. અહુરાઇ મઝદાઇ વીસ્પા વૅાહૂ ચિનહ્મી. અએષા અસ્તી દએનયાઓ માઝદયસ્નો ઇશ આસ્તૂઇતિશ. અષૅમ વૅાહૂ ૧).

(જસમે અવઙહે મઝદનો સાર.)

હું મજદયસ્ની છું એટલે જગતના રચનાર હોરમજદની બંદગી કરનાર, મજદયસ્ની જરથોશ્તી ધરમને વખાણનાર, અને તેની ઉપર એતેકાદ રાખનાર છું. સાચા વિચાર, સાચાં બચન અને સાચાં કામોને હું અંતઃકરણથી ચાહું છું. માજદયસ્ની દીન કે જે સલાહ સંપજથી રેહવાને શીખવનાર,

પરોપકારી કામો કરવાને ઉશકેરનાર તથા સાચી છે તેની ઉપર હું ફીદા છું. એ દીન લાવનાર અશો જરથોસ્ત છે. સઘળી જોઇતી ચીજો મને હોરમજદ આપે છે એમ હું કબુલ કરૂં છું. મજદયસ્ની દીન સરવથી ચઢતી છે એ દીનની વખાણ સદા ચાલુ રહો. આમીન !

નીરંગે ગઓમીજ.

શીકસ્તેહ શીકસ્તેહ શએતાંન; આહ્રેમન ગજસ્તેહ કારો કેરૂદાર; નરસદ ગજસ્તેહ કારો કેરૂદાર; સીઓસે. અમેષાસ્પંદ, દાદાર અહુરમજદ પીરોજગર પાક; અષઍાને અર્ષમ વૅાહૂ ૧). (ત્રણ વાર).

(નીરંગે ગઓમીજનો સાર.)

નાપાક શેતાન મારી આગલથી નાશ પામો કારણકે તેનાં કામ અને ફેલ લેઆનત ભરેલાં છે. તેનાં કામો અને ફેલો મને ના પોંહચો. દાદાર હોરમજદ તથા તેતરીસ યજદ અમશાસ્પંદો પાક અને અશો છે તેઓની અશોઇ મને પોંહચો.

સરોશ્ બાજ.

ક્ષનઑથ અહુરહે મજદાઓ. અષૅમ વૅાહુ (૧).

પનામે યજદાંન્ અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગુરજ ખરહે અવજાયાદ. સરોશ અષો, તગી તન્ ફ્રૂમાન્, શેકફ્ત જીન; જીન્ અવઝાર્, સાલારે દામાન્ અહુરમજદ બેરસાદ. ઍજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાન્ ઓમ; ઍજ હર્વેસ્તીન્ દુશ્મત દુઝૂખ્ત દુઝ્વર્ષ્ત, મૅમ પ ગેથી મનીદ, ઉઇમ ગુફ્ત, ઉઇમ કર્દ, ઉઇમ જસ્ત, ઉઇમ બૂન બુદ એસ્તેદ, ઍજઆન્ ગુનાહ્, મનશ્‌ની ગવશ્‌ની કુનશ્‌ની, તની રવાંની ગેથી મઇન્યુઆંની, ઓખે અવાક્ષ્ પશેમાન્, પસે ગવસ્‌ની પ પતિત્ હોમ. યથા અહૂ વઇર્યો ૫) અષૅમ વૅાહૂ ૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો, જરથુશત્રિશ; વીદએવો, અહુર-ત્કએષો. (હાવન ગેહના

વખતમાં નીચે જણાવ્યા પ્રમાણે ભણવું.)
હુાવનેએ અષઑાને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. સાવઙ્હેએ વીસ્યાઇંચ અષઑાને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

(રપિથ્વનના વખતમાં)

રપિથ્વિનાઇ અષઑાને અષહે રથ્વે, *ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦. ફ્રાદત-ફ્ષવે જન્તુ-માઇચ અષઑાને અષહે રથ્વે; ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ *ફ્ર૦.

(ઉજીરનના વખતમાં)

ઉજયેઇરિનાઇ અષઑાને અષહે રથ્વે; ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦.* ફ્રાદત વીરાઇ દખ્યુ-માઇચ અષઑાને અષહે રથ્વે; ય૦ વ૦ ક્ષ્ન૦ ફ્ર૦*

* યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

(અઇવિસરૂથ્રેમના વખતમાં)

અઇવિસ્રૂથ્રેમાઇ અઇબિગયાઇ અષઓને અષહે રથ્વે, યo વo ક્ષનo ફ્રo; ફ્રાદત વીરપાંમ હુજ્યાઇતેએ જરથુશત્રોતેમાઇચ અષઓને અષહે રથ્વે; યo વo ક્ષનo ફ્રo.*

(ઉશહેનના વખતમાં)

ઉષહિનાઇ અષઓને અષહે રથ્વે યo વo ક્ષનo ફ્રo; બેરજ્યાઇ ન્માન્યાઇચ અષઓને અષહે રથ્વે; યo વo ક્ષનo ફ્રo. સ્રઓષહે અષ્યેહે; તખ્મહે તનુ માંથ્રહે; દરૂષિદ્રઓશ આહૂઇર્યેહે ક્ષનઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્‌માઇચ ક્ષનઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ; યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રામે મ્રૂતે; અથા રતૂશ અષાત ચીત હચ, ફ્રા અષવ વીદ્વાઓ મ્રઓતૂ.

* યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

અશ્એાૅષૅમ અષીમ હુરએાૅઘેમ; વૅરૅથ્રા-જનેમ ફ્રાદત્-ગએથૅમ; અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે ☞ અહુનૅમ વઇરીમ તનૂમ પાઇતિ. ☜ (ત્રણ વાર). યથા અહૂ વઇરૂયો ૧).

(ફ્રવરાનેનો સાર.)

હું એકલા એકજ ખોદાની બંદગી કરનાર છું. અશો જરથોસ્તને પેગંબર તરીકે કબુલ રાખું છું. દેવનાં કામોનો ધીક્કાર કરૂં છું અને ખોદાની ખુશીનાં કામો કરવાની કબુલાત આપું છું. અશો સરોશ ઇજદને ખુશાલ કરવાને માટે યથા અહુ વઇરયોના કલામો ભણું છું. એ કલામો તનનો બચાવ કરનારા છે.

કેમના મજ્દા* (તા) ઇજ્ઞાચા. અષૅમ વૅાહૂ ૧. યથા અહૂ વઇરૂયો ૨). યસ્નૅમચ વહ્‌મૅમચ અઓજસ્ચ જવૅરૅચ આફ્રીનામી; સ્રએાૅષહે અષ્યેહે, તખ્મહે તનુ માંથ્રહે; દરૂષિ-દ્રએાૅશ આહૂઇરયેહે. અષૅમ વૅાહૂ (૧)

---

* આખી કેમના મજદા ભણી જવી.

અહ્‌માઇ રએશ્ચ.

અહ્‌માઇ રએશચ પ્રેરેનસ્ચ; અહ્‌માઇ તન્વો દ્રવતાતૅમ; અહ્‌માઇ તન્વો વજદ્રૅ, અહ્‌માઇ તન્વો વૅરૅથ્રૅમ, અહ્‌માઇ ઇશ્તીમ પઊરૂશ ખાથ્રાંમ, અહ્‌માઇ આસ્નાંમ ચિત્ ફ્રજન્તીમ; અહ્‌માઇ દરેઘાંમ્ દરેઘો જીતીમ, અહ્‌માઇ વહિશ્તૅમ અહૂમ અષઓનાંમ, રઓચહ્‌ૅમ વીસ્પો ખાથ્રૅમ. અથ જમ્યાત્ યથ આફ્રી નામિ. અષૅમ વૉહૂ ૧.

(અહમાઇ રએશચનો સાર.)

ઓ ખોદા! બંદગી કરનારને આપ આએ દુન્યામાં, સુખ આપનારી દોલત અને કીર્તી, તંદરોસ્તી અને ફતેહમંદી લાંબી જીંદગી અને ચાલાક ફરજંદ, તથા મીનોઇ દુન્યામાં આપજે તેને સઉથી સરસ બેહસ્તનું ઉતમ સુખ. જે દુઆ હું ચાહું છું તે આમીન હોજો.

હ જ઼ દ્ રૅ મ્.

હજઙ્રૅમ્ બઍૅપજનાંમ બઍૅવરૅ બઍપજનાંમ્ (ત્રણ વાર) અષૅમ વૉહૂ ૧).

(હજઙ્રૅમનો સાર.)

હજાર ઘણી તથા દસ હજાર ઘણી તંદરોસ્તી મને હોજો એટલે મારૂં શરીર હમેશાં નીરોગી હોજો.

જસ મે અવઙ્હે મઝ્દ.

જસ મે અવઙ્હે મજ્દ. (ત્રણ વાર) અમહે હુતાશતહે હુરઓઁધહે, વૅરૅથ્રઘ્નહે અહુરધાતહે, વનઇન્ત્યાઓસ્ચ ઉપરતાતો, રામનસ્ચ ખ઼ાસ્ત્રહે, વયઓશ ઉપરો-કઇર્યેહે, તરધાતો અન્યાઇશ દામાંન્, અએતત્ તે વયો, યત્ તે અસ્તી, સ્પૅન્તો મઇન્યઓમ્, થ્વાષહે ખ઼ધાતહે, જર્વાનહે અકરનહે જર્વાનહે દરેઁઘો ખ઼ધાતહે. અષૅમ વૉહૂ ૧).

(જસ મે અવંઘહે મજદનો સાર.)

ઓ ખોદા તું મારી મદદે આવી મને હીંમત, ફતેહ અને ખુશી આપ. સ્પેનામીનોની પેદાયશને લગતા વાએ ઇજદ તથા ખુદરતી કાર્એહાસર ફરતા આસમાન, અને બેકીનાર જમાનાની તું મને મદદ આપ.

કેરફેહ મોજદ.

કેરફેહ મોજદ ગુનાહ ગુજારેશનેરા કુનમ. અષહી રવાંન દુશારમરા, હમ કૅરફેહ હમા વેહાને, હફત કેશ્વર જમીન, જમીન પેહના, રૂદ-દરાના, ખુરશીદ બાલા, બુનદેહાદ બેરસાદ, અષો બેદ દેરૂજી. અથ જમ્યાત યથ આફ્રીનામિ. અષેમ વોહૂ ૧.

(કેરફેહ મોજદનો સાર.)

ગુનાહનાં નીવારણને માટે તથા રવાનની ખુશાલીને માટે સારાં કામોનો બદલો હું મેલવું. સઘલાં ભલાં માણસો જેઓ આએ હફતેકેશવર જમીન ઉપર રહે છે તેઓને પુરતી અશોઈ મલે તથા તેઓની જીંદગી લાંબી થાય એવી દુઆ હું માંગું છું તે આમીન હોજો.

(સરોશ બાજનો સાર.)

દાદાર અહુરમજદને હું ખુશાલ કરૂં છું. એકજ ખોદાને માનવાનો, પેગમ્બર અશો જરથોસ્તની દીન પ્રમાણે ચાલવાનો, દેવનાં કામનો ધીક્કાર કરવાનો અને અહુરમજદના તરીકા પ્રમાણે ચાલવાનો હું એકરાર કરૂં છું. સરોશ ઇજદ જે જોરાવર, માંથ્રના તનવાલો તથા અહુરમજદના તરીકા મુજબ ચાલનાર છે તેની વખાણ હું કરૂં છું. એ ખોદા જ્યારે બુરાઓ મારા ઉપર છુપી રીતે હુમલો કરે ત્યારે તારા સીવાય મારો બચાવ કરનાર બીજો કોણ છે? એ સાહેબ બીજો કોઇજ નહી પણ તુંજ અને તારા માંથ્રવાણીના ભેદી કલામો. તમામ દેવો દરૂજો અને તેઓને લગતી નાપાકીઓ મારેથી દુર થઇ જજો અને તેઓનો નાશ થજો. અશો સરોશ યજદની આરાધના કરનારને તંદરોસ્તી, સુખ આપનારી દોલત અને જાતી અક્કલનાં ફરજંદ હોજો, તથા તેને અશો લોકનું સઉથી ઉત્તમ બેહેસ્ત હોજો.

હોશૂબામ.

અથ ઇમાં વચો દ્રેનજયોઇશ, યોઇ અહૂર્ન વાૈર્થઘ્નયોર્તમ્મચ બએવજયોર્તમ્મચ; પન્ય અહુન વઇર્ય ક્રસાવયોઇશ.

યથા અહૂ વઇર્યો ૫); અહુનૅમ વઇરીમ તનૂમ્ પાઇતિ, અહુનૅમ વઇરીમ તનૂમ્ પાઇતિ, અહુનૅમ વઇરીમ તનૂમ્ પાઇતિ. યથા અહૂ વઇર્યો ૧) કેમના મજ્દા *(તા) નૅમસ્ચા યા આરૂમઇતિશ ઇજાચા. અષૅમ વૉહૂ ૧). યથા અહૂ વઇર્યો ૨૧) અષૅમ વૉહૂ ૧૨.)

નૅમસ્-તે હોશ-બામિ. (ત્રણ વાર) અએતત્ દિમ વીસ્પનામ્ મજિશતૅમ્ દજ્-દ્યાઇ, અહુમચ રતૂમચ યિમ અહુરૅમ મજ્દાંમ. સ્નથાઇ અઙ્રહે મઇન્યેઉશ દ્રવતો, સ્નથાઇ અએષ્મહે ખ્રવીદ્રઑશ, સ્નથાઇ માજઇન્યનાંમ્ દએવનાંમ, સ્નથાઇ વીસ્પનાંમ દએવનાંમ, વરૅન્યનાંમ્ચ દ્રવ-તાંમ, . (બાજમાં પઢે) શીકસ્તૅ ગનાહ્-મઇન્યો, બરઆહુરેમન લેઆંનત્ સદ્-હજાર્

* આખી કેમના મજ્દા ભણી જવી.

બારૂ. (પ્રગટ પદે) ક્ષ્દથાઇ અહુરહે મજ્દાઓ રએવતો ખરેનઙુહતો, ક્ષ્દથાઇ અમેષનાંમ સ્પેન્તનાંમ, ક્ષ્દથાઇ તિશ્ત્રયેહે સ્તારો રએવતો ખરેનઙુહતો, ક્ષ્દથાઇ નર્શે અષઓનો, ક્ષ્દથાઇ વીસ્પનાંમ સ્પેન્તાહે મઇન્યેઉશ દામનાંમ અષઓનાંમ. યથા અહૂ વઇર્યો ૨)

વઙહુચ વઙહુયાઓસ્ચ આફ્રીનામિ, વીસ્પયાઓ અષઓનો સ્તોઇશ, હુઇથ્યાઇચ બવાંઇથ્યાઇચ બુષ્યાંઇથ્યાઇચ, અષીમ રાસેન્તીમ દરેઘો-વારેથ્મનેમ, મિષાચિમ હુવો અઇવિષાચિમ, મિષાચિમ આફ્રસાઓઙહુઇતીમ. બરેન્તીમ વીસ્પાઓ બએષજાઓ, અપાંમચ ગવામચ ઉરૂવરનાંમચ. તઉરૂવયેઇન્તીમ વીસ્પાઓ ત્બએષાઓ, દએવનાંમ મષ્યાનાંમચ. અદેબ્યન્તાંમ અહુમાઇચ નમાનાઇ, અહુમાઇચ નમાનહે, નમાનો પતેએ.

વઙ્ઉહીશ્ચ અધાઓ, વઙ્ઉહીશ્ચ અશ્રયો, હુપઉરૂવાઓ વહેહીશ, અપરાઓ રાસનતીશ દરેઘા-વારેથ્મનો, યથનો મજિ-શતાઓસ્ચ, વહિશતાઓસ્ચ સ્રએશતા-ઓસ્ચ, અષયો અરેનવન્તે. અમેષનાંમ સ્પેન્તનાંમ, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓ-થ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, ફ્રદથાઇ અહે ન્માનહે, ફ્રદથાઇ વીસ્પયાઓ અષઓનો સ્તોઇશ, હુમિસ્તેએ વીસ્પયાઓ દ્રવતો સ્તોઇશ. સ્તવસ્ અષા યે હુદાઓ યોઇ હેન્તી.

વસસ્ચ તુ અહુરમજ્દ, ઉશતાચ ક્ષએષ, હવનાંમ્ દામનાંમ, વસો આપો, વસો ઉર્વરાઓ, વસો વીસ્પ વોહૂ અષ-ચિથ્ર, ક્ષયમ્નેમ અષવનેમ દાયત. અક્ષય-મ્નેમ્ દ્રવન્તેમ. વસો-ક્ષથ્રો ખ્યાત્ અષવ, અવસો-ક્ષથ્રો ખ્યાત્ દ્રવાઓ, ગતો હુમિ-સ્તો નિજ્ઝરેતો, હચ સ્પેન્તહે મઇન્યેઉશ

હામબ્યો, વરતો અવસો ક્ષથ્રો. હુક્ષય અર્જેમ ચિત ચો જરથુશત્રો, ફ્રતેમાં ન્માન-નાંમચ, વીસાંમચ, જન્તુનાંમચ, દખ્યુ-નાંમચ, અઙ્હાઓ દએનયાઓ, અનુમ-તયએચ અનુખ્તયએચ અનવર્શ્તયએચ, યા આહૂઇરિશ જરથુશત્રિશ.

યથ નો આઓઙ્હાંમ ખ્યાતો મનાઓ, વહિશતો ઉરૂવાંનો, ખાથ્રવઇતીશ તનવો હેન્તો, વહિશતો અઙ્હેઉશ, આકાઓસ ચોઇત, આહુઇરે મજદ જસેન્તાંમ.

અષ વહિશત, અષ સ્રએશત, દરેસામ થ્વા, પઇરિ થ્વા જમ્યામ, હમેમ થ્વા હપેમ. અષેમ વોહૂ ૧) (ત્રણ વાર અષ વહિશતથી અષેમ વોહૂ સૂધાં પઢે).

અહ્માઇ રએસ્ચ, હુજરેમ, જસ મે અવઙ્હે મજદ, કેરફેણ મોજદ.

(હોશબામનો સાર.)

અહુનવરના કલાંમો ઘણા ફતેહ આપનારા છે. તે ગાઇને ભણવા જોઇએ. બામદાદનો વખત જે ચલકાવ આપનારો અને ખુશનુમાં છે તેને નમીને આવકાર આપું છું. હોરમજદને ખુશાલ કરીને અંધરોમીનોને તોડું છું. સખાવતનું કામ સઉથી ઉતમ અને સુખ આપનારૂં છે ખોદા પોતાની મરજી પ્રમાણે સઘલી પેદાયશો ઉપર સત્તા ધરાવે છે. તે અશો માણસને મરજી પ્રમાણે સુખ ભોગવવા દે છે તથા પાપી માણસને દુખી અને નામુરાદ કરે છે. ભલી મજદયસ્ની દીનનાં ફરમાન પ્રમાણે ચાલવાની હું સદા કોશેશ કરીશ, અને બીજાઓને તે પ્રમાણે ચાલવાને શીખવીશ, કારણકે મજદયસ્ની દીનમાં જણાવેલા હુકમો પ્રમાણે ચાલવાથીજ આત્માનું કલ્યાણ થાયછે. અશો અથવા સ.ચ્ચો માણસ હોરમજદનો દોસ્ત છે અને તેજ માણસ તેની સનમુખ જઇ તેને જોઇ શકે છે.

હાવન્ ગેહ્.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ. અષેંમ વૉહૂ ૩ (ત્રણ). ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુર ત્કએષો. હાવ-

નેએ અષચૅાને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, સાવઙ્હેએ વીસ્યાઇચ અષઑાને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑાથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. મિથ્રહે વૉઉરૂ ગઑાયઑાઇ-તૌઇશ હજઙ્રો—ગઓષહે, બએવરૅ ચષ્મનો, અઑાખ્તો નામનો યજતહે, રામનો ખાસ્ત્રહે, ક્ષ્નઑાથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑાથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ.

યથા અહૂ વઇર્યો જઑાતા ફ્રામે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ ચિત્ હચ, ફ્રા અષવ વીદ્વાઑા મ્રઑાતૂ.

અહુરૅમ મજદાંમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, જરથુશત્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, જરથુશ્ત્રહે અષ-ઑાનો ફ્રવષીમ યજમઇદે, અમૅષે સ્પૅન્તે અષઑાનાંમ યજમઇદે, અષાઉનાંમ વઙ્ઉ-

હીશ સૂરાઓ સ્પેન્તાઓ ક્રવથયો યજમઇદે, અસ્તવતો મનંઘ્યાચ, અપનોતૅમમ્ સ્થ્વાંમ્ યજમઇદે, યએતુશતૅમમ્ યજતનાંમ, હુઝ્હુનુશતૅમમ્ અષહે સ્થ્વાંમ્ અઇવિનસાસ્તૅમમ્, જધ્મૂશતૅમાંમ્ અષઓનો અષહે સ્થ્વો સ્તુક્રિતીમ્ યજમઇદે.

હાવનીમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે, હવિર્વતાતૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે, અમૅરતાતૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે, આહુઇરીમ્ ફ્રશ્નૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે, આહુઇરીમ્ ત્કએષૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે, યસ્નૅમ્ સુરૅમ્ હપ્તહ્હાઇતીમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે, સાવઙ્હએમ્ વીસીમ્ચ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે, અઇર્યમનેમ્ ઇષીમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે, અમવન્તૅમ્

વૅરૅથ્રાજનૅમ વિત્અએવ્ંહેમ, વીસ્પ ત્અએ-ષાઍ તઉર્વયન્તૅમ, વીસ્પ ત્અએષાઍ તિતરૅન્તૅમ, યો ઉપૅમો યો મધ્વૅમો યો ફ્રતૅમો, જઓઈજીજીયે તરોમાંઈતીમ પન્ચ ગાથાઍ. મિથ્રૅમચ વૉઉરૂ-ગઓયઓઈતીમ યજમઇદે; રામચ ખાસ્ત્રૅમ યજમઇદે, વીસ્યેહે રથ્વો યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, વીસી-મચ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

મિથ્રૅમ વૉઉરૂ—ગઓયઓઈતીમ, હજ-ંર-ગઓષૅમ, બએવરૅ-ચષ્મનૅમ, અઓ-ખ્તો નામનૅમ યજતૅમ યજમઇદે, રામ ખાસ્ત્રૅમ યજમઇદે.

થ્વામ આતરૅમ અહુરહે મજ઼દાઓ પુથ્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; હધ જઓથ્રૅમ હધ અઇવ્યાઓંહનૅમ ઈમત્ બરૅસ્મ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; અપાંમ નપતારૅમ યજમઇદે. નઇરીમ સંહૅમ યજમઇદે,

તખ્મેમ્ દામોઇશ ઉપમનૅમ યજતેમ્ યજ-મઇદે; ઇરિસ્તનાંમ્ ઉરૂવાનો યજમઇદે, યાઓ અષઑનાંમ્ ફ્રવષયો. રતૂમ્ બૅરૅ-જન્તૅમ્ યજમઇદે, યિમ્ અહુ રૅમ મજદાંમ્. યો અષહે અપનોતૅમો યો અષહે જષ્ટુ-શતૅમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશત્રી યજ-મઇદે, વીસ્પચ હુવર્શ્ત શ્યઓથ્ન યજમઇદે, વરૂશતચ વરૅશ્યમનચ.

યેંઙ્હે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વઙ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓઙ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો ૨)

યસ્નૅમ્ચ વહ્મેમ્ચ અઓજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ, મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઓઇયઓઇ-તોઇશ હજઙ્રો-ગઓષહે બએવરૅ ચશ્મનો, અઓખ્તો નામનો યજતહે રામનો

ખાસ્ત્રહે. અષૅમ વૅાહૂ ૧). અહુમાઇ રએ-
શ્ચ; હુજં ધરૅમ; જસ મે અવં ઙ્હે મજ્દઃ;
કૅરફેહ્ મોજ્દ. અષૅમ વૅાહૂ ૧).

(હાવન ગેહનો સાર.)

સઉથી પેહેલાં દાદાર હોરમજદને ખુશાલ કરીને. હાવન ગેહના વખતમાં જંગલો અને ખેતરોના પાસ્બાન મેહર ઇજદ જે હાવન ગેહનો હમકાર છે તેને અમો ખુશાલ કરીએ છીએ. દાદાર હોરમજદ અને અશો જરથોસ્તના ફ્રોહરને અમો યાદ કરીએ છીએ હાવન ગેહના વખતને, ખોરદાદ અને અમરદાદ અમશાસ્પંદને તેમજ હપ્તન યસ્તને હમો વખાણીએ છીએ. પવિત્ર આતશ અને પાણીનો અમે ગુણ ગાઇએ છીએ. ગુજર પામેલાં ભલાંઓના આત્માઓને અમો યાદ કરીએ છીએ. પવિત્રાઇમાં પુરા હોરમજદની પેગંબર અશો જરથોસ્તનાં લાવેલાં સઘલાં ધરમ પુસ્તકોની તથા સઘલાં ભલાં કામો જે હાલમાં થાય છે, આગલ થઇ ગયાં અને હવે પછી થશે, તે બધાં કામોની અમે સ્તુતી કરીએ છીએ.

રપિથ્વન ગેહ.

ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ. અષેમ વોહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશ્ત્રીશ વીદએવો અહુર ત્કએષો. રપિથ્વિનાઇ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. ફ્રાદત-ફ્ષવે જન્તુમાઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. અષહે વહિશ્તહે આથ્રસચ અહુરહે મજદાઑ, ક્ષનઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રામે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્‌ચિત હચ ફ્રા અષવ વીદ્વાઑ મ્રઑતૂ.

અહુરેમ મજદાંમ અષવનમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, જરથુશ્ત્રેમ અષવનેમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, જરથુશ્ત્રહે અષ-

ઑનો ફ્રવષીમ યજમઇદે, અમૅષે સ્પૅન્તે અષઑનાંમ યજમઇદે, અષાઉનાંમ વઙુહીશ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો યજમઇદે, અસ્તવતો મનખ્યાચ અપનોતૅમમ રથ્વાંમ યજમઇદે, યએતુશતૅમમ યજતનાંમ, હઙ્હુનુશતૅમમ, અષહે રથ્વાંમ અપ્રવિનસાસ્તૅમમ, જઘમૂશતૅમાંમ અષઑનો અષહે રથ્વો રતુફ્રિતીમ યજમઇદે.

રપિથ્વિનૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. અહુનવઇતીમ ગાથાંમ અષઑનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; ઉશતવઇતીમ ગાથાંમ અષઑનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; સ્પેન્તા મઇન્યૂમ ગાથાંમ અષઑનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; વૉહુ ક્ષથ્રાંમ ગાથાંમ અષઑનીમ અષહે રતૂમ યજઇદે; વહિશ્તોઇશ્તીમ ગાથાંમ અષઑનીમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

ફ્રાદત્-ફ્શાઉમ જન્તુમેમ્ચ અષવનૅમ
અષહે રતૂમ યજમઇદે; ફ્શુષેમ્ચ માંથ્રેમ
યજમઇદે; અરૂષુખ્ધેમ્ચ વાચૅમ યજમઇદે;
વચ અરૂષુખ્ધ યજમઇદે, વારૅથ્રઘ્નીશ્ દએવો
દ્બીત યજમઇદે, અપસ્ચ જેમસ્ચ યજ-
મઇદે ઉર્વરાઑસ્ચ, મઇન્યવચ યજત
યજમઇદે, યોઇ વઙ્હુજદાઑ અષવનો,
અમેષેસ્ચ સ્પેન્તે અષાઉનાંમ્ યજમઇદે.

અષઑનાંમ્ વઙ્ઉહીશ્ સૂરાઑ સ્પૅ-
ન્તાઑ ફ્રવષયો યજમઇદે. બરૅઝ્નૂશ્ચ
અષહે યત્ વહિશ્તહે, મઝિશ્ત માંથ્ર,
મઝિશ્ત વૅરૅજ્ય, મઝિશ્ત ઉર્વઇથ્ય, મઝિ-
શ્ત હુઇથ્યા-વૅરૅજ્ય, મઝિશ્ત વીન્દઇથ્ય,
દએનયાઑ માજ્દયસ્નોઇશ્ યજમઇદે.

અવત્ વ્યાખનૅમ્ચ હંજમનૅમ્ચ યજ-
મઇદે, યત્ અસ્તિ અમેષનાંમ્ સ્પેન્તનાંમ્,
બરૅઝ્નવો અવઙ્હે અગ્નો ધિમતૅમ જન્તુ-

મહે રથ્વો, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ જન્તુમૅમચ અપવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. અષૅમ વહિશ્તૅમ આતરૅમચ અહુરહે મજદાઑ પુથ્રૅમ યજમઇદે.

થ્વામ આતરૅમ અહુરહે મજદાઑ પુથ્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; હથ જઑથ્રૅમ હથ અઇવ્યાઑઙહનૅમ. ઇમત બરૅસ્મ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ. અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. અપાંમ નપ્તારૅમ યજમઇદે. નઇરીમ સઙહૅમ યજમઇદે, તખ્મેમ દામોઇશ ઉપમનૅમ યજતેમ યજમઇદે. ઇરિસ્તનાંમ ઉરવાનો યજમઇદે, યાઑ અષઑનાંમ ફ્રવષયો. રતૂમ બૅરજન્તૅમ યજમઇદે, યિમ અહુરૅમ મજદાંમ. યો અષહે અપનોતૅમો યો અષહે જધમૂશતૅમો. વીસ્પ સ્રવાઑ જરથુશત્રી યજમઇદે; વીસ્પચ હ્વર્શત શ્યઑથ્ન યજમઇદે, વરૅશતચ વરૅશ્યમનચ.

યેંઘહે હાતાંમ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વહૂહો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓહૂહાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો ૨).

યસ્નેમચ વહમેમચ અઓજસ્ચ જવરેચ આફ્રિનામિ, અષહે વશિતહે આશ્રસ્ચ અહુરહે મજદાઓ. અષેમ વોહૂ (૧) અહ્માઇ રએશ્ચ; હજ્રૂેમ; જસ મે અવઙ્હે મજ્દ; કેરેફ્ષ મોજ્દ.

(રપિથ્વન ગેહનો સાર.)

રપિથ્વનનો વખત પશુઓને આરામ આપવા માટેનો તથા ગામના વડા હાકેમનું કામ ચાલવા માટેનો છે. તે વખતમાં દાદાર હોરમજદને તથા આતશને હું ખુશાલ કરૂં છું. રપિથ્વનને, અહુનવત, ઉશ્તવદ, સ્પેંતામદ, વોહુક્ષત્ર અને વહિસ્તોઇશ્ત ગાથાને હું વખાણું છું. માંથ્રવાણીના કલામોને, સાચા બોલેલા સખુનોને પાણી જમીન તથા ઝાડવરને, મીનો ઇજદો અને અમશાસ્પંદાની મીજલસ જે આસમાનની ઉંચાઇએ બનાવેલી છે તેને હું આરાધુંછું.

ઉજીરન્ ગેહ.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ. અષેમ વોહૂ ૩) ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ વીદએવો અહુરત્કએષો. ઉજયેઇરિનાઇ અપઓને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. ફ્રાદત્—વીરાઇ દખ્યુમાઇચ અપઓને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. ઑરજતો અહુરહે નફેધ્રો અપાંમ્ અપસ્ચ મજદધાતયાઓ, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વીધ્વાઓ મ્રઓતૂ.

અહુરેમ્ મજદાંમ્ અષવનેમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. જરથુશત્રેમ્ અષવનેમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે, જરથુશ્ત્રહે અષ-

ઍાનો ક્રવષીમ્ યજમઇદે. અમેષે સ્પૅન્તે
અષ્યૅાનાંમ્ યજમઇદે. અષાઉનાંમ્ વङ્ઉ-
હીશ્ સૂરાઍા સ્પૅન્તાઍા ક્રવષયો યજમઇદે.
અસ્ત્વતો મનષ્યાચ અપનોતૅમૅમ્ રથ્વાંમ્
યજમઇદે. યએતુશ્તૅમૅમ્ યજતનાંમ્ હુङ્હુ-
નુશ્તૅમૅમ્ અષહે રથ્વાંમ્ અઇવિન-
સાંસ્તૅમૅમ્, જધ્ઞુશ્તૅમાંમ્ અષઍાનો
અષહે રથ્વો રતુક્રિતીમ્ યજમઇદે.

ઉજયેઇરિનૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્
યજમઇદે. જઍાતારેમ્ અષવનૅમ્ અષહે
રતૂમ્ યજમઇદે; હાવનાનૅમ્ અષવનૅમ્
અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; આતરૅવક્ષૅમ્ અષવ-
નૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; ક્રબરૅતારૅમ્
અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે; આબૅરૅ-
તેમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે;
આસ્નતારૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતુમ્ યજ-
મઇદે; રથ્વિશ્કરૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્

યજમઇદે; સ્રઑષાવરૅજૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

ફ્રાદત્-વીરૅમ દખ્યુમૅમચ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; સ્ત્રેઉશ્ચ માઓંઘૅમચ હ્વૅરૅચ રઑચાઓ યજમઇદે, અનઘ્ર રઑચાઓ યજમઇદે, અક્રસંઘ હામચ ખ્વાથ્રેમ યજમઇદે, યા નર્શ સાદ્રા દ્રૂગ્વતો.

હુઇથ્યાવરૅજૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, અપરૅમચ તકએષેમ યજમઇદે. હુઇથ્યાવરૅજૅમ અષવનૅમ અષઓનો સ્તીમ યજમઇદે, પઇતિ અસ્નિ પઇતિ ક્ષફ્ને, યસો-બૅરૅતાભ્યો જઑથ્રાભ્યો, દખ્યુમહે ર્થ્વો યસ્નાઇચ વહ્માઇચ; દખ્યુમૅમચ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. બૅરૅ-જન્તૅમ અહુરૅમ ક્ષથ્રીમ ક્ષએતૅમ, અપામ નપાતૅમ અઉર્વત-અસ્પૅમ યજમઇદે, અપૅ-મ્ચ મજદધાતાંમ અષઑનીમ યજમઇદે.

થ્વાંમ્ આતરૅમ્ અહુરહે મજદાઓ પુથ્રૅમ, અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. હુધ્વ જઓથ્રૅમ હુધ્વ-અઇબ્યાઓઙ્હનૅમ, ઇમત્ બરૅસ્મ્ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે. અપાંમ્ નપ્તારૅમ યજમઇદે; નઇરીમ્ સઙ્હુૅમ્ યજમઇદે, તખ્મૅમ્ દામોઇશ્ ઉપમનૅમ્ યજતૅમ્ યજમઇદે, ઇરિસ્તનાંમ્ ઉર્વાનો યજમઇદે યાઓ અષઓનાંમ્ ફ્રવષયો.

રતૂમ્ બૅરૅજન્તૅમ્ યજમઇદે યિમ્ અહુરૅમ્ મજદાંમ, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જધ્નૂશતૅમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશત્રિ યજમઇદે. વીસ્પચ હ્વર્શ્તા ષ્યઓથ્ન યજમઇદે, વર્શ્તચ વર્ષ્યમ્નચ.

યેંઙ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વઙ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંઙ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો ૨.

યસ્નેમ્ચ વહ્મેમ્ચ અઓજસ્ચ જવરેચ આફ્રીનામિ; ઔરંજતો અહુરહે નફ્રો અપાંમ્ અપસ્ચ મજદધાતયાઓ અર્ષમ વૉહૂ (૧).

અહ્માઇ રએશ્ચ-હુજહ્રેમ-જસ મે અવહૂહે મજદ-કેરફેહ મોજદ.

(ઉજીરન ગેહનો સાર.)

પાક ખોદાતાલાને ઉજીરન ગેહના વખત ઉપર હું આરાધું છું કે જે વખત માણસોને કામથી પરવારીને આરામ લેવાનો તથા શેહરના પાદશાહને લગતું કામ ચાલવાનો છે. પવિત્ર ઉજીરનને, અશો જાતીને, હોમની ક્રિયા કરનારને, આતર વખીને, તથા જુદી જુદી ક્રિયા માટે મુકરર કીધેલા અશો પુરૂષને હું વખાણું છું. સેતારા, માહાતાબ, આફતાબ અને રોશાણીઓને હું આરાધું છું.

અઇવિસ્રૂથ્રેમ્ ગેહ.

ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ અષેમ વોહૂ (૩) ક્રવરાને મજ્દયસ્નો, જરથુશ-ત્રીશ, વીદએવો, અહુર-ટકએષો; અઇવિસૂથ્રેમાઇ અઇબિગયાઇ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, ક્ષનઑથ્રાઇચ ક્રસસ્તયએચ, ક્રાદત્ વીસ્પાંમ હુજ્યાઇતેએ, જરથુશત્રોતેમાઇચ, અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, ક્ષનઑથ્રાઇચ ક્રસસ્તય-એચ. અષાઉનાંમ ક્રવષીનાંમ, ગેનાંનાંમચ વીરોવાંથ્વનાંમ, યાઇર્યાઓસ્ચ હુષિતોઇશ, અમહેચ હુતાશતહે હુરઓથ્રહે, વેરેથ્રઘ્નહેચ અહુરધાતહે, વનઇન્ત્યાઓસ્ચ ઉપરતાતો, ક્ષનઑથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, ક્ષનઑથ્રાઇચ ક્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ક્રામે મ્રૂતે, અથા રતૂશ અષાત ચિત હચ, ક્રા અષવ વીદ્વાઓ મ્રઓતૂ. અહુરેમ

મજદાંમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, જરથુશત્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, જરથુશત્રહે અષઓનો ફ્રવષીમ યજમઇદે, અમૅષે સ્પૅન્તે અષઓનાંમ યજમઇદે, અષાઉનાંમ વઙુહીશ સૂરાઓ સ્પૅન્તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે, અસ્તવતો મનખ્યાચ અપનોતૅમૅમ રથ્વાંમ યજમઇદે, યએતુશતૅમૅમ યજતનાંમ. હઙુહનુશતૅમૅમ અષહે રથ્વાંમ અઇવિનસાસ્તૅમૅમ, જઘ્મૂશતૅમાંમ અષઓનો અષહે રથ્વો રતુક્રિતીમ યજમઇદે.

અઇવિસ્રૂથ્રૅમૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. અઇબિગાઇમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. થ્વાંમ આતરૅમ અહુરહે મજદાઓ પુથ્રૅમ, અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, અસ્મન હાવન અષહે રતવો યજમઇદે. અયઙુહએન હાવન અષહે રતવો

યજમઇદે, હુવ જઍાથ્રૅમ હુવ-અઇવ્યા-
ઓઝ્રુહનૅમ, ઇમત બરૅસ્મ અષય ફ્રસ્ત-
રૅતૅમ, અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.
આપ ઉર્વઇરે યજમઇદે, અઓઉર્વતાંમ
ઉરૂને અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

ફ્રાદત-વિસ્પાંમ-હુજ્યાતીમ અષવનૅમ
અષહે રતૂમ યજમઇદે. જરથુશત્રૅમ અષવ-
નૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. માથ્રૅમ સ્પૅ-
ન્તૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.
ગેઉશ ઉર્વાનૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ
યજમઇદે. જરથુશત્રોતૅમૅમચ અષવનૅમ
અષહે રતૂમ યજમઇદે. જરથુશત્રૅમ અષવ-
નૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

આથ્રવનૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ
યજમઇદે. રથએશતારૅમ અષવનૅમ અષહે
રતૂમ યજમઇદે. વાસ્ત્રીમ ફ્રુષુયન્તૅમ અષવ-
નૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. ન્માનહે

ન્માનો-પઇતીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. વીસો વીસ્પઇતીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. જન્તેઉશ જન્તુ-પઇતીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. દક્હેઉશ દક્હુપઇતીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

યવાનૅમ હુમનક્હેમ, હુવચક્હેમ હુશ્યઑથ્નૅમ, હુદએનેમ, અષવનૅમ, અષહે રતૂમ યજમઇદે. યવાનૅમ ઉખ્ધો-વચક્હૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. ખ્એ-ત્વદથૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. દક્હાઉર્વએસૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. હુમાએમ પઇરિજથ્નૅમ અષવ-નૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. ન્માનહે ન્માનોપથ્નીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

નાઇરિકાંમચ અષઑનીમ યજમઇદે, ક્રાયો-હુમતાંમ ક્રાયો-હુખ્તાંમ ક્રાયો હ્વર્શ્તાંમ, હુશ-હાંમ-સાસ્તાંમ, રતુક્ષથ્રાંમ અષઑનીમ, યાંમ આમંઇતીમ સ્પૅન્તાંમ, યાઑસ્ચ તે ઘેનાઑ અહુરમજદ. નરૅમચ અષવનૅમ યજમઇદે, ક્રાયો હુમતૅમ, ક્રાયો હુખ્તૅમ ક્રાયો હ્વર્શ્તૅમ વિસ્તો ક્રઑરૅઇતીમ, એવિસ્તો-કયધેમ. યેહ્યહે અઑથ્નાઇશ ગએથાઑ અષ ક્રાદૅન્તે; જરથુશ્ત્રોતૅમહે રથ્વો યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, જરથુશ્ત્રોતૅમૅમચ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

અષાઉનાંમ વહ્ઉહીશ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ક્રવષયો યજમઇદે. ઘેનાઑસ્ચ વીરો-વાંથ્વાઑ યજમઇદે. યાઇર્યાંમચ હુષિતીમ યજમઇદે. અમૅમચ હુતશ્તૅમ હુરઑધૅમ યજમઇદે. વૅરૅથ્રઘ્નૅમચ અહુર-

ધાતૅમ યજમઇદે. વનઇન્તીમ્ચ ઉપરતાતૅમ યજમઇદે.

થ્વાંમ આતરૅમ અહુરહે મજદાઓ પુથ્રૅમ, અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે હુઘ જઓથ્રેમ હુઘ-અઇવ્યાઓંઘ્નૅમ, ઇમત બરૅસ્મ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. અપામ નપાતરૅમ યજમઇદે, નઇરીમ સઙ્હૅમ યજમઇદે, તઅ્મૅમ દામોઇશ ઉપમનૅમ યજતૅમ યજમઇદે, ઇરિસ્તનાંમ ઉર્વાનો યજમઇદે યાઓ અષઓનાંમ ફ્રવષયો.

રતૂમ બૅરૅજન્તૅમ યજમઇદે યિમ અહુરૅમ મજદાંમ, યો અષહે અપનોતૅમો, યો અષહે જધ્મૂશતૅમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશત્રી યજમઇદે. વીસ્પચ હ્વરશત શ્યઓથ્ન યજમઇદે, વરશતચ વરૅશ્યમ્નચ.

યેઙ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વઙ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓઙ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો (૨)

યસ્નેમ્ચ વહ્મેમ્ચ અઓજસ્ચ જવ-રેચ આફ્રીનામિ, અપઓનાંમ્ ફ્રવષિનાંમ્, ઘેનાંનાંમ્ચ વીરો-વાંથ્વનાંમ્ યાઇર્યયાઓસ્ચ હુષિતોઇશ, અમહેચ હુતાશતહે હુરઓ-ધહે, વરેથ્રઘ્નહેચ અહુરધાતહે, વનઇનત્યા-ઓસ્ચ ઉપરતાતો. અષેમ વોહૂ (૧). અહ્માઇ રએશચ; હજઙ્રેમ; જસ મે અવઙ્હે મજ્દ; કેરફે મોઝ્દ.

(અઇવિસરૂથ્રેમ ગેહનો સાર.)

દાદાર અહુરમજ્દને અઇવિસરૂથરેમ ગેહના વખતમાં હું ખુશાલ કરૂં છું, કે જે વખત તમામ જીવ જંતુઓને આરામ માટેનો છે. જીંદગી ઉપર પાસબાની કરનાર અઇવિસરૂથરેમને, પાક આતશને; પાણી અને ઓરવરને; અશો જરથોશતને; વરધી કરનાર માથરને; અશો દસતુરાન દસતુરને; આશ્રવન,

સ્થેસ્તાર અને વાસ્ત્રયોશને, ઘર મોહલ્લા, કસ્બા અને દેશના અશો ધણીને, દેશહિતકારી, પુરૂષને, દેશોદેશ ફરી મજદયસ્નની દીનનો ફેલાવો કરનાર અશો માણસને; અશો નારી જે નેક વિચારવાલી, નેક સખુન બોલનારી અને નેક કામો કરનારી, કેળવણી પામેલી, પોતાના ધણીને તાબેદાર તથા અસ્પંદારમદ અમશાસ્પંદના જેવી હોય તેને; અશો નર કે જે નેક વિચાર કરનાર, નેક સખુન બોલનાર તથા નેક કામો કરનાર, ધર્મ સમજનાર, ગુનાહ નહી કરનાર હોય તેને, તથા અશો લોકોનો ફરોહરોને અમો યાદ કરીએ છીએ.

ઉશાહેન્ ગેહ.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ. અષૅમ વૉહૂ (૩) ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ વીદએવો અહુર ત્કએષો. ઉષહિનાઇ અષ-ઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, બૅરેજ્યાઇ ન્માન્યાંઇચ અષઑને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, સ્રઑષહે અષ્યેહે, અષિવતો વૅરેથ્રાજનો,

ક્રાદત્ ગએથહે, રશ્નઑશ રજિશ્તહે, અરૂશ્તાતસ્ચ ક્રાદત્ ગએથયાઑ વ રૅદત્-ગએથયાઑ, ક્ષ્નઑથ્રે યસ્નાઇચ વહુમાઇચ ક્ષ્નઑથ્રાઇચ ક્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા, ફ્રા મે મ્રૂતે અથા રતુશ અષાત્ચિત્ હચ, ફ્રા અષવ વીધ્વાઑ મ્રઑત્.

અહુરૅમ્ મજ્દાંમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે, જરથુશ્ત્રૅમ્ અષવનૅમ્ અષહે રતૂમ્ યજમઇદે, જરથુશ્ત્રહે અષ-ઑનો ફ્રવષીમ્ યજમઇદે, અમૅષે સ્પૅન્તે અષઓનાંમ્ યજમઇદે, અષાઉનાંમ્ વઙુહીશ સૂરાઑ સ્પૅન્તાઑ ફ્રવષયો યજમઇદે, અસ્તવતો મનઙ્યાચ અપનોતૅમૅમ્ રથ્વાંમ્ યજમઇદે, યએતુશતૅમૅમ્ યજતનાંમ્ હુશ્હુ-નુશતૅમૅમ્ અષહે રથ્વાંમ્ અઇવિનસાસ્તૅમૅમ્, જધ્નુશતૅમાંમ્ અષઓનો અષહે રથ્વો રતુક્રિતીમ્ યજમઇદે.

ઉષહિનૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, ઉષાંમ સ્રીરાંમ યજમઇદે, ઉષા-ઑંઙૂહૅમ યજમઇદે, ક્ષોઇથ્નીમ રએવત્-અસ્પાંમ, ક્રમેન્-નરાંમ ક્રમેન્ નરો-વીરાંમ, યા ખાથ્રવઇતિ ન્માનવઇતિ. ઉષાઑંઙૂહૅમ યજમઇદે, રૅવીમ રૅન્જત્-અસ્પાંમ, યા સનત્ અવિ હફ્તો કરષ્વઇરીમ્ ઝામ, અવામ્ ઉષાંમ યજમઇદે. અહુરૅમ મઝ-દાંમ અષૅવનૅમ અષૅહે રતૂમ યજમઇદે, વૉહૂ મનો યજમઇદે, અષૅમ વહિશ્તૅમ યજમઇદે, ક્ષથ્રેમ વઇરીમ યજમઇદે, સ્પૅ-ન્તામ વઙૂહીમ આર્મઇતીમ યજમઇદે.

ઍરૅજીમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજ-મઇદે, ઍરૅજ વંઙૂહેઉશ અષહે, ઍરૅજ દએનયાઑ વઙૂહુયાઑ માઝદયસ્નોઇશ, ન્માન્યેહે ફથ્વો યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, ન્મા-નીમ્ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; સ્રઑષૅમ અષીમ હુરઑધૅમ વૅરૅથ્રાજનૅમ

ફ્રાદત્-ગએથૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, રઅનૂમ રજિશ્તૅમ યજમઇદે, અરૂશતાતૅમ ફ્રાદત્-ગએથાંમ વરૅદત્-ગએથાંમ યજમઇદે.

થ્વામ્ આતરૅમ અહુરહે મજદાઓ પુથ્રૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; હુધ્વ જઓથ્રૅમ હુધ્વ અઇવ્યાઓંઙ્હનૅમ ઇમત્ બરૅસ્મ અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે; અપાંમ નપાતરૅમ યજમઇદે. નઇરીમ્ સઙ્હૅમ યજમઇદે, તખ્મૅમ દામોઇશ ઉપમનૅમ યજતૅમ યજમઇદે; ઇરિસ્તનાંમ ઉરૂવાનો યજમઇદે, યાઓ અષઓનાંમ ફ્રવષયો. રતૂમ બૅરૅજન્તૅમ યજમઇદે, યિમ અહુરૅમ મજદાંમ. યો અષહે અપનોતૅમો યો અષહે જધ્નુશતૅમો. વીસ્પ સ્રવાઓ જરથુશત્રી યજમઇદે; વીસ્પચ હુવર્શ્ત શ્યઓથ્ન યજમઇદે, વરૂશતચ વરૅશ્યમનચ.

યેક્રૂહે હુતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વક્રૂહો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંક્રૂહાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

યસ્નેમ્ચ વહ્મેમ્ચ અઓજસ્ચ જવ-રેચ આફ્રિનામિ, સ્રઓષહે અષ્યેહે અષિ-વતો વેરેથ્રાજનો ફ્રાદત્-ગએથહે રશ્નઓશ રઝિશ્તહે અર્શ્તાતસ્ચ ફ્રાદત ગએથયાઓ વરેદત્-ગએથયાઓ. અષેમ વોહૂ (૧)

અહ્મઇ રએશચ-હજંઘરેમ-જસ મે અવક્રૂહે મજ્દ-ક્રેક્રેહ મોજ્દ.

(ઉશહેન ગેહનો સાર.)

અશોઇના સરદાર અશો ઉશહેનને અમો વખાણીએ છીએ. ચલકતી બામદાદને, નુરમંદ રોશનીને, અશોઇના સરદાર અશો હોરમજદને, બેહમન, અરદીબેહસ્ત, શેહેરેવર અને અસ્પંદારમદ અમશાસ્પંદને, અશો સરોશ, રશને રાસ્ત, અને આસ્તાદ ઇજદને પવિત્ર ઉશહેન ગેહના વખતમાં અમો વખાણીએ છીએ.

ખુરશેદ નીઆએશ.

ક્ષનઑાથ્ર અહુરહે મજદાઑા. અર્ષેમ યૅાહૂ (૧).

પ નામે યજદાંન. સ્તાએમ જખા-એમ દાદાર અહુરમજદ, રયોમંદ, ખરેહ-મંદ, હરવેસ્પ આગાહ કૅરદગાર, ખુદા-વંદાંન, ખુદાવંદ પાદેશાહ, બર હમા પાદશાહાંન, નગાહદારે ખાલેકે મખ્લુક, અલરજક રોજી દહેન્દે, કાદેર ઓ કવી ઓ કદીમ, બક્ષાયનદે બક્ષાયેશગર મેહર-બાંન. ત્વાનાં ઓ દાના ઓ દાદાર, ઓ પાક પરવરદેગાર, આદેલ પાદશાહીએ તો બેજવાલ બાશદ. અહુરમજદ ખોદાએ અવજૂની ગુરજ ખરહે અવજાયાત. ખુર-શેદ અમર્ગ રયોમંદ અઉર્વદ અસ્પ બેર-સાદ. ઑજ હમા ગુનાહ પતિત પશે-માનઓમ. ઑજ હરવસ્તીન દુશમત

દુજ્ઞૂખ્ત દુઝ્વરૅશ્ત, મૅમ પ ગેથી મનીદ, ઉએમ શુકૂત ઉએમ કર્દ ઉએમ જસ્ત, ઉએમ બુન બુદ અૅસ્તેદ. અૅઝાન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેથી મઇન્યુઆંની ઑખે અવાક્ષ્ પશેમાંન, પસે ગવશની પ પતિત હોમ.

નૅમસ્ તે અહુરમઝ્દ, (ત્રણ વાર) થ્રીશચિત પરો અન્યાઇશ દામાંન. નૅમો વે અૅમષા સ્પૅન્તા, વીસ્પે હ્વૅર હજઑષાઑ, અએતત જહાત અહુરૅમ મઝ્દાંમ, અએતત અૅમષે સ્પેન્તે, અએતત અષઑનાંમ ફ્રવષિશ, અએતત વચાંમ દરૅઘો ખધાતૅમ, ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મઝ્દાઑ, તરોઇદીતે અગ્રહે મઇન્યેઉશ, હઇથ્યાવરશ્તાંમ હ્યત વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ વૉહૂ ૧).

ફ્રસ્તુયે હુમતોઇબ્યસ્ચા, હુખ્તોઇબ્યસ્ચા, હ્વૅર્શતોઇબ્યસ્ચા; માંથ્વોઇબ્યસ્ચા

વઁઘ્વોઇબ્યસ્ચા વરૂશત્વોઇબ્યસ્ચા અઇ-
બિગઇરૂયા દઇથે, વીસ્પા હુમતાચ્યા,
હૂખ્તાચ્યા હ્વૂરૂશતાચ્યા; પઇતિરિચ્યા દઇથે,
વીસ્પા દુશમતાચ્યા, દુજૂખ્તાચ્યા દુજ-
વરૂશતાચ્યા. ફ્રૅરા વે રાહી અમૅષાસ્પૅન્તા,
યસ્નૅમચ્યા વહ્મૅમચ્યા, ફ્રૅરા મનઙ્હા ફ્રૅરા
વચઙ્હા ફ્રૅરા શ્યઑથના, ફ્રૅરા અઙ્હુયા,
ફ્રૅરા તન્વસ્ચીત્ ખ્વખ્યાઓ ઉશતનૅમ;
સ્તઑમી અષૅમ. અષૅમ વોહૂ ૧).

નૅમો અહુરાઇ મજ્દાઇ (ત્રણ વાર)
નૅમો અમૅષએઇબ્યો સ્પૅન્તએઇબ્યો, નૅમો
મિથ્રાઇ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતએ, નૅમો હ્વૅરક્ષ-
એતાઇ અઉરૂવત્ અસ્પાઇ, નૅમો આબ્યો
દાઇથ્યાબ્યો, યાઑ અહુરહે મજ્દાઑ.
નૅમો ગેઉશ નૅમો ગયેહે, નૅમો જરથુશત્રહે
સ્પિતામહે અષઑનો ફ્રવષેએ, નૅમ
વીસ્પયાઑ અષઑનો સ્તાઇશ, હઇથ્યા-
ઇચ બવાંઇથ્યાઇચ બુષ્યાંઇથ્યાઇચ.

(હાવન ગેહમાં) ☞ વૉહૂ ઉખ્ષ્યા મનઙ્હા ક્ષથ્રા અષાચા ઉશ્તા તનૂમ (ત્રણ વાર) અષેંમ વૉહૂ ૩).

(રપિથ્વન ગેહમાં) ☞ ઇમા રઍાચાઍા બરેજિશ્તૅમ બરૅજિમનાંમ (ત્રણ વાર) અષેંમ વૉહૂ).

(ઉજીરન ગેહમાં) ☞ યહ્મી સ્પૅન્તા થ્વા મઇન્યૂ ઉરૂવએસે જસો. (ત્રણ વાર) અષેંમ વૉહૂ ૩).

હ્વરૅક્ષએતૅમ અમૅષમ રએમ અઉરૂવત અસ્પૅમ યજમઇદે. મિથ્રૅમ વૉઉરૂ ગઍાય-ઍાઇતીમ યજમઇદે, અર્શ-વચઙ્હૅમ વ્યા-ખ્નૅમ હજઙ્ર-ગઓષ્રૅમ હુતાશતૅમ, બએ-વરૅ-ચષ્મનૅમ, બૅરજન્તૅમ, પૅરથુ-વએધ્ય-નૅમ સૂરૅમ અખ્વફ્નૅમ, જઘાઉરૂવાઍાઙ્-હૅમ. મિથ્રૅમ વીસ્પનાંમ દખ્યુનાંમ દઙ્હુ-પઇતીમ યજમઇદે, યિમ કહ્થત અહુરો

મજદાઆ, ખરેનઙ્‌હઉસ્તેમ મઇન્યવ-નાંમ યજતનાંમ, તત્‌ નો જમ્યાત્‌ અવઙ્‌હે, મિથ્ર અહુર બેરજન્ત. ફ્રેરક્ષએતેમ અમેષેમ રએમ અઉરૂવત્‌—અસ્પેમ યજમઇદે.

☞ તિશ્ત્રીમ દરૂવો ચષ્મનેમ યજમઇદે. (ત્રણ વાર) ☜ તિશ્ત્રીમ યજમઇદે. તિશ્ત્ર્યેન્યો યજમઇદે, તિશ્ત્ર્યો રએવાઓ ખરેનઙ્‌હઉહાઓ યજમઇદે, વનન્તેમ સ્તારેમ મજદધાતેમ યજમઇદે. તિશ્ત્રીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનઙ્‌હઉહન્તેમ યજમઇદે. થ્વાષેમ ખ્વધાતેમ યજમઇદે, જરૂવાનેમ અકરનેમ યજમઇદે. જરૂવાનેમ દરેઘો-ખ્વધાતેમ યજમઇદે. વાતેમ સ્પેન્તેમ હુધાઓઙ્‌હેમ યજમઇદે. રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અષઓનીમ યજમઇદે. દએનાંમ વઙ્‌હઉહીમ માજ્દયસ્નીમ યજમઇદે. પથાંમ ખાસ્તા

હતીમ યજમઇદે. જરેનુમન્તૅમ સૂરેમ યજમઇદે. સચ્ઑકન્તૅમ ગઇરીમ મજદ-ધાતૅમ યજમઇદે. વીસ્પૅમચ અષવનૅમ મઇન્યઑામ યજતૅમ યજમઇદે. વીસ્પૅમચ અષવનૅમ ગએથીમ યજતૅમ યજમઇદે. હુઓામ ઉરવાનૅમ યજમઇદે. હુવાંમ ફ્રવ-ષીમ યજમઇદે. જસમે અવङ્હે મજદ અષાઉનાંમ વङ્ઉહિશ સૂરાઓ સ્પૅન-તાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. હ્વૅરક્ષએતૅમ અમૅષમ રએમ અઉરવત-અસ્પૅમ યજ-મઇદે. અષૅમ વૅાહૂ (૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ; વીદએવો, અહુર-ત્કએષો. (હાવન, રપિથવન કે ઉજીરન જે ગેહ હોય તે પઢવી), ફ્રસસ્તયએચ. હ્વૅરક્ષએતહે અમૅષહે રએવહે અઉરવત-અસ્પહે, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓાથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ

વહરૂચો જઅ્આતા ક્રામે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત હચ, ક્રા અષવ વીદ્વાઓ્આ મ્રઓ્આતૂ.

હ્વૅરૅક્ષએતૅમ અમૅષૅમ રએમ અઉરૂવત અસ્પૅમ યજમઇદે. આઅત યત હ્વૅરૅ-રઓ્આક્ષને તાપયેઇતિ, આઅત યત હ્વૅરૅ-રઓ્આચો તાપયેઇતિ, હિશતૅનતિ મઇન્યવાઓ્આઙ્હો યજતાઓ્આઙ્હો, સતૅમચ હજ-ઙ્રૅમચ. તત ખ્રૅનો હામભારયેઇનતિ, તત ખ્રૅનો નીપારયેઇનતિ, તત ખ્રૅનો બક્ષૅનતિ, જ્મ પઇતી અહુરધાતાંમ. ક્રાધ્વતિચ અષહે ગએથાઓ્આ, ક્રાધ્વતિચ અષહે તનુયે. ક્રાધ્વતિચ હ્વૅરૅ, યત અમૅષૅમ રએમ અઉરૂવત અસ્પૅમ.

આઅત યત હ્વૅરૅ ઉજ્જુક્ષ્યેતિ, બ્વત જામ અહુરધાતાંમ યઓ્આજ્દાથ્રૅમ, આપૅમ તાચિન્તાંમ યઓ્આજ્દાથ્રૅમ, આપૅમ ખ્યઃ

નાંમ યઑાજદાથ્રૅમ, આપૅમ જસ્યનાંમ યઑાજદાથ્રૅમ, આપૅમ અરૂમએશતાંમ યઑાજદાથ્રૅમ, બ્વત દાંમ અપવ યઑાજદાથ્રૅમ, યાઓ હૅનતિ સ્પૅન્તહે મઇન્યેઉશ.

યેઇધી-જિ ક્રૂરૅ નોઇત ઉજ્જુક્ષ્યેઇતિ, અથ દએવ વીસ્પાઑ મૅરૅનચિનતિ, યાઑ હૅનતિ હુખ્તો-કરૅષ્વોઇૢ, નર-ચીશ મઇન્યવ યજત, અહૂહુવ અસ્તવઇતિ પઇતિ-દ્રાંમ, નોઇત પઇતિશતાંમ વિધેનતિ.

યો યજઇતે ક્રૂરૅ, યત અમૅષૅમ રએમ અઉરૂવત અસ્પૅમ. પઇતિશતાતેએ તૅમફ્હાંમ, પઇતિશતાતેએ તૅમસચિથ્રનાંમ દએવનાંમ, પઇતિશતાતેએ તાયુનાંમચ હજસનાંમચ, પઇતિશતાતેએ યાતુનાંમચ પઇરિકનાંમચ, પઇતિશતાતેએ ઇથ્યેજફ્હો મરૅષઑનહે. યજઇતે અહુરૅમ મજદાંમ, યજઇતે અમૅષે સ્પૅન્તે, યજઇતે હુઑામ

ઉર્વાનૅમ, ફ્રાવયેઇતી વીસ્પે મઇન્યવચ યજત ગએથ્યાચ, યો યજઇતે હ્વરૅ, યત અમૅષૅમ રએમ અઉર્વત્-અસ્પૅમ.

યઝાઇ મીથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ, હજંગ્રગઓષૅમ બએવરૅ ચષ્મનૅમ. યઝાઇ વજ્રૅમ હુનિવીખ્તૅમ, કમૅરધે પઇતિ દએવનાંમ, મિથ્રો યો વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતોઇશ. યઝાઇ હુખ્ષથ્રૅમચ, યત્ અસ્તિ હુખ્ષથ્રનાંમ, વહિશ્તૅમ અન્તરૅ માઓંઘૅમચ હ્વરૅચ.

અહે રય ખરૅનંઘચ, તૅમ યઝાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, હ્વરૅક્ષએતૅમ અમૅષૅમ રએમ અઉર્વત્-અસ્પૅમ, જઓથ્રાબ્યો, હ્વરૅક્ષએ-તૅમ અમૅષૅમ રએમ અઉર્વત્ અસ્પૅમ યજમઇદે. હઓમ યો ગવ બરૅસ્મન, હિજ્વો દંઘંઘ, માંથ્રચ વચચ શ્યઓ-થ્નચ, જઓથ્રાબ્યસ્ચ અર્શુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્ઝિબ્યો.

યેહ્હે હાતાંમ્ આઅત્ યેસ્ને પઇતી વહ્હો, મજદાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઓંહ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢવું) હોરમજદ ખોદાએ અવજૂની મરદુમ, મરદુમ સરદગાં, હમા સરદગાં, હમબાયશતે વહાં, ઉએમ વહે-દીને માજદયસ્નાં, આગાહી આસ્તવાંની નેકી રસાંનાદ્ એદુન્ બાદ્. (પ્રગટ પઢવું) યથા અહૂ વઇર્યો ૨) યસ્નેમ્ચ વહ્મેમ્ચ અઓજસ્ચ જવરેચ આફ્રીનામી, હુરેક્ષએ-તહે અમેષહે રએવહે અઉરવત—અસ્પહે. અષેમ વોહૂ ૩).

અહુરાનીશ અહુરહે વહિશતાબ્યો જઓથ્રાબ્યો, સ્રએશતાબ્યો જઓથ્રાબ્યો, દહ્મો-પઇરિ-અહ્હુરશતાબ્યો જઓથ્રાબ્યો. અષેમ વોહૂ ૧). અહ્માઇ રએશચ—હ્જ-

હુ રૅમ-જસ મે અવરૂહે મજદ,-કૅરૅ
મોજદ. અષૅમ વૅાહુ ૧).

રોજ નેક્નાંમ રોજ પાક્નાંમ રોજ
પાક્ મુબારક્ (જે રોજ હોય તે પઢવો)
માહ્ મુબારક્ (જે માહ હોય તે પઢવો)
ગાહે (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ
દાદારે ગેહાન્ દામાન્. ક્ષનઑથ્ર અહુરહે
મજદાઓ, તરોઇદીતે અંહુરહે મઇન્યેઉશ,
હઇથ્યા વરશતાંમ હ્યત વસ્ના ફ્રષોતૅમૅમ.
સ્તઑશિ અષૅમ, અષૅમ વૅાહુ ૧).

ગુરૂજ ખરહે અવજાયાદ. ખુરશેદ-
અમર્ગ, રયોમંદ અઉરવત અસ્પ બેરસાદ.
અમાવન્દ પીરોજગર, અમાવંદી પીરોજ-
ગરી દાદ દીને વેહે માજદયસ્નાં, આગાહી
રવાઇ ગવાફ્રીન્ગાની બાદ, હફ્ત કેશ્વર
જમીન એદુન બાદ. મન આનો આવાયદ

શુદન, મન આનો આવાયદ્દ શુદન, મન આનો આવાયદ્દ શુદન. અષૅમ વૅાહૂ ૧).

(દખણ દીશા તરફ મોહું કરીને ભણવું)

દાદારે ગેહાં દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશતી. નૅમસૅ-તે અષાઉમ સૅવિશતે, અરૅદ્વી સુરે અનાહિતે. અષઓાને અષૅમ વૅાહૂ ૧). નૅમો ઉર્વઇરે વહૂઉહી મજદધાતે અષઓાને. અષૅમ વૅાહૂ ૧). ફ્રૅરૅક્ષએતૅમ અમૅષૅમ રએમ અઉરૂવત અસ્પૅમ યજમઇદે. અષૅમ વૅાહૂ ૧). ખુરશેદ્દ અમર્ગ રયોમંદ અઉર્વંત અસ્પ બેરસાદ્દ. અષૅમ વૅાહૂ ૧).

(ખુરશેદ નીઆએશનો સાર.)

બીજી સઘળી પેદાયશોની આગમજ એો હોરમજદ નેતું ત્રણ મરતબે અમો નમીએ છીએ. અમર વરખી કરનાર ખોરશેદ ઇજદ અમારી મદદે પોંહચો. સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચાં કામને અમે પકડી રાખીએ. અને જુઠા વિચાર, જુઠા વચન અને જુઠાં કામોને અમો છોડી દઇએ.

ચલકાતમંદ અને નુરમંદ ખોરશેદને અમો આરાધીએ છીએ, જેની રોશની અને તડકાંથી આએ દુન્યા માહેલી તમામ અપવીત્રાઇ અને ગલીચાંનો નાશ થાયછે. પાણી, જમીન અને ઝાડપાનો સુરજના ઉગવાથી ખીલે છે, વધે છે, અને પવિત્ર થાય છે. જો સુરજ નહી ઉગે તો આએ દુન્યામાં કોઇબી જાનદાર પેદાયશ જીવી શકે નહીં. સઘળે ઠેકાણે અંધારૂં પથરાઇને આબાદીનો નાશ થાય. જે કોઇ ખોરશેદની ખુબી પીછાંનવા સાથે તેની આરાધના કરે તે ગોયા દાદાર હોરમજદને પીછાંનવા અને તેની આરાધના કરવા બરાબર છે.

મેહેર્ નીઆએશ્.

૫ નાંમે યજદાંન્ હોરમજદ ખોદાએ અવજુની, ગુરૂજ ખરહે અવઝાયાત્. મેહેર્ ફ્રાગયોદ્ દાવરે રાસ્ત્ બેરસાદ્. અઁજ હમા ગુનાહ્ પતિત્ પશેમાન્ઓમ્. અઁજ હર્-વસ્તીન્ દુશમત દુઝૂખ્ત દુઝ્વરેશ્ત, મેંન્ ૫ ગેથી મનીદ્, ઉએમ્ ગુફ્ત ઉએમ્ કર્દ ઉએમ્ જસ્ત, ઉએમ્ બુન્ બુદ્ અઁસ્તેદ્. અઁઝાંન્ ગુનાહ્ મનશ્નની ગવશ્નની કુનશ્નની,

તની રવાંની ગેથી મઇન્યુઆંની, ઓખે અવાક્ષ્ પશેમાંન્, પસે ગવશ્ની પ પતિત્ હોમ્.

નૅમસ્-તે અહુરમજ્દ, (ત્રણ વાર) થ્રીશ્ચિત્ પરો અન્યાઇશ દામાંન્. નૅમો વે અમૅષા સ્પૅન્તા, વીસ્પે હ્વરે હુજઑ-ષાઑ, અએતત્ જહાત્ અહુરૅમ મજ્દાંમ્, અએતત્ અમૅષે સ્પેન્તે, અએતત્ અષઑ-નાંમ્ ફ્રવષિશ્, અએતત્ વયાંમ્ દરૅઘો-ખ્ધાતૅમ્, ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ, તરોઇદીતે અઙ્રહે મઇન્યેઉશ્, હઇથ્યાવર્-શતાંમ્ હાત્ વસ્ના ફ્રૅરષોતૅમૅમ્. સ્તઑમિ અષૅમ્. અષૅમ્ વૅાહૂ ૧).

ફ્રસ્તુયે હુમતોઇબ્યસ્ચા, હૂખ્તોઇબ્યસ્ચા, હ્વર્શ્તોઇબ્યસ્ચા; માંથ્વોઇબ્યસ્ચા વર્ષ્વોઇબ્યસ્ચા વરશ્ત્વોઇબ્યસ્ચા, અઇબિગઇર્યા દઇથે, વીસ્પા હુમતાચા, હૂખ્તાચા

હ્વૅરશતાચા; પઇતિરિચ્યા દઇથે, વીસ્પા હુશમતાચા, હુજ઼ૂખ્તાચા હુવરશ્તાચા. ફ્રૅરા વે રાહી અમૅષાસ્પૅન્તા, યસ્નૅમચા વહ્મૅમચા, ફ્રૅરા મનફ્હા ફ્રૅરા વચફ્હા ફ્રૅરા શ્યઑથના, ફ્રૅરા અફ્હુયા, ફ્રૅરા તન્વ-સ્ચીત ખ્ખ્યાઓ ઉશતનૅમ; સ્તઑમિ અષૅમ. અષૅમ વૉહૂ ૧).

નૅમો અહુરાઇ મજ઼દાઇ, (ત્રણ વાર) નૅમો અમૅષએઇબ્યો સ્પૅન્તએઇબ્યો, નૅમો મિથ્રાઇ વૉઉરૂ-ગઑયઑઇતેએ, નૅમો હ્વૅરક્ષએતાઇ અઉરૂવત અસ્પાઇ, નૅમો આબ્યો દોઇથ્રાબ્યો, યાઑ અહુરહે મજ઼-દાઑ. નૅમો ગેઉશ નૅમો ગયેહે, નૅમો જ઼રથુશ્ત્રહે સ્પિતામહે અષઑનો ફ્રવષેએ, નૅમ વીસ્પયાઑ અષઑનો સ્તોઇશ, હુઇથ્યાઇચ બવાંઇથ્યાઇચ બુશ્યાંઇથ્યાઇચ.

(હાવન ગેહમાં) ☞ વૉહૂ ઉખ્ધ્યા મનહૂહા ક્ષથા અષાચા ઉશતા તનૂમ. (ત્રણ વાર) અષૅમ વૉહૂ ૩).

(રપિથ્વન ગેહમાં) ☞ ઇમા રઓચાઓ બરૅજિશ્તૅમ બરૅજિમનાંમ. (ત્રણ વાર) અષૅમ વૉહૂ ૩).

(ઉઝીરન ગેહમાં) ☞ યહ્મી સ્પૅન્તા થ્વા મઇન્યુ ઉરૂવએસે જસો. (ત્રણ વાર) અષૅમ વૉહૂ ૩).

મિથ્રૅમ વૉઉરૂ ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે, અર્શ-વચહૂહૅમ વ્યાખ્નૅમ હજહૂર ગઓર્યૅમ હુતાશ્તૅમ, બએવરૅ-ચશ્મનૅમ, બૅરૅજન્તૅમ, પૅરૅથુ-વએધયનૅમ, સૂરૅમ અખ્વફ્નૅમ, જઘાઉરૂવાઓહૂહૅમ. મિથ્રૅમ વીસ્પનાંમ દખ્યુનાંમ—દહૂહુપઇતીમ યજમઇદે, યિમ ક્રદથત અહુરો મઝ્દાઓ, ખરૅનહૂહસ્તૅમૅમ મઇન્યવનાંમ યજતનાંમ,

તત્નો જમ્યાત્ અવહુહે, મિથ્ર અહુર બેરે-જન્તા. મિથ્રેમ્ વૅાઉરૂ-ગઓયઓઇતિમ્ યજ-મઇદે. તિશત્રીમ દરવો ચષ્મનેમ યજ-મઇદે. (ત્રણ વાર) તિશત્રીમ યજમઇદે. તિશત્ર્યેન્યો યજમઇદે, તિશત્ર્યો રએવાઓ ખરેનહુઉહાઓ યજમઇદે, વનન્તેમ સ્તા-રેમ મજદધાતેમ યજમઇદે. તિશત્રીમ સ્તારેમ રએવન્તેમ ખરેનહુઉહન્તેમ યજ-મઇદે. થ્વાષેમ ખ્વધાતેમ યજમઇદે, જરવા-નેમ અકરનેમ યજમઇદે. જરવાનેમ દરેઘો ખ્વધાતેમ યજમઇદે. વાતેમ સ્પેન્તેમ હુધા-ઓહુહેમ યજમઇદે. રજિશતાંમ ચિસ્તાંમ મજદધાતાંમ અષઓનીમ યજમઇદે. દએ-નાંમ વહુઉહીમ માજદયસ્નીમ યજમઇદે. પથાંમ ખ્વાસ્તાઇતીમ યજમઇદે. જરેનુ-મન્તેમ સુરેમ યજમઇદે. સઓકન્તેમ ગઇ-રીમ મજદધાતેમ યજમઇદે. વીસ્પેમચ અષવનેમ મઇન્યઓમ યજતેમ યજમઇદે.

વીસ્પૅમચ અપવનૅમ ગએથીમ યજતૅમ યજમઇદે. હુઓમ ઉરૂવાનૅમ યજમઇદે. હુવાંમ ફ્રવષીમ યજમઇદે. જસ મે અવંઘહે મજદ, અષાઉનાંમ વંઘુઉહીશ સુરાઓ સ્પૅનતાઓ ફ્રવષયો યજમઇદે. મિથ્રેમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે.

અપૅમ વૉહૂ (૩). ફ્રવરાને મજદયસ્નો, જરથુશત્રિશ, વીદએવો, અહુર-ત્કએષો; (જે ગેહ હોય તે પઢવી) મિથ્રહે વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતોઇશ, હજંઘ્રૅ ગઓશહે, અએવઁ-ચષ્મનો, અઓખ્તો નામનો યજતહે, રામનો ખાસ્ત્રહે, ક્ષનઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષનઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રામે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ ચિત્ હચ ફ્રા અષવ વિદ્વાઓ મ્રઓતૂ. મિથ્રૅમ વૉઉરૂ-ગઓયઓઇતીમ યજમઇદે, અર્શ વચંઘૂહૅમ વ્યાખનૅમ,

હુજહૂર ગઍઍર્ગૅમ, હુતાશતૅમ, બએવ ર્ચ્મનૅમ ઍર્જન્તૅમ, પૅર્શુ-વએધયનૅમ, સૂરૅમ અખ્ફ્નૅમ, જઘાઉર્વાઑહૅમ.

મિથ્રૅમ અઇવિ-દખ્યૂમ યજમઇદે, મિથ્રૅમ અન્તરે-દખ્યૂમ યજમઇદે. મિથ્રૅમ આ-દખ્યૂમ યજમઇદે. મિથ્રૅમ ઉપઇરિ-દખ્યૂમ યજમઇદે. મિથ્રૅમ અધઇરિ-દખ્યૂમ યજમઇદે. મિથ્રૅમ પઇરિ-દખ્યૂમ યજમઇદે. મિથ્રૅમ અઇપિ-દખ્યૂમ યજમઇદે.

મિથ્ર અહુર ઍર્જન્ત અઇથ્યેજફુહ અષવન યજમઇદે. સ્ત્રેઉશચ્ય માઓંઙ્હૅમચ ફ્રૅરૅચ. ઉર્વરાઓ પઇતિ બૅરૅસ્મન્યાઓ, મિથ્રૅમ વીસ્પનાંમ દખ્યૂનાંમ દઙ્હુપઇતીમ યજમઇદે. અહે રય ખરૅનઙ્હચ તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ વાઉરૂ-ગઍાયઑઇતીમ, જઓથ્રાબ્યો

મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ યજમઇદે.
રામષયનૅમ હુષયનેમ અઇરૂયાબ્યો દહ્વહુબ્યો.

આચનો જમ્યાત્ અવહ્વહે, આચનો જમ્યાત્ રવહ્વહે, આચનો જમ્યાત્ રફ્નહ્વહે, આચનો જમ્યાત્ મર્ઝદિકાઇ, આચનો જમ્યાત્ બએષજયાઇ, આચનો જમ્યાત્ વૅરેથ્રઘ્નાઇ. આચનો જમ્યાત્ અવહ્વહાઇ, આચનો જમ્યાત્ અષવસ્તાઇ. ઉગ્રો અઇવિથૂરો, યસ્ન્યો વહ્મ્યો, અન-અઇવિ-દ્રુખ્તો, વીસ્પૅમાઇ અહુઉહે અસ્ત-વઇતિ, મિથ્રો યો વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતિશ.

તૅમ અમવન્તૅમ, યજતૅમ સુરૅમ, દામોહુ સૅવિશતૅમ, મિથ્રૅમ યજાઇ જઑથ્રાબ્યો. તૅમ પઇરિજસાઇ, વન્તચ નૅમહ્વહચ, તૅમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ, જઑથ્રાબ્યો, મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ-ગઑયઑઇતીમ યજમઇદે,

હુઍામ યો ગવ બઍરૅસ્મન, હિજ્વો દઙ્હુઙ્હ, માંથ્રચ વચચ શ્યઍાથ્નચ, જઍાથ્રાબ્યસ્ચ, અરૂશુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્જિબ્યો.

યેંઙ્હે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વઙ્હો, મજદાઍા અહુરો વએથા અષાત હચા, યાઍાઙ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઍાસ્ચા યજમઇદે. યથા અહૂ વઇર્યો (૨).

(બાજમાં પઢવું) હોરમજદ ખોદાએ અવજુની મરદુમ મરદુમ સરદગાં હમા સરદગાં, હમ બા યશતે વહાં, ઉએમ વહે-દીને માજદયસ્નાં, આગાહી આસતવાંની, નેકી રસાંનાદ એદુન બાદ. (પ્રગટ પઢવું) યથા અહૂ વઇર્યો ૨) યસ્નૅમ્ચ વહ્મૅમ્ચ, અઍાજસ્ચ જવરેચ આફ્રીનામિ, મિથ્રહે વૅાઉરૂ-ગઍાયઍાઇતોઇશ, હજઙ્રે-ગઍાષહે બએવરૅ-ચશ્મનો, અઍાખ્તો નામનો યજતહે, રામનો ખાસ્ત્રહે. અષૅમ

વૅાહૂ (૧). અહ્માઇ રએશ્ચ-હુજદ્રેમ-જસ મે અવહૂહે મજદ-કેરૂફેહ્ મોજદૂ. અષૅમ વૅાહૂ ૧).

રોજ નેક્નાંમ, રોજ પાક્નાંમ, રોજ પાક્ મુબારક્ (જે રોજ હોય તે પઢવો) માહ્ મુબારક્ (જે માહ હોય તે પઢવો) ગાહે (જે ગેહ હોવ તે પઢવી) નમાજ દાદારે ગેહાન્ દાંમાન્. ફ્નઑથ્ર અહૂરહે મજદાઑ, તરોઇદીતે અંહૂરહે મઇન્યેઉશ. હુઇશ્યાવરૂશતાંમ હુયત વસ્ના ક્ષોતૅમૅમ. સ્તઑમિ અષૅમ, અષૅમ વૅાહૂ ૧) ગુર્જે ખ઼રહે અવઝ઼ાયાત. મેહર્ ફ્રાગયોદ દાવરે રાસ્ત્ બેરસાદ. અમાવન્દ પીરોજગર્, અમાવંદી પીરોજગરી દાદ દીને વેહે માજદયસ્નાં, આગાહી રવાઇ ગવાફ્રીન્ગાની બાદ. હફ્ત કેશ્વર્ જમીન્ એદુન્ બાદ. મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ

શુદન. અષૅમ વૅાહૂ ૧). (દખણ દીશા તરફ મોહું કરીને ભણવું) દાદારે ગેહાંદીને માંજદયસની દાદ જરથુશતી. નૅમસ તે અષાઉમ સૅવિશતે અરૅદ્વી સૂરે અનાહિતે. અષઅૅાને અષૅમ વૅાહૂ ૧). નૅમો ઉર્વઇરે વડુઉહિ મજદધાતે અષઅૅાને. અષૅમ વૅાહૂ ૧). મિથ્રૅમ વૅાઉરૂ ગઓૅાયઓૅાઇતીમ યજમઇદે. અષૅમ વૅાહૂ ૧). મેહર ફ્રાગ-યોદ દાવરૅ રાસ્ત બૅરસાદ અષૅમ વૅાહૂ ૧).

(મેહર નીઆએશનો સાર.)

ખેતરોમાં આબાદી પાંથરનાર તથા વાજબી ઈનસાફ કરનાર મેહર ઇજદ અમારી મદદે પોંહચો. તમામ દેશોનો દેશ પતી મેહર ઇજદ જે સાચા શખુન બોલનાર, મીજલસમાં આદરમાન પામેલો, સાંભળવા અને જોવાની તીક્ષણ શક્તિવાળો, બુલંદ દરજાનો, જાગરૂત અને બહાદુર છે તેને અમો વખાણીએ છીએ. અમારી તંદરોસ્તીને માટે, અમારી આબાદીને માટે, અમારી મદદને માટે તથા અમારી અને અમારાં કુટુંબોની વરૂથીને માટે મેહર ઇજદની રોશની દુન્યાના સઘળા ભાગોમાં પંથરાઇ રહો.

દોઆ વીસ્પ હુમત.

☞ વીસ્પ હુમત વીસ્પ હૂખ્ત વીસ્પ હ્વૅર્શ્ત, બઍોધો-વર્શ્ત. વીસ્પ દુશમત વીસ્પ દુજ્જ઼ૂખ્ત વીસ્પ દુજ્જ઼્વર્શ્ત, નોઇત્ બઍોધો-વર્શ્ત. વીસ્પ હુમત વીસ્પ હૂખ્ત વીસ્પ હ્વૅર્શ્ત, વહિશ્તૅમ અહૂહુઇમ અશએત. વીસ્પ દુશમત વીસ્પ દુજ્જ઼ૂખ્ત વીસ્પ દુજ્જ઼્વર્શ્ત, અચિશ્તૅમ અહૂહુઇમ અશએત. વીસ્પનામચ હુમત નાંમ હૂખ્ત-નાંમ હ્વૅર્શ્તનામ્, વહિશત અહૂહુઇ; આઅત્ હચ ચિદ્રૅમ. અષૅમ વૉહૂ ૧).

☞ (ત્રણ વાર પઢવું)

(દોઆ વીસ્પ હુમતનો સાર.)

બુધિવાન માણસો સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચાં કામો કરે છે, પણ બુદ્ધિ હીન માણસો જુઠા વિચાર, જુઠા વચન અને જુઠાં કામો કરે છે. સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચાં કામો માણસોને બેહશત તરફ લઇ જાય છે તથા જુઠા વિચાર, જુઠા વચન અને જુઠાં કામો તેઓને દોજખ તરફ ઘસડી જાય છે.

દોઆ નામ્ સેતાયશ્‌ને.

ક્‌નઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ. અષૅમ વૉહૂ ૧). બનામે યજદે બક્ષાયન્દેહે બક્ષાયેશગરે મેહરબાન્. નામ સેતાયશને ઓએ અહુરમજદ, હમા બુદ ઓ હમા હસ્ત ઓ હમા બેદ. નામે યજદે સ્પેનામીનો. અન્દરૂઅચ્ મીનોયાંન્ મીનો. અજશ ખુદ-અશા-યક્ નામ અહુરમજદ અચ્. ખોદાએ મહેસ્ત્, ઓ તવાના ઓ દાના ઓ દાદાર્, ઓ પરવરતાર્ ઓ પાના ઓ ખાવર્, ઓ કૅર્‌ફૅહગર્ ઓ અવક્ષીદાર્, અવીઝેહ્ વેહ્-દાદસ્તાંની ઓ હમાજોર્.

સેપાસ્ ઓએ વજોર્ગે હસત્યાંન્, આફ્રીદ અવનીદ, ઓપ-ખેશ અન્ગાં બતી જોર્ ઓ દાનાઇ, અવર્‌તર્ શ અમશાસ્પન્દાંન્, અવદ્ વેશ યજદાં રોશન્ બહેશત ગરોથમાન્, ઓ ક

આસ્માન, ઓ ખૂરે તાવા, ઓ માહે બાંમી, ઓ સતરે વશ-તોખ્મ, ઓ બાદ ઓ અન્દર-વાએ, ઓ આવ ઓ આતશ, ઓ જમીન ઓ ઉરૂવર, ઓ ગોસ્પન્દ ઓ અચોક્ષસ્ત ઓ મરૂદૂમ.

યજશને ઓ ન્યાયશને, અજ ઓએ ખોદાએ કેરફેગર, કે મેહ કર્દ અજ હર ગેતીહા દહેશનાન, મરૂદુમ પ ગોબાએશ, માદાંન દાદ ઓ શેહર્યારીએ હુન્ગાંમ, રાઇનીદારીએ દામાંન, પરૂમ અંગીજશને પરૂહીજ દીવાન.

નમાજ ઓએ વીસ્પ-આગાહ અશ ખાવર. કેશ ફ્રેસ્તીદ પ જરથુશત સ્પેતમાંન ખશો ફરોહર, અશતશએ ઓઇ દામાંન, નેદાનેશને વરોએશને, આસ્ન ખેરદી, ગોશો સ્રૂતે-ખેરદી. દાનાઇ ઓ રાઇની-દારીએ વીસ્પ હસ્તાંન. ઓ બૂદાંન ઓ

બેદાંન, ક્રહુન્ગાન ક્રહુન્ગ માથ્ર-સ્પંન્ત, કુ એદ્ દ રવાન હુ-પૂલ, ઓ બુખ્તારી ઍજ દુજખ, વદારૂ દારૂ, ઓએ આંને પહેલુમ અખોઆંન, અશોઆન રોશન હૅન્દ, હુબોઇ હમા-નેકી.

૫ ક્રમાને તો ખાવરૂ, ૫ ક્રમાને તો ખાવરૂ, ૫ ક્રમાને તો ખાવરૂ; પદીરમ ઓ મીનમ ઓ ગોયમ, ઓ વરૂજમ દીને વેહ અવીઝેહ, આસ્તવાન હોમ ૫ હુરૂ કેરૂફે, અવાક્ષ ઍજ વીસ્પ બજે, અવીજે દારમ ખુદશ આસ્નીદ કુનશને, પરૂહીજશને ઓ પાક, શશ જોરાંને જાન, મનશનૅ ગવશનૅ કુનશનૅ, ઓવીરૂ ઓ હોશ ઓ ખેરદ.

૫ કાંમે તો કેરૂફેગરૂ તવાનમ કર્દ આંને તો પરસ્તશનૅ, ૫ વેહ-મનશ વેહ ગવશનૅ વેહ વર્જશનૅ, વશાએમ ર

રોશાન, કે ઓઆમ નરસદ ગેરાન પજદ દોજખ, વદીરમ પચેશંદર્ગ. ઓ રસમ આને બેહેશતે પુર—બોએ, હુરૂવસ્પપેસીદ ઓ હુમાખારી.

સેતાયશનૅ ઓએ અવક્ષીદાર ખોદાએ, કુકાંમે કૅરૂકૅ, પાદ દહેશનૅ કુનન્દ, ક્રમાંન રાઇનીદારાંન, અવદૂમ બુજેદ દરૂવન્દાંન અચ્ ઑજ દોજખ, ઓ અવીઝેહા વીનારેદ વીસ્પ. ☞ સેતાયશનૅએ દાદાર અહુરમજદ, હુરૂવસ્પ આગાહ, ઓ તવાના ઓ તવન્ગરૂ. હફ્ત અમૅશાસ્પન્દ, ઓ મૅહરામ યજદે પીરોજગરૂ, દુશમન જદારૂ, અમ હુતાશતૅ બેરસાદ. અષૅમ વહૂ ૧. ☞ (ત્રણ વાર પઢે.)

(દોઆ નામ સેતાયશનેનો સાર.)

પાક ખોદા જે નેઆમતનો બક્ષનાર, ગુનાહ માફ કરનાર, હરજાનો, ઇનસાફી, સર્વ સકિતવાન, ગેબીઓમાં ગેબી, જ્ઞાની તથા સઘળાનું પોષણ કરનાર છે તેની હું સ્તુતી

કરૂં છું. તેજ સાહેબ સઘળી દુન્યાને પેદા કરનાર અને તેનો અંત લાવનાર છે. તેણેજ આસમાન, જમીન, પાણી, સુર્ય, ચંદ્ર, તારા, રોશની, હવા, ગરમી, ઝાડપાન, ગોસ્પંદ વગેરે પેદા કીધું છે. એ બધાઓમાં તેણે માણસને અકલ આપીને સઉથી ચઢતે દરજ્જેનું બનાવ્યું છે. તેણેજ પેગંબર જરથોસ્તને દીન આપી આગે દુન્યામાં મોકલ્યા. તમામ બદ હવસોને દાબી સવાબના કામો હું કરૂં જેથી કરીને મારા મરણ પછી ચીનવત પુલ આસાંનીથી પસાર કરૂં અને બુલંદ બેહશતનું ઉતમ સુખ મેલવું, દાદાર હોરમજદ, સાતે અમશાસ્પંદ અને ફ્તેહમંદ બેહરામ ઇજદ મારી મદદે પોંહચો.

ચારે દિશાનો નમસ્કાર્.

ખ્શ્નઓથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ (વખ્ત ૧)

☞ નેમો આઓંઘ્હાંમ અસઙ્હાંમચ પાઇથ્નાંમચ, ગઓયઓઇતિનાંમચ, મએથનનાંમચ અવો-ખરેનનાંમચ, અપાંમચ, જેમાંમચ ઉર્વરનાંમચ, અઙ્હાઓસ્ચ જેમો, અવઙ્હેચ અશ્નો, વાતહેચ અષ-

ઑનો, સ્ત્રાંમ માઑફૂહો હુરો, અનઘ્રનાંમ રઑચફ્હાંમ ખ્વાતનાંમ, વીસ્પનાંમચ, સ્પૅન્તહે મઇન્યેઉશ દામનાંમ અષઑનાંમ, અષઑનિનાંમચ અષહે રથ્વાંમ. અષૅમ વૉહૂ ૧). (ચારે દિશા તરફ ફરીને પઢવું, હાવન ગેહમાં પુર્વ, દક્ષિણ, પશ્ચિમ અને ઉત્તર તરફ તથા રપિથ્વન અથવા બીજી હાવન તથા ઉજીરન ગેહમાં પશ્ચિમ, દક્ષિણ, પુર્વ અને ઉત્તર એમ અનુક્રમે એકેકાવાર ફરીને પઢવું.) **અહ્માઇ રએશચ, હુજફ્રેમ, જસમે અવફ્હે મજદ, કેરૂકે મોજદ. અષૅમ વૉહૂ ૧).**

(ચારે દિશાના નમસ્કારનો સાર.)

આએ જગાઓ શેહરો, ખેતરો, રેહવાનાં મકાંનો, પાણી, જમીન, ઝાડપાન, આસ્માન પવન, તારા, ચંદ્ર અને સુરજ એ બધાઓને નેમાંજ હોજો. રપેનામીનોને લગતી તમામ અશો પેદાયશના નર અને નારીઓને નમસ્કાર હોજો.

માહ બખ્તાર નીઆએશ.

૫ નામે યજદાંન અહુરમજદ ખોદાએ અવઝુની, ગુરૂજ ખરહે અવઝાયાદ. માહ બખ્તાર માહ યજદ બેરસાદ.

ઍજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનુમ, ઍજ હર્વસ્તીન દુશમત દુઝુખ્ત દુઝ-વર્શ્ત, મેમ ૫ ગેથી મનીદ, ઉએમ ગુફ્ત ઉઇમ કર્દ ઉઇમ જસ્ત, ઉઇમ બૂન બૂદ એસ્તેદ; ઍજ આંન ગુનાહ મેનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેતી મઇન્યુઆંની, ઓખે અવાખશ પશેમાન, ૫ સે ગવસ્ની ૫ પતેત હોમ

☞ સર નમાવતાં નમાવતાં ભણવું)

નૅમો અહુરાઇ મજદાઇ, નૅમો અહુરાઇ મજદાઇ, નૅમો અહુરાઇ મજદાઇ; નૅમો અમૅષએઇબ્યો સ્પૅન્તએઇબ્યો, નૅમો માઑન્ઘહાઇ ગઑચિથ્રાઇ. નૅમો પઇતિ

હીતાઇ નૅમો પઇતિ–હીતે; નૅમો અહુરાઇ મજ્દાઇ, નૅમો અમૅષએઇબ્યો સ્પૅન્ત-એઇબ્યો, નૅમો માઓંઙ્હાઇ ગઓંચિથ્રાઇ, નૅમો પઇતિ–હીતાઇ નૅમો પઇતિ–હીતે. નૅમો અહુરાઇ મજ્દાઇ, નૅમો અમૅષએ-ઇબ્યો સ્પૅન્તએઇબ્યો, નૅમો માઓંઙ્હાઇ ગઓંચિથ્રાઇ, નૅમો પઇતિ હીતાઇ નૅમો પઇતિ–હીતે.

ક્ષ્નઓથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, તરો-ઇદીતે અંઙ્રહે મઇન્યેઉશ; હઇથ્યાવરૅશ્તાંમ હાંત્ વસ્ના ક્ષેઑતૅમંમ. સ્તઓમિ અષૅમ. અષૅમ વૉહૂ ૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રશ વીદ-એવો અહુર–ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ્તયએચ. માઓંઙ્હહે ગઓંચિથ્રહે, ગેઉશ્ચ અએવો-દાતયાઓ, ગેઉશ્ચ પૅઉરૂ-સરેધયાઓ, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ, વહ્માઇચ,

ક્ષ્નઑથ્રાઇચ, ફ્રસસ્તયએચ, યથા અહૂ વઇર્યો જઑતા ફ્રામે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાત્ ચિત્ હચ, ફ્રા અષવ વીધ્વાઑ મ્રઑતૂ.

નૅમો અહુરાઇ મજ્દાઇ, નૅમો અમૅષ-એઇબ્યો સ્પેન્તએઇબ્યો, નૅમો માઑઙ્હાઇ ગઑચિથ્રાઇ, નૅમો પઇતિ-દીતાઇ નૅમો પઇતિ-દીતે.

ક્રત્ માઑ ઉક્ષ્યેઇતિ, કત્ માઑ નૅરૅફ્સઇતિ, પન્ચ-દસ માઑ ઉક્ષ્યેઇતિ, પન્ચ-દસ માઑ નૅરૅફ્સઇતિ. યાઑ હે ઉક્ષ્યાંસ્તાતો, તાઑ નૅરૅફ્સાંસ્તાતો, તાઑ નૅરૅફ્સાંસ્તાતો, યાઑ હે ઉક્ષ્યાંસ્તાતસ ચિત્.

કે યા માઑ ઉક્ષ્યેઇતિ નૅરૅફ્સઇતિ થ્વત્.

માઑહ્હેંમ ગઑચિથ્રૅમ, અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. તત્ માઑહ્હૅમ પઇતિ-વએનૅમ, તત્ માઑહ્હૅમ પઇતિ-વીસૅમ, રઑક્ષ્નૅમ માઑહ્હૅમ અઇવિ-વએનૅમ, રઑક્ષ્નૅમ માઑહ્હૅમ અઇવિ-વીસૅમ, હિશ્તૅન્તિ અમૅષાઑસ્પૅન્ત, ખરેનો દારયેઇન્તિ, હિશ્તૅન્તી અમૅષાઑ સ્પૅન્ત, ખરેનો બક્ષૅન્તી જ્ઞમ પઇતિ અહુરધાતાંમ.

આઅત્ યત્ માઑહ્હહે રઑક્ષ્નિ તાપયેઇતિ, મિશ્ત ઉર્વરનાંમ જઇરિગ-ઑન-નાંમ, જરમએમ પઇતી જેમાત્ ઉજ્જુક્ષ્યે-ઇતિ. અન્તરે-માઑહ્હાઑસચ, પૅરૅનો-માઑહ્હાઑસચ, વીષ્પતથાઑસચ. અન્તરૅ માઑહ્હૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, પૅરૅનો-માઑહ્હૅમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે, વીષ્પતથૅમ અષવ-નૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

યજાઇ માૅઓૅહુૅમ ગઑૅચિૅથ્રૅમ, બ ઘૅમ્ રએવન્તૅમ, ખરૅનઙ્હુન્તૅમ, અશ્નઙ્હુન્તૅમ, તશ્નઙ્હુન્તૅમ, વરૅચઙ્હુન્તૅમ, ક્ષતાવન્તૅમ, ઇશિતવન્તૅમ, યઑૅક્ષ્તિવન્તૅમ, સઑૅકવન્તૅમ, જઇરિમ્યાવન્તૅમ, વૉહુવાવન્તૅમ, બધ્રૅમ બએપજૅમ.

અહે રય ખરૅનઙ્હુચ, તૅમ યજાઇ સુરુન્વત યસ્ન, માૅઓૅહુૅમ ગઑૅચિૅથ્રૅમજઑૅથ્રાબ્યો, માૅઓૅહુૅમ ગઑૅચિૅથ્રૅમ અપવનૅમ અપહે રતૂમ્ યજમઇદે.

હુઓમ યો ગવ બરેસ્મન, હિજ્વોદઙ્હુઙ્હુ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑૅથનચ, જઑૅથ્રાબ્યસ્ચ અરૂશુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાખ્ઝિબ્યો.

યેઙ્હે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વઙ્હો, મજ્દાઓ અહુરો વએથા અષાત્ હચા, યાઑૅઙ્હાંમચા તાંસ્ચા તાઓસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢવું) હોરૂમજદ ખોદાએ અવજુની મરદુમ, મદદુમ સરદગાં, હમા સરદગાં, હમ બા યશતે વહાં, ઉએમ વહેદીને માજદયસ્નાં, આગાહી આસ્તવાંની નેકી રસાંનાદ એદુન બાદ. (પ્રગટ પઢવું) યથા અહૂ વઇરયો ૨).

યસ્નેમચ વહ્મેમચ અઓજસચ જવરેચ આફ્રીનામિ, માઓંઙ્હહે ગઓચિથ્રહે, ગેઉશચ અએવો દાતયાઓ, ગેઉશચ પૉઉરૂ-સરધયાઓ, અષેમ વૉહૂ ૩).

દસ્ત અમેમ વેરેથ્રઘ્નેમચ, દસ્ત ગેઉશ ખાથ્રોનહીમ, દસ્ત નરાંમ પઉર્વતાતેમ, સ્તાહ્યનાંમ વ્યાખનનાંમ, વનતાંમ અવનેમનનાંમ, હથ્ર-વનતાંમ હમેરેથે, હથ્રવનતાંમ દુશમઇન્યુશ, સ્તેરપતાંમ ચિથ્ર અવંઙ્હાંમ.

યજત પૅઉરૂ-ખરેનડ્હ, યજત પૅઉરૂ-બએપજ, ચિથવો બુયારેરા મસાંનાઓ, ચિથ વો જવનો સેમો ચિથ્રેમ બોઇત ચુર્જૅમચિત, ખર્ંનો યજૅમનાઇ આપો દાયત. અષૅમ વૅાહૂ ૧.

અહ્માઇ રએશ્ચ-હજડ્રૅમ,-જસ મે અવડ્ંહે મજદ-કૅરેકે મોજદ.

રોજ નેક્નાંમ, રોજ પાક્નાંમ, રોજ પાક્ મુબારક્; (જે રોજ હોય તે પઢવો) માહ મુબારક્ (જે માહ હોય તે પઢવો) ગાહ (જે ગેહ હોય તે પઢવી) નમાજ દાદારે ગેહાન્ દાંમાન. ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદાઓ, નૅમો અહુરાઇ મજદાઇ, નૅમો અમૅષએઇબ્યો સ્પૅન્તએઇબ્યો, નૅમો માઑડ્હાઇ ગઑચિથ્રાઇ, નૅમો પઇતિ-દીતાઇ નૅમો પઇતિ-દીતે. અષૅમ વૅાહૂ ૧). ગુરૂજ ખરહે અવજાયાદ, માહ બખ્તાર્

માહ્ યજદ્ બેરસાદ્, અમાવંદ્ પીરોજગરૂ, અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ્ દીન્ બેહ્ માજદયસ્નાંન્, આગાહી રવાઇ ગોઆ-ફરંગાંની બાદ્, હુક્ત્ કેશવરૂ જમીન્, અએદૂન્ બાદ્. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્. અશેમ વોહૂ ૧.

☞ (દક્ષિણ દીશા તરફ મોહોડું કરીને પઢે) દાદારે ગેહાં દીને માજદયસ્ની દાદે જર-થુશ્તી. નેમસે-તે અષાઉમ સેવિસ્તે અર-દ્વિસૂરે અનાહિતે. અષેઓને અશેમ વોહૂ ૧).

નેમો ઉરૂવઇરે વંહુઉહિ મજદધાતે અષઓને અશેમ વોહૂ ૧).

માઓંઙ્હેમ ગઓચિથ્રેમ અષવનેમ અષહે રતુમ યજમઇદે. અશેમ વોહૂ ૧.

માહ્ બખ્તાર્ માહ્ યજદ્ બેરસાદ્. અર્ષમ વૉહૂ ૧).

(માહ બખ્તાર નીઆએશનો સાર.)

દાદાર હોરમજદ, અમશાસ્પંદ અને માહાતાબને હું નમું છું. ઓ ખોદા તારા સિવાય બીજો કોણ છે કે જે ચંદ્રની કળા ૧૫ દિવસ વધારે છે અને ૧૫ દિવસ ઘટાડે છે? અમશાસ્પંદો ચંદ્રની રોશનીને જમીન ઉપર પાંથરી નાંખે છે, જેની રોશનીથી ઝાડોના પિલા ફુટે છે; માહ યજદ જે બક્ષેશ કરનાર, ખોરેહવાળો, પાણીવાળો, ગરમીવાળો, રોશનીવાળો, મદદ કરનાર, સંપતી બક્ષનાર, કવિત ધરાવનાર, ફાયદો કરનાર, લીલોતરી આપનાર, તંદરોસ્તી આપનાર અને ખોદાઈ શક્તિ ધરાવનાર છે. તેને હું વખાણું છું.

અરદ્દીસૂર્ નીઆએશ્.

૫ નામે યજદાંન્, હોરમજદ ખોદાએ, અવજૂની, ગુરૂજ ખરેહે અવજાયાત્. આવાં અરદ્વીસૂર બાંનુ બેરસાદ્.

ઑજ હુમા ગુનાહ પતેત પશેમાન્‌ઓમ. ઑજ હુર્વસ્તીન દુશમત દુજૂખ્ત દુજવરેશ્ત; ઍમ પ ગેથી મનીહ, ઉઑમ ગુફ્ત ઉઑમ કર્દ ઉઑમ જસ્ત, ઉઑમ બુન બુદ એસ્તેદ. ઑઝ્‌નન ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની રવાંની ગેથી મઇન્યુઆંની, ઓખે અવાક્ષ પશેમાન, પસે ગવશ્ની પ પતિત હોમ.

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજદ્દાઑ, તરો‑ઇદીતે અંગ્રહે મઇન્યેઉશ; હુઇથ્યાવર્‌શતાંમ હાત વસ્ના ફ્રૅરપોતૅમેમ. સ્તઑમી અષેમ. અષેમ વૉહૂ ૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશ્ત્રીશ વીદ્દએવો અહુર‑ત્કએષો (જે ગેહ હોય તે પઢવી) ફ્રસસ્તયએચ.

અપાંમ વંગ્હુઉહીનાંમ મજદધાતનાંમ, અરેદુયાઑ આપો, અનાહિતયાઑ અષ‑

ઑન્યાઓ; વીસ્પનાંમચ અપાંમ્ મજદ્દ-ધાતનાંમ. વીસ્પનાંમચ ઉર્વરનાંમ મજદ્દધાતનાંમ, ક્ષ્નઓથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ ક્ષ્નઓથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જઓતા ફ્રા મે મૃતે, અથા રતુશ અષાતચિત હચ, ફ્રા અષવ વિદ્વાઓ મ્રઓતૂ. યથા અહૂ વઇર્યો ૧૦.

મ્રઓત અહુરે મજદાઓ, સ્પિતમાઇ જરથુશ્ત્રાઇ, યજએષ મે હીમ, સ્પિતમ જરથુશ્ત્ર, યાંમ અરદ્વીમ સરાંમ અનાહિતાંમ, પૅરેથુ-ફ્રાકાંમ, બએષજયાંમ, વીદ્દએવાંમ, અહુરે-તકએષાંમ, યેસ-ન્યાંમ અહૂઉહે અસ્તવઇતે, વહ્મ્યાંમ અહૂઉહે અસ્તવઇતે. આધુ-ફ્રાધનાંમ અષઓનીમ, વાંથ્વો-ફ્રાધનાંમ અષઓનીમ, ગએથો-ફ્રાધનાંમ અષઓનીમ, ક્ષએતો-ફ્રાધનાંમ અષઓનીમ, દહ્યુ-ફ્રાધનાંમ અષઓનીમ.

યા વીસ્પનાંમ અરૂપ્નાંમ, ક્ષુદ્રાઓ યઓજદધાઇતિ. યા વીસ્પનાંમ હાઇરિષિનાંમ, ઝંથાઇ ગરેવાંન યઓજદધાઇતિ. યા વીસ્પાઓ હાઇરિષીશ, હુઝામીતા દધાઇતી. યા વીસ્પનાંમ હાઇરિષિનાંમ, દાઇતીમ રથ્વીમ પએમ અવ-અરઇતિ.

મસિતાંમ દૂરાત્ ફ્રસ્રૂતાંમ, યા અસ્તિ અવવઇતિ મસો, યથ વીસ્પાઓ ઇમાઓ આપો, યાઓ જેમા પઇતિ ફ્રતચન્તિ, યા અમવઇતી ફ્રતચઇતિ, હુકઇર્યાત્ હચ બૅરૅજઙૂહુત, અવિ જરયો વૉઉરૂકષૅમ.

યઓજૅન્તિ વીસ્પે કરનો, જરયા વૉઉરૂકષયા આ, વીસ્પો મઇદ્યો યઓજઇતિ. યત્ હીશ અવિ ફ્રતચઇતિ, યત્ હીશ અવિ ફ્રજગરઇતિ, અરૂદ્વિ સૂર અનાહીત. યેઙૂહે હુજઙૂરૅમ વઇરૂયનાંમ, હુજઙૂરૅમ અપઘઝારનાંમ. કસચીતચ અએષાંમ

વઇરૂચનાંમ, કસચિત્ચ અએષાંમ અપ-
ઘઝારનાંમ, ચથ્વરેંસતૅમ અયરે બરનાંમ,
ખ્ષ્વસ્પાઇ નઇરે બરેંમ્નાઇ.

અફ્હાઑસચ મે અએવફ્હાઑ, આપો અપઘ્ઝરો વીજસાઇતિ, વીસ્પા ઇશ અવી કરૂષ્વાંન્ યાઇશ હપ્ત. અફ્હાઑસચ મે અએવફ્હાઑ, આપો હમથ અવ-બરઇતી, હાંમિનૅમચ જયનૅમચ. હામે આપો યઑઝ્દથાઇતિ, હા અર્‌ષ્નાંમ ક્ષુદ્રાઑ, હા ક્ષથ્રીનાંમ ગરેંવાંન્, હા ક્ષથ્રિનાંમ પએમ. યાંમ્ અઝૅમ યો અહુરો મઝ્દાઑ, હુઝ્વરેન ઉઝ્બઇરે, ફ્રદથાઇ ન્માનહેચ, વીસસચ જન્તેઉશચ દફ્હેઉશચ.

યા અહ્માત્ સ્તઑત યસ્ન્ય સ્રાવયેનિ, અહુનૅમચ વઇરિમ સ્રાવયેની, અષૅમચ વહિશ્તૅમ હુસ્રવાની, અપસચ વફ્ઉહીશ યઑઝ્દથાની; હથ અન ગાથ્વ્ય વચ,

ગરો—માને અહુરહે મજદાઑ, જસત પઑઇર્યો. દથત અહ્માત તત અવત આયપ્તેંમ.

અહે રય ખરેંનહૃહુચ, તાંમ યજાઇ સુરૂન્વત યસ્ન, તાંમ યજાઇ હુયશ્ત યસ્ન, અન બુયાઓ જવનો—સાસ્ત, અન બુયાઑ હુયશતર. અરદ્વીમ સૂરાંમ અનાહીતાંમ અષઑનીમ; જઑથ્રાબ્યો અરદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષવનૅમ અષહે રતૂમ યજમઇદે.

હઑમ યો ગવ બરેંસ્મન, હિજવો દહૃહુહૃહુ, માંથ્રચ વચચ શ્યઑથ્નચ, જઑથ્રાબ્યસ્ચ અરષુખ્ધએઇબ્યસ્ચ વાઘ્જિબ્યો.

યેહ્હે હાતાંમ આઅત યેસ્ને પઇતી વહ્હો; મજદાઑ અહુરો વએથા અષાત હચા; યાઑહ્હાંમ્ચા તાંસ્ચા તાઑસ્ચા યજમઇદે.

(બાજમાં પઢવું) હોરમજદ ખોદાએ અવજુની મરદુમ, મરદુમ સરદગાં હમા સરદગાં, હમ બા યશતે વહાં, ઉએમ વહેદીને માજદયસ્નાં, આગાહી આસ્તવાંની નેકી રસાંનાદ એદુન બાદ. (પ્રગટ પઢવું) યથા અહૂ વર્યો ૨) યસ્નેમચ વહમેમચ અઓજસ્ચ જવરેચ આફ્રીનામી, અપાંમ વઙુઉહિનાંમ મજદધાતનાંમ, અરેદુયાઓ આપો, અનાહિતયાઓ અષઓન્યાઓ; વીસ્પનાંમચ અપાંમ મજદધાતનાંમ, વીસ્પનાંમચ ઉર્વરનાંમ મજદધાતનાંમ. અષેમ વોહૂ ૧). અહમાઇ રએશચ, હજઙ્રેમ, જસમે અવઙહે મજદ, કેરેફે મોજદ. અષેમ વોહૂ ૧)

રોજ નેક નાંમ, રોજ પાક નાંમ, રોજ પાક મુબારક; (જે રોજ હોય તે તે પઢવો) માહ મુબારક (જે માહ હોય

તે પદવો) ગાહે (જે ગેહ હોય તે પદવી)
નમાજ દાદારે ગેહાન દાંમાન. ક્ષનઑથ્ર
અહુરહે મજદાઓ, તરોઇદીતે અંગ્રહે
મઇન્યેઉશ, હઇથ્યા વરશતાંમ હુયત વસ્ના
ફ્રષોતમેમ. સ્તઓામી અષેમ, અષેમ
વોહૂ ૧.

ગુરજ ખરહે અવજાયાદ. આવાં અરદ્વી
સૂર બાંનુ બેરસાદ. અમાવન્દ પીરોજગર,
અમાવંદી પીરોજગરી, દાદ દીને વેહે
માજદયસ્નાં, આગાહી રવાઇ ગવાફ્રી-
ન્ગાની બાદ, હફ્ત કેશ્વર જમીન એદુન
બાદ. મન આનો આવાયદ શુદન,
મન આનો આવાયદ શુદન, મનં આનો
આવાયદ શુદન. અષેમ વોહૂ ૧.)

(દક્ષીણ દીશા તરફ મોહું કરીને ભણવું)

દાદારે ગેહાં દીને માજદયસ્ની દાદ
જરથુશતી. નેમસ્ચે-તે અષાઉમ સેવિશતે,

અરદ્વીસૂરે અનાહિતે. અષઓને અષેમ વૅાહૂ ૧). નેમો ઉર્વેઇરે વઙુહી મજદ-ધાતે અષઓને. અષેમ વૅાહૂ ૧). અરદ્વીમ સૂરાંમ અનાહિતાંમ અષવનેંમ અષહે રતૂમ યજમઇદે. અષેમ વૅાહૂ ૧) આવાં અરદ્વી સૂર બાંનુ બેરસાદ. અષેમ વૅાહૂ ૧).

(આવાં અરદ્વીસૂર નીઆએશનો સાર.)

એ અરદ્વિસુર બાનું તું મારી મદદે પોહચ. જે પ્રમાણે દાદાર હોરમજદે પેગામ્બર જરથોસ્તને કહયું હતું કે "એ સ્પીતમાન જરથોસ્ત મારી અરદ્વિસુર જે નિર્મળ, બાંહુલી વહેતી, તંદરોસ્તી આપનાર, ગલીચો દુર કરનાર, ઇજવા અને આરાધના કરવાને લાયક, જીંદગી અને દુનયાને આબાદ કરનારી, માલમિલકત વધારનારી અને દેશોને આબાદ કરનારી છે તેને તું વખાણ." તેજ પ્રમાણે હું તારી વખાણ કરૂં છું. એ અરદ્વિસુર બાનુ તું સઘળા મરદોને જોર બક્ષે છે અને જનનારી માતાઓના ગર્ભસ્થાનને સ્વચ્છ કરે છે. તથા માતાઓને લાયક અને વખતસરનું દુધ આપે છે. આવી અરદ્વિસુરને હોરમજદે ઘેરની, મોહલાની, કસ્બાની અને દેશની આબાદીને માટે પેદા કીધી છે. તેટલા માટે અરદ્વિસુરની વખાણ હું કરૂં અને તેણીની નઇયતે અષેમ તથા યથાના કલામો રાગ કહાડીને ભણું તથા પાણીઓને હું પાક કરૂં.

આતશ્ નીઆએશ્.

(નમવું) ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ. નેમ-સે તે આતશ મજદાઑ અહુરહે, હુધાઑ મજિશ્ત યજત. અશેમ વોહૂ ૧).

૫ નામે યજદાંન્, હોરમજદ ખોદાએ અવજુની, ગુરૂજ ખરહે અવઝ્નયાદ.

(જો આતશ બેહરામ જઇને પઢતા હોઇએ તો નીચે પ્રમાણે)

☞ આતશ બેહેરામ્ આદર્ ફ્રા.

(જો આતશ આદરાન નજદીક પઢતા હોઇએ તો નીચે પ્રમાણે)

☞ આતશ આદરાંન્ આદર્ ફ્રા.

(ઘેરના અથવા બીજા કોઇ સાધારણ આતશની નજદીક પઢતા હોઇએ તો નીચે પ્રમાણે)

☞ આતશ દાદગાહ્ આદર્ ફ્રા.

ઑજ હમા ગુનાહ્ પતેત્ પશેમાન્ઓમ, ઑજ હર્વસ્તીન્ દુશ્મત, દુજુખ્ત

દુજવરેશ્ત, મેમ્ પ ગેથી મનીહ્, ઉએમ ગુફ્ત ઉએમ કર્દ્ ઉએમ જસ્ત, ઉએમ ખુન ખુદ્ એસ્તેદ્; એજાન ગુનાહ્, મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાંની ગેથી મહન્યુઆંની, ઓખે અવાક્ષ પશેમાન, પસે ગવશની પ પતેત હોમ.

ઉસ્–મોઇ ઉજાઈંવા અહુરા,
આરૂમઇતી તૅવીષીમ્ દસ્વા;
સ્પેનીશતા મઇન્યૂ મજ્દા,
વહુહુયા જવો–આદા;
અષા હજો એમવત, વૅાહૂ
મનહ્હા ફ્સરતૂમ.
રફ્ધ્રાઇ વૅાઉરૂ–ચષાને, દાઇષી
મોઇ યાવે અબીફ્રા;
તા ક્ષથ્રહ્યા અહુરા, યા
વહૂહેઉશ અષિશ મનહ્હો;

ફ્રો સ્પેન્તા આર્મઇતે, અપા
દએનાઓ ફ્રદક્ષયા.
અત્ રાતાંમ જરથુશ્ત્રો, તન્વસચીત્
ખ્વયાઓ ઉશતનેમ
દદાઇતી, પઉર્વતાતેમ મનંહ-
હસ્ચા વંહેઉશ મજદાઇ;
શ્યઓથનહ્યા અષાઇ યાચા, ઉખ્ધ-
ખ્યાચા સ્રઓશેમ ક્ષથ્રેમચા.

ક્ષનઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ. (નમવું) નેમસે-તે આતર્શ મજદાઓ અહુરહે, હુધાઓ મજિશ્ત યજત. અષેમ વોહૂ ૩).

ફ્રવરાને મજ્દયસ્નો, જરથુશ્ત્રિશ, વીદએવો, અહુર-ત્કએષો. (જે ગેહ હોય તે પઢે). ફ્રસસ્તયએચ.

આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર, તવ આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજદાઓ. આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર, ખરેનંહો

સવફ્રુહો મજદધાતહે, અઇરૂયનાંમ ખરૅનો મજદધાતનાંમ, કાવયેહેચ ખૅરનફ્રુહો મજદધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજદાઑા પુથ્ર, કવોઇશ હુઑાસ્રવંફ્રુહે, વરોઇશ હુઑાસ્રવફ્રુહે, અસ્નવન્તહે ગરોઇશ મજદધાતહે, ચએચસ્તહે વરોઇશ મજદધાતહે, કાવયેહેચ ખરૅનંફ્રુહો મજદધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજદાઑા પુથ્ર. રએવન્તહે ગરોઇશ મજદધાતહે, કાવયેહેચ ખરૅનંફ્રુહો મજદધાતહે. આથ્રો અહુરહે મજદાઑા પુથ્ર. આતર્શ સ્પૅન્ત રથએશતાર, યજત પૅાઉરૂ-ખરેનફ્રુહ, યજત પૅાઉરૂ-બએષજ, આથ્રો અહુરહે મજદાઑા પુથ્ર. મત વીસ્પએઇબ્યો આતૅરબ્યો, ક્ષથ્રો-નફ્રૂથ્રો નઇરૂયો-સફ્રુહહે યજતહે. ક્ષ્નઑાથ્ર યસ્નાઇચ વહ્માઇચ, ક્ષ્નઑાથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જઑાતા ફ્રામે મ્રૂતે, અથા

રતૂશ અપાતચિત હુચ, ફ્રા અપવ વીદ્વાઍા ઞઍાતૂ.

યસનॅમ્ય વહ્મॅમચ, હુઞॅરતીમચ ઉશત-ઞॅરતીમચ, વન્તઞॅરતીમચ આફ્રી-નામિ, તવ આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજ-દાઍા. યેસ્નયો અહિ વહ્મ્યો, યેસન્યો બુયાઍા, વહ્મ્યો નમાનાહુ મય્યાકનામ. ઉશત બુયાત અહ્માઇ નઇરે, યસે થ્વા બાધ ફ્રાયજાઇતે, અએસ્મો-જસ્તો, બરॅસ્મો-જસ્તો, ગઍા જસ્તો, હાવનો જસ્તો.

દાઇત્યો અએસ્મે બુયાઍા, દાઇત્યો બઍાઇધિ બુયાઍા, દાઇત્યો પિથ્વિ બુયાઍા, દાઇત્યો ઉપસયેને બુયાઍા, પॅરॅનાયુશ હરॅથ્રે બુયાઍા, દહ્માયુશ હરॅથ્ર બુયાઍા, આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજદાઍા.

સઑચે બુયે અહ્મ્ય ન્માને, મત્‌-સઑચે બુયે અહ્મ્ય ન્માને, રઑચહિ બુયે અહ્મ્ય ન્માને, વક્ષથે બુયે અહ્મ્ય ન્માને, દરૅઘૅમચિત્ અઇપિ જરૂવાનૅમ, ઉપ સૂરાંમ્ ક્રષો કૅરૅઇતીમ, હ્વ સૂરયાઑ વંઘૂહુયાઑ ક્રષો કૅરૅતોઇત.

દાયાઑ મે આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજ-દાઑ, આસુ ખાથ્રેમ, આસુ થ્રાઇતીમ, આસુ જીતીમ, પૅાઉરૂ ખાથ્રેમ, પૅાઉરૂ થ્રાઇતીમ, પૅાઉરૂ જીતીમ, મસ્તીમ સ્પાનો, ક્ષ્વિવરૅમ હિજ્વાંમ, ઉરૂને ઉષી ખ્રતૂમ, પસ્ચએત મસિત મજ્રાઑન્તૅમ, અપઇરી આથ્રૅમ, નઇરૂયાંમ પસ્ચએત હાંમ વરૅતીમ.

ઑરૅથ્વો-જંગામ, અખ્વફ્ન્યાંમ, થ્રિશુમ અસ્નાંમચ ક્ષફ્નાંમચ, આસીતો ગાતૂમ, જઘાઉરૂમ, તુથ્રુષાંમ આસ્નામ ફ્રજન્તીમ,

કર્ષ્વો-રાઝાંમ, વ્યાખનાંમ, હાંમ રએથ્વાંમ, હુબાપાંમ, આંઝો-બુજીમ હ્વીરાંમ, યા મે ફ્રાદથાત, ન્માનૅમચ, વીસૅમચ, જન્તૂમચ, દખ્યૂમચ, દઙ્હુ સસ્તીમચ.

દાયાઓ મે આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ, યા મે અઙ્હત અક્સાઓ-ફ્રહાઓ, નૂરેંમ્ચ યવએચતાઇતે, વહીશ તૅમ અહૂમ અષઓનાંમ, રઓચઙ્હેંમ વીસ્પો-ખાથ્રેમ, જજે-બુયે વંઙ્હાઉચ મીઝદે, વઙ્હાઉચ સ્રવહી, ઉરૂનએચ દરેઘે હવઙ્હે.

વીસ્પએઇબ્યો સસ્તીમ બરઇતિ, આતર્શ મજ્દાઓ અહુરહે. યએઇબ્યો અએમ હામપચાઇતે, ક્ષાફ્નીમચ સૂઇરીમચ, વીસ્પએઇબ્યો હચ ઇજયેઇતે, હુઓઁરતીમચ, ઉશત-ઓઁરતીમચ, વન્ત-ઓઁરતીમચ રિપતમ.

વીસ્પનાંમ્ પર–ચઇૅન્તાંમ્, આતર્શ જસ્ત આદ્દિશ્ચ. ચીમ્ હુખ હુષે બરઇતી, ફ્રચઇૅથ્વાઓ અરૂમએષાઇધે. આતરૅમ્ સ્પૅન્તૅમ્ યજમઇદે, તખ્મૅમ્ હન્તૅમ્ રથએશ્તારૅમ. આઅત્ યેજિ–ષે અએમ્ બરઇતિ, અએસ્મૅમ્ વા અષય બરૅતૅમ્, બરૅસ્મ વા અષય ફ્રસ્તરૅતૅમ્, ઉર્વરાંમ્ વા હધાનએપતાંમ્, આહે પસ્ચએત ફ્રીનઇતિ, આતર્શ મજ્દાઓ અહુરહે, ક્ષ્નૂતો અત્યિબરતો હુધધ્રૂહુમ્.

ઉપ–થ્વા હક્ષોઇત્ ગેઉશ વાંથ્વ, ઉપ વીરનાંમ્ પોઉરૂ–તાસ્. ઉપ–થ્વા વૅરૅજ-વતચ મનો, વૅરૅજવતિચ હક્ષોઇત્ અંગ્હુઉહ ઉર્વાક્ષ્–અંગ્હુઉહ ગય જિઘ્એષ, તાઓ ક્ષપનો યાઓ જ્વાહી. ઇમત્ આથ્રો આફ્રિવનૅમ્, યો અહ્માઇ અએસ્મૅમ્ બરઇતિ હિક્રૂશ, રઓચસ્ પઇરિશ્તીમ્. અષહે બૅરૅજ યઓજ્દાતાંમ્.

(બાજમાં પઢવું) હોરૂમજદ ખોદાએ અવજૂની મરદુમ, મરદુમ સરદગાં, હુમા સરદગાં, હુમ બા યશતે વહાં, ઉએમ વહેદીને માજદયસ્નાં, આગાહી આસ્તવાંની નેકી રસાંનાદ એદુન બાદ. (પ્રગટ પઢવું) યથા અહૂ વઇર્યો ૨) યસ્નેમચ વહ્મેમચ અઓજસચ જવરેચ આફ્રીનામિ. આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર, તવ આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજદાઓ, આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર, ખરેનધ્હો સવધ્હો મજદધાતહે, અઇર્યનાંમ ખરેનો મજદધાતનાંમ. કાવયેહેચ ખરેનંધ્હો મજદધાતહે, આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર, કવોઇશ હુઓસ્રવધ્હહે, વરોઇશ હુઓસ્રવધ્હહે, અસ્નવન્તાહે ગરોઇશ મજદધાતહે, ચએચસ્તહે વરોઇશ મજદધાતહે. કાવયેહેચ ખરેનધ્હો મજદધાતહે. આથ્રો અહુરહે મજદાઓ પુથ્ર. રએવન્તાહે

ગરોઇશ મજદધાતહે, કાવયેહેચ ખરૅનફૂહા મજદધ્રાતહે. આથ્રો અહુરહે મજદાઑ પુથ્ર. આતર્શ સ્પૅન્ત રથએશતાર, યજત પોઉરૂ ખરૅનફૂહ, યજત પોઉરૂ-બએષજ. આથ્રો અહુરહે મજદાઑ પુથ્ર. મત વીસ્પએઇબ્યો આતૅરૅબ્યો, ક્ષથ્રો નફેધ્રો નઇરૂયો સફૂહહે યજતહે. અષૅમ વૅાહૂ (૩).

અત તાઇ આતરૅમ અહુરા

અઑજોફૂહવન્તૅમ અષા ઉસેમહી,

અસીશતૅમ એમવન્તૅમ, સ્તાઇ-
રપૅન્તૅમ, ચિથ્રા અવફૂહેમ;

અત મજદા દઇબિષ્યન્તે, જસ્તા-
ઇશ્તાઇશ દૅરસ્તા અએનફૂહૅમ.

અષૅમ વૅાહૂ (૧) ☞ અહમાઇ રએશચ, હજફૂરૅમ, જસમે અવફૂહે મજદ, કેરફે મોજદ.

રોજ નેક્નાંમ્ રોજ પાક્નાંમ્ રોજ પાક્ મુબારક્ (જે રોજ હોય તે પઢવો) **માહ્ મુબારક્** (જે માહ હોય તે પઢવો) **ગાહે** (જે ગેહ હોય તે પઢવી) **નમાજ દાદારે ગેહાન્ દામાંન. ફ્નઑઘ અહુરહે મજ્દાઑ, નૅમસૅતે આતર્શ મજ્દાઑ અહુરહે, હુધાઑ મજિશત યજત. અષૅમ વૉહૂ (૧) ગુરજ ખરહે અવજ઼ાયાદ્.**

(જો આતશ બેહરામના કેબલા નજદીકમાં પઢે તો નીચે પ્રમાણે)

આતશ બેહરામ્ આદર્ ફ્રા.

(જો આદરાનના આતશ આગળ પઢે તો નીચે પ્રમાણે)

આતશ આદરાન્ આદર્ ફ્રા.

(જો આતશ દાદગાહ અથવા ઘેરના આતશ આગળ પઢે તો નીચે પ્રમાણે.)

આતશ દાદગાહ્ આદર્ ફ્રા.

આદરાંન્ શાહ્ પીરોજગર્, આદર્ ગુશસ્પ, આદર્ ખોર્દાદ્, આદર્ બુર્જીન મેહર્, અવર્ આદરાંન્ ઓ આતશાંન્, કે ૫ દાદગાહ્ નેશાસ્ત્ એસ્તેદ્, ગુર્જ ખરેહ્ અવઝાયાદ્ મીનોકર્કો, અમાવંદ્ પીરોજગર્ અમાવંદી પીરોજગરી. દાદ્ દીને વેહે માજદયસ્નાં, આગાહી રવાઇ ગવાફ્રીન્ગાની બાદ્. હફ્ત કેશ્વર્ જમીન્ એદુન બાદ્. મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્, મન્ આનો આવાયદ્ શુદન્. અષેમ વોહૂ ૧).

(દખણ દીશા તરફ મોહડું કરીને ભણવું.)

દાદારે ગેહાં દીને માજદયસ્ની દાદે જરથુશતી. નેમસે-તે અષાઉમ્ સેવિશતે અરેદ્વીસૂરે અનાહિતે. અષઓને અષેમ વોહૂ ૧). નેમો ઉર્વઇરે વઙુહિ મજદધાતે અષઓને અષેમ વોહૂ (૧).

(આતશની સનમુખ જોઇને સર નમાવતાં ભણવું.)

ક્ષ્નઑથ્ર અહુરહે મજ્દાઑ, નૅમસ્‌-તે આતર્શ મજ્દાઑ અહુરહે, હુધાઑ મજિશ્ત યજત. અષૅમ વૉહૂ (૧).

(આતશની નીઆએશનો સાર.)

દાદાર અહુરમજ્દને હું ખુશાલ કરૂં છું. બુજોર્ગ આતશને હું નમું છું. આતશ બેહરામ, આતશ આદરાન અને આતશ દાદગાહનો પ્રતાપ વધો! ઓ ખોદા તું મને પવિત્ર કર, નમનતાઈ, અશોઈ અને હીમતવાળું જોર તું મને આપ; બેહમન, અરદીબેહશ્ત, શેહરેવર, અને અસ્પંદારની તું મને મદદ આપ.

આતશની નીઆએશ, આરાધના અને ભેટને હું વખાણું છું. અએ હોરમજ્દના પુત્ર આતશ, તું ઝવામ અને બરસમ સાથની ક્રિયાથી આરાધના કરવાને લાયકનો છે. આએ ઘરમાં તું હમેશાં બળતો રહેજે! ઓ હોરમજ્દના આતશ, તું મને પોષણ, લાંબી જીંદગી, પુરતું સુખ, મોહટાઈ, ડહાપણ, તેજ જુબાન, અકલ અને હુશિયારી, ખડે પગે ઊભું રેહવાની શકિત, આઠ કલાકની પુરતી ઊંઘ, અને બીછાંના ઉપરથી સકારે ઉઠવાની આદત આપ.

અએ હોરમજદના પુત્ર આતશ, તું મને એક ફરજંદની બક્ષેશ કર, કે જે પોષણ કરનારૂં, જાતી અકલનું, મીજલસમાં આદરમાન પામેલું, સારી ઇજ્જતવાળું, સંકટમાંથી છોડાવનારૂં, પેહલવાનના જેવું બહાદુર, મારાં ઘેર અને ખાનદાનની આબરૂ વધારનારૂં તથા ધર્મચુસ્ત હોય.

આતશની સનમુખ ઉભા રહી ખોદાની બંદગી કરનારાઓના હાથ તરફ આતશ નજર કરે છે અને કહે છે કે "ચાલતો દોસ્ત બેઠેલા દોસ્તને માટે શું ભેટ લાવે છે!" જે કોઈ શખ્સ આતશને માટે સુકું અને સ્વચ્છ સુખડ લઈ જાય છે તેને તે આતશ દુઆ દે છે કે તારે ત્યાં દોલત અને બહાદુર ફરજંદોનો વધારો થજો; તારૂં મન ચાલાક અને તારી જીંદગી ઉપયોગી નીવડજો, અને જયાં સુધી તું જીવતો રહે ત્યાં સુધી ખુશાલી ભરેલી જીંદગી ભોગવજો!"

પતેત્ પશેમાની.

યથા અહૂ વઇર્યો ૧); યથા અહૂ વઇર્યો પન્જ, ઍજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનઑમ, ઍજ હર્વસ્તીન્ દુશમત દુજૂખ્ત દુજવરૅશત, મૅન્ ૫ ગેથી મનીદ, પીશ શુમા વેહાન, મનશની ગવશની કુનશની,

તની રવાની ગેથી મઇન્યુઆંની, ઓખે અવાક્ષ પશેમાન, પસે ગવશની ૫ પતેત હોમ. યથા અહૂ વઇર્યો ૫) અષૅમ વૅાહૂ ૩).

ફ્રવરાને મજદયસ્નો, જરથુશ્ત્રશ, વીદએવો, અહુર-તકએષો, હાવનેએ અષ-ઑાને અષહે રથ્વે, યસ્નાઇચ વહ્‌માઇચ, ક્ષ્નઑાથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ, સાવહૂહેએ વીસ્યાઇચ અષઑાને અષહે રથ્વે, યસ્ના-ઇચ વહ્‌માઇચ, ક્ષ્નઑાથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. (બાજી જે ગેહ હોય તે પઢે) સ્રઑાષહે અષ્યેહે, તખ્મહે તનુમાથ્રહે, દરૂષિ-દ્રઑાશ, આહૂઇરૂયેહે, ક્ષ્નઑાથ્ર યસ્નાઇચ વહ્‌માઇચ ક્ષ્નઑાથ્રાઇચ ફ્રસસ્તયએચ. યથા અહૂ વઇર્યો જઑાતા ફ્રા મે મ્રૂતે, અથા રતુશ અષાતચિત હચ, ફ્રા અષવ વીધ્વાઑા મ્રઑાતૂ, યથા અહૂ વઇર્યો ૧).

(કરદે ૧ લો) ફરાજ સતાયમ, હુરૂવે-વેસ્પ હુમત હુખ્ત હ્વરૂશત, પ મનશને ગવશને કુનશને, અવાજ સતાયમ, હુરૂ-વેસ્પપ દુશમત દુઝઊખ્ત દુઝવરૂશત, અઁજ મનશને ગવશને કુનશને. અવરૂ-ગીરશની દેહોમ, હુરવેસ્પ હુમત હુખ્ત હ્વરૂશત. પ મનશને ગવશને કુનશને, કુ કૅરફે કુનમ. બહેલશની દેહોમ, હુરૂવેસ્પ દુશમત દુઝઊખ્ત દુઝવરૂશત. અઁજ મનશને ગવશને કુનશને, કુ ગુનાહ નકુનમ. ફ્રાજ ઓએ શુમા રાદહોમ, કે અમેશા-સ્પંદ હેદ, યજશને ઓ ન્યાયશને, ફ્રાજ પ મનશને, ફ્રાજ પ ગવશને, ફ્રાજ પ કુનશને, ફ્રાજ પ અહો ફ્રાજ પ તન, ફ્રાજ પ આંનેચ્ પ્રન ખેશ જાંન તનો જાન નામ રવાન. બુન બરૂ ખાસ્ત ઇમ હસ્ત, પખેશીએ યજદાંન દારૂ હોમ. પ ખેશીએ

યજદાંત દાશતન્ અએ બહૅાદ્, કુ અગર્ તરા અૅજનં રસદ્, કે ઇન્ તન્ રવાનરા બેઆવાયદ્ દાદન્ બદેહુમ. સતાયમ અષહી પહેલુમ, નગુનમ્ દેવાંન. પ નેકીએ દાદાર્ અહુરમજદ સેપાસદાર્-હોમ. પ પેત્યાર્ અનાઇ અૅજ ગનામીનો અવર્ મદ્, ઉમેદ રસ્તાખીજરા, પદશ-ખોરસંદ્ હમદાસ્તાન્ હોમ. દીને અહુર-મજદ, દાદે જરથુશત, રસ્તએ ફ્રારૂન, કુર્દે પોઇરૂયો દકેશાન્ પ દસ્તુર્-દારૂહોમ આં જાદેરા અૅજ ગુનાહ પ પતેત્ હોમ, પ પતેત્ હોમ અૅજ ગુનાહ.

(કરદો ૨ જો) કો મરૂદૂમાન્ ઓ બુન્, શાયદ્ બુદન્, યાઅૅા મન્ ઓ બુન્ બુદ્ એસ્તેદ્. પેશ ઓએ ચેહર્ અંદા, પસ્ ઓએ ચેહરપેશ, યદ્શાન્ અંદર્ જસ્ત એસ્તેદ્, અૅજ સે અઅૅાષો-ચરનાંમ ગુનાહ,

ઍજ આંન નીતૂમ ગુનાહ, અંદા હઝારાંન હઝાર મર્ગરૂજાન, અંદ ચંદ ગેઓશ હસ્ત શાયદ બુદન, પનાંમે ચેશત, હરવેસ્પ દુશમત દુઝુખ્ત દુઝવરૂશત, મેમ પરાએ કસાંનરા, યાઓ કસાંન પરાએ મનરા, યાઓ ગુનાહકારી પ મનરા, કસો ગુનાહ ઓ બુન બુદ એસ્તેદ, ઍજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાખશ પશેમાન, પસે ગવશની પ પતેત હોમ; પ પતેત હોમ ઍજ ગુનાહ.

(કરદો ૩ જો) ઇન અંદ આખો પાયે ગુનાહ નાંમ. ચુન હનદરખ્ત, મેદ્યો સારત, અંદરજફરમાન, અઓદ્યો-જદ, કાઇદ્યો-જદ, આગૅરફ્તુ-ગુનાહ. અવા વસ્રાત-ગુનાહ, અરેદુશ-ગુનાહ, બર-

ગુનાહ, બાઝાએ-ગુનાહ, યાતુ-ગુનાહ, તન્વલ્ ગાન-ગુનાહ, મર્ગરજાન-ગુનાહ અવસોશગેરાન-ગુનાહ, જેહે-મર્જ-ગુનાહ, દરૂંતાન મર્જ-ગુનાહ, કુન મર્જ-ગુનાહ, અવારૂન-મર્જશની, શૉએથ ગુનાહ-સેશની, ગુનાહે રવાંની, ગુનાહ હમીમાલાંન, ગુનાહયો-પુલ-શાહોદ. વક્ષે વફ્શાંન વક્ષે ગુનાહ. ગુનાહ ઍજ ગુનાહ. અવરૅ આખો ગુનાહ, કે મર્દુમ ઓ બુન શાયદ બુદન, ગજસ્તેહ, ગનામીનો દરૂ-વંદ, પ પેતીઆરે દામાને અહુરમજદ ફ્રાજ કરૂનીદ. અહુરમજદ ખોદાએ, ગુનાહ અંદર દીન પેદા બેકરૂદ. ગોહાને પોઉરૂયોદકેશાંન, ગુનાહ દાશ્તૅ એસ્તેદ. મનશની પીશે દાદાર અહુરમજદ, મીનો યાંન ગેથ્યાંન મેહેસ્ત, પીશે અમૅશા-સ્પંદાન, પીશે મેહેર સરોશ રશને, પીશે આતશ બરૂસમ હોમ, પીશે દીન રવાંને

ખેશ, પીશે રદ દસ્તુરે દીની. પીશે ઓએ ગવેહ મદ એસ્તેદ. ઍજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન, પસે ગવશની પ પતેત હોમ, પ પતેત હોમ ઍજ ગુનાહ.

(કરદો ૪ થો) અંદર પેદ માદ, ખોહ બેરાદ, જનઓ ફરજંદ, શોએ સાલાર, ખેશ નજદીક, હમ-ગેહાંનીઆન, હમ-ખાસ્તગાન, હમ-સાઍગાંન, હમ શેહ-રૂયાંન, પ ઇરમાનીઆં જસ્ત પહર અદાદીહા ચુનમન અંદર ગુનેહગાર બુદ એસ્તેદ હોમ. ઍજઆંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન, પસેગવશની પ પતેત હોમ, પ પતેત હોમ, ઍજ ગુનાહ.

(કરદો ૫ મો) હેહેર્ નસા ખુરશની, હેહેર્ નસા જોએશની, હેહેર્ નસા ઓએ આવ્ ઓ આતશ બોરૂદન. યા આવ્ ઓ આતશ હેહેર્ નસા બોરૂદન્, અવસ્તા પચ મનશની ન ગોફ્તન્, મોએ નાખુન દંદાન્ ફ્રેશ, દસ્તે શવીન્, ઓ અવર્ હુર્ચે પદર્ હેહેર્ નસા, ચૂન્ મન અંદર્ ગુનેહ્ગાર્ બુદ્ એસ્તેદ્ હોમ. ઑજ આન્ ગુનાહ્ મનશની ગવશની કુનશની, તની ઓ રવાંની ગેથીઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાખશ પશેમાન્, પસે ગવશની ૫ પતેત્ હોમ, ૫ પતેત્ હોમ ઑજ ગુનાહ્.

(કરદો ૬ થો) કુ કામે દાદાર્ અહુર-મજદ્ બુદ્, ઓએમ્ આવાયસ્ત્ મની-દન્ ઓએમ ન મનીદ્. ઓએમ આવા યસ્ત્ ગુફ્તન્ ઓએમ ન ગુફ્ત. ઓએમ

આવાયસ્ત કરૂદન ઓઓમ ન કરૂદ. અજ આન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન, પસે ગવશની પ પતેત હોમ, પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૭ મો) કુકામે આહેરેમન બુદ, ઓઓમ ન આવાયસ્ત મનીદન ઓઓમ મનીદ, ઓઓમ ન આવાયસ્ત ગુફતન ઓઓમ ગુફત, ઓઓમ ન આવાયસ્ત કરૂદન ઓઓમ કરૂદ. અજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન, પસે ગવશની પ પતેત હોમ, પ પતેત હોમ અજ ગુનાહ.

(કરદો ૮ મો) અજ હમોઇન હરૂઆઇન ગુનાહ, હરૂ આઇન મરૂગરૂજાંન હરૂ આઇન ફેરૂદ માન્દ, હરૂ આઇન માંનીદ

હુર આઇન ગુનાહ ઍજ ગુનાહ, ઓ-
એમ અંદર અહુરમજદ મરદુમ, મર-
દુમ સરદગાંન જસ્ત, ૫ પતેત હોમ.

ઍજ હમોઇન હર આઇન ગુનાહ,
હર આઇન મરગરજાંન, હર આઇન
ફેરૈદ માંન્દ, હરઆઇન માંનીદ, હર
આઇન ગુનાહ ઍજ ગુનાહ; ઓએમ
અંદર બહમન ગાઓ ગોસ્પંદ, ગોસ્પંદ
સરદગાન જસત, ૫ પતેત હોમ.

ઍજ હમોઇન હરઆઇન ગુનાહ, હર
આઇન મરગરજાંન, હર આઇન ફેરૈદ
માંન્દ, હર આઇન માંનીદ, હર આઇન
ગુનાહ ઍજ ગુનાહ; ઓએમ અંદર
અરદીબેહેશત આતશ, આતશ સરદગાંન
જસ્ત, ૫ પતેત હોમ.

ઍજ હમોઇન હરઆઇન ગુનાહ,
હરઆઇન મરગરજાંન, હર આઇન ફેરૈદ
માંન્દ, હર આઇન માંનીદ, હર આઇન

ગુનાહ ઍજ ગુનાહ; ઓઍમ અંદર શેહેરેવર અયોપશસ્ત, અયોપ્શસ્ત સરદગાંન જસ્ત, પ પતેત હોમ.

ઍજ હમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મરગરજાંન, હર આઇન ફરૂદ માંન્દ, હર આંઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ ઍજ ગુનાહ, ઓઍમ અંદર સપૅનદારમદ જમીન, જમીન સરદગાંન જસ્ત, પ પતેત હોમ.

ઍજ હમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મરગરજાંન, હર આઇન ફરૂદ માંન્દ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ ઍજ ગુનાહ. ઓઍમ અંદર ખોરદાદ આવ, આવ તોખ્મગાંન જસ્ત, પ પતેત હોમ.

ઍજ હમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મરગરજાંન, હર આઇન ફરૂદ માંન્દ, હર આઇન માનીદ, હર

આઇન ગુનાહ ઍજ ગુનાહ. ઓએમ અંદર અમરદાદ ઉરવર, ઉરવર સરદેગાંન જસ્ત, પ પતેત હોમ.

ઍજ હુમોઇન હર આઇન ગુનાહ, હર આઇન મરગરજાંન, હર આઇન ફરદ માંદ, હર આઇન માનીદ, હર આઇન ગુનાહ ઍજ ગુનાહ. ઓએમ અંદર દાંમે અહુરમજદ જસ્ત, ચુન સતર માહ ઓ ઓરશેદ, આતશે સોહર સોજ઼ા, સગ, વએ, ગોસ્પંદ પંજઆઇન. ઓ અવરે ગવેહે દહેશનાંન, ઇન અહુરમજદ ઓશ, ચુન અંદર્ગ જમીન ઓ આસ્માન ચુન મન અંદર ગુનેહગાર બુદ એસ્તેદ હોમ. ઍજ આંન ગુનાહ મંનશની ગવશની કુનશની, તનીઓ રવાની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન, પસે ગવશની પ પતેત હોમ, પ પતેત હોમ ઍજ ગુનાહ.

(કરદો ૯ મો) સતર્-શેકશની, ખ્એતુદથ્ વસોવશની, દુદેઍ વેહાંન વસોવશની, ગાહામબાર ફરૂવરૂદયાંન, હોમ દરૂન, હોશ ફરીદ યજદાંન નેહાદ, ઓ પદીરશ્ત રપિથ્વેન ફરૂદ્મ, રોજે વદરૂદગાંન ચુન મન આવાયસ્ત યશતન, ઓએમ ન યશત. અઁજ આંન ગુનાહ મનશની ગવશની કુનશની, તની ઓ રવાંની ગેથી ઓ મીનોઆંની, ઓએ અવાખ્શ પશેમાન, પસે ગવશની ૫ પતેત હોમ, ૫ પતેત હોમ અઁજ ગનાહ.

(કરદો ૧૦ મો) અવરૂ મનશની, તરૂમનશની, આજૂરી પંદી, ખશમઘની, અર્શઘની, વદચશમી, સૂરૂચશમી, વદનગીરશની. ખોરૂદકનગીરશની, નગીરાઈ પંદી, ખુદશાહી, અસગેહાંની. સપોજગારી, વરૂની ગુમાની, આશમોઈ, જોરૂ-ગ

વાહી, દરોગદાવરી, ઓજદીસ્ત પરસ્તી, કેશાદ દવારશની, બરૂહેને દવારશની, અવેમોગ-દવારશની, દરાંચાંન્ જોએશની, દરાંચાંન્ ખોરશની, દૂજદી ગદહી, જેહી જાદુઇ જાદુપરસ્તી. રેસ્પી રેસ્પીબારૂગી, ગવહે પએતી, ગવહે વનીદી, શીન્મોઇ. એ અવરે હુર આઇન્ ગુનાહ્, એ પ ઇન્ પતેતી હોશમોરૂદ, આન્ ન હોશમોરૂદ, આન્ દાંનેસ્ત, આંન્ ન દાંનેસ્ત. આંન્અંગર્દ, આંન્ ન અંગર્દ સ્રઓશાદા વેરેજયા, પીશ રદ દસ્તૂરે દીની, આવાયસ્ત ગરૂજીદન્, ઓએમ ન ગરૂજીદ. ઍજ આંન્ ગુનાહ્, મનશની ગવશની કુનશની, તની રવાની ગેતી એ મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન્, પસેગવશની પ પતેત હોમ, પ પતેત હોમ ઍજ ગુનાહ્.

(કરદે ૧૧ મો) કુ અગર કસાંન પતેતી પદીરફ્તૅ હોમ, ઓએમ ન કરૂ દૅ-હોમ, ઇશાંન રવાંનરા, દુશખારી મદ, યદશાંન જાદેહુરા, હુર યક જુદ જુદરા, મનશની ગવશની કુનશની, તનીઓ રવાંની ગેતી ઓ મીનોઆંની, ઓખે અવાખ્શ પશેમાન, પસેગવશની પ પતેત હોમ; પ પતેત હોમ ઍજ ગુનાહ.

(કરદે ૧૨ મો) પ આંન દીન દસ્તુર એસ્ત-હોમ, દીન અહુરમજદ, જરથોશત ચાશત, જરથોશત ઓએ ગુશતાસ્પ. પ પેવંદ આદરબાદ મારાસ્પંદાંન મદ. પદશ પસાખ્ત, કરૂદ બોખ્ત. અશાહી વેહ રવાંને દુશારમરા, આવાયશનીતર વેહશનાં હોમ. પજીવંદીએ જાન, આસ્તુઆંન હોમ હુમત પ મનશનૅ, આસ્તુઆંન હોમ હુખ્ત પ ગવશનૅ, આસ્તુઆંન હોમ હ્વરશત પ કુનશનૅ.

આસ્તુઆંન હોમ પ ગવેહ દીને માજ-દયસ્નાંન, હુમા કેરફેહા હુમદાસ્તાન હોમ, અજ હુમા ગુનાહીઆ જુદ-દાસ્તાંન હોમ. પનેકી સેપાસદાર હોમ. અજ અનાઇ ઓરસંદ હોમ. પૂલ પાદફરાહ, અંદ દરોશ, તોજશને તાવાંન દીન, પાદ ફરાહે સે શબ પંજાહ-હફ્ત સાલ, પદશ ઓરસંદ હુમદાસ્તાંન હોમ. ઉઇમ કરદે હોમ ઇન પતેતી, ગુજર્ગ ઉમેદ કેરફેરા, ગરાંન બીમે દોજખરા, અશાહી વેહ રવાન દૂશારમરા, પ ઇન મનશને કરદે હોમ. કુકાર કેરફે, મન અંદાનૂ કર્દ, આંચે નૂ કૂનમ, હુમા એસ્તશને કેરફેરા, ગુજારશને ગુનાહરા, ઓફતે રવાંનરા અગર માંન્દે બહોદ, કુ ગુનાહે મન તોફત ન બહોદ. પાદ ફરાહે સે શબ, આંનહીયા પદશ ઓરસંદ, હુમ દાસ્તાંન હોમ.

હમૅ ફરૂમાએમ અષૅમ વૅાહૂ બેગુદીર શની, પતેતી પીશ ઍજ બેગુદીરશની. પસ ગુદરૂદૅ મન, મન જાદેહુરા ઍજ ગુનાહ, ૫ પતેત બહોદ. સૅદાશ ગેથાફરીદ ફરૂ-માયદ. ફરૂમુદારૂ ખાહેશની હુમદાસતાંન હોમ, અહુરમજદ ખેશ હોમ, અહુર-મજદ દહુમાનૅ કુનમ, અશાહી સતાએમ.

ઉઇમ ગીરફૂતૅ-હોમ, હરૂવેસ્પ હુમત હૂખ્ત હૂરૂશત, ૫ મનશનૅ ગવશનૅ કુનશનૅ; બહેલશની દહોમ, હરૂવેસ્પ દુશમત દુજાૂખ્ત દુજવરૂશત, ઍજ મનશનૅ ગવ શનૅ કુનશનૅ. ઉઇમ ગીરફૂતૅ-હોમ, હરૂ-વેસ્પ હુમત હૂખ્ત હૂરૂશત, ૫ મનશનૅ ગવશનૅ કુનશનૅ. બહેલશની દેહોમ, હરૂવેસ્પ દુશમત દુજાૂખ્ત દુજવરૂશત, ઍજ મનશનૅ ગવશનૅ કુનશનૅ. ઉઇમ ગીરફૂતૅહોમ, હરૂવેસ્પ હુમત હૂખ્ત

ફ્રૂરશત, ૫ મનશને ગવશને કુનશને. બહેલશની દહોમ, હરૂવેસ્પ દુશમત દુજૂખ્ત દુજવરૂશત, એજ મનશને ગવશને કુનશને, ઉઇમ ગીરફ્તે હોમ. હરૂવેસ્પ રાહે રાસ્તી ફરારૂન. બેહેલશની દહોમ, હરૂવેસ્પ રાહે અરાસ્તી અવારૂન. ગના શીકસ્ત, અહુરમજદ, બેહ અવજૂન સ્તઓમિ અષેમ. અષેમ વોહૂ ૧). ફ્રસ્તુયે હુમતોઇબ્યસ્ચા હૂખ્તોઇબ્યસ્ચા ફ્રૂરશતોઇબ્યસ્ચા, માંથ્વોઇબ્યસ્ચા વર્ષ્દ્વોઇબ્યસ્ચા વરૂશ્ત્વોઇબ્યસ્ચા, અઇબિગઇરૂયા દઇથે, વીસ્પા હુમતાચા હૂખ્તાચા ફ્રૂરશતાચા, પઇતિરિચ્યા દઇથે, વીસ્પા દુશમતાચા દુજૂખ્તાચા દુજવરૂશતાચા. ફેરા વે રાહી અમેષાસ્પેન્તા, યસ્નેમચા વહમેમચા ફેરા મનરૂહા ફેરા વચરૂહા ફેરા શ્યઓથના, ફેરા અરૂહુયા, ફેરા તન્વસ્ચીત ખ્પ્યાઓ ઉશતનેમ.

સ્તઑમી અષૅમ. અષૅમ વૉહૂ ૧). યથા અહૂ વઇરૂયો (૨૧) અષૅમ વૉહૂ (૧૨). યથા અહૂ વઇરૂયો (૨) યસ્નૅમચ વહ્‌મૅમચ, અઑાજસ્ચ જવરૅચ આફ્રીનામિ. સ્ત્રૅાષહે અષ્યેહે, તખ્મહે તનુ-માંથ્રહે, દરૂષ-દ્રઑાશ આહૂઇરૂયેહે. અષૅમ વૉહૂ ૧.

અહ્‌માઇ રએશ્ચ,-હુજઙ્‌ રૅમ,-જસમે અવઙ્‌હે મજદ, કૅરૅફે મોજદ. અષૅમ વૉહૂ (૧).

(પતેત પશેમાનીનો સાર.)

સઘળા ભલા વિચાર, વચન અને કામોની હું વખાણ કરૂં છું તથા તેઓને હું અખતીઆર કરૂ છું અને સઘળા બુરા વિચાર, વચન અને કામોને હું ધિક્કારૂં છું તથા તજી દેઉં છું. મારી પાસે જેવી કાંઇ દોલત અને પુંજી છે તે મને ખોદાએ આપેલી છે એમ હું સમજું છું. અગરજો મારાં રવાનના ફાયદાને માટે એ બધી ચીજો આપી દેવી પડે તો હું ખુશીથી આપીશ.

મારાં માબાપ, ભાઇ બેન, સગાં, ઉસ્તાદ, દોસ્તદાર, વડાં, પાડોશીઓ અને ભાગીયાઓ તેમજ શેહરીઓ અને

હાથ હેઠલનાં સાથે જો મેં કાંઇ નાલાયક ચાલ ચલાવી હોય તો તેથી તોબા કરીને દુર રહેવાની કબુલાત હું આપું છું.

દાદાર હોરમજદની મરજી પ્રમાણેના વિચાર, વચન અને કામો જો મારાથી નહી થયાં હોય અને નાપાક હેરેમનની મરજી પ્રમાણે વિચાર, વચન અને કામો થયાં હોય તો તે માટે પતેત કરી પશ્ચાતાપ કરૂં છું.

એ ખોદા તારી ભલી પેદાયશોના કોઈબી માણસ, પશુ, પંખી વગેરેને મેં દુખ દીધું હોય તથા માણસ જાતના ઉપયોગમાં આવતી વસ્તુઓ, જેવી કે આતશ, પાણી, વનસ્પતી અને ખનીજ પદાર્થ એઓને મેં ખરાબ અને નાપાક કીધી હોય તો તે બધા ગુનાહને માટે પશ્ચાતાપ કરી માફી માગું છું, બધી જાતના ગુનાહો જેવા કે જુઠાઇ, ચોરી, જુલમાત, કોઇની મશ્કરી, અદેખાઇ, લોભ, જુઠું અથરામણ, પવિત્ર પાણીમાં નસો નાખવો, ઉઘાડે પગે અને કુસ્તી બાંધ્યા વગર ફરવું, બાજ ધરીયા વગર ખાનું ખાવું એ વગેરે દીનના હોકમોનો જો કાંઈ મારાથી અનાદર થયો હોય તો તે ગુનાહથી પતેત કરી પાછો ફરૂં છું.

જે દીન દાદાર હોરમજદે અશો જરથોશતને શિખવી, અશો જરથોશતે કએ ગુશતાસ્પને શિખવી તથા જે દીનને આદરબાદ મારાસ્પંદે પાછી સજીવન કીધી તે દીન ઉપર હું ઉસ્તવાર છું.

દીનનો કલમો અવસ્તા ભાષામાં.

નાઇસ્મી દએવો, ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશત્રિશ, વીદએવો અહુર-ત્કએષો, સ્તઑતા અમૅષનાંમ સ્પૅન્તનામ, યશતા અમૅશનાંમ સ્પૅન્તનાંમ. અહુરાઇ મજદાઇ વહુહવે વૉહૂમઇદે, વીસ્પા વૉહૂ ચિનહ્મી, અષાઉને રએવઇતે ખરૅનહુઉહઇતે. યાજી ચીચા વહિશ્તા, યેહૂહે ગાઉશ, યેહૂહે અષૅમ યેહૂહે રઑચાઑ, યેહૂહે રઑચેબીશ, રોઇશ્યૅન ખાથ્રા.

સ્પૅન્તાંમ આરૂમઇતીમ વહુઉહીમ વૅરૅને, હા મોઇ અસ્તૂ, ઉસ ગેઉશ સ્તુયે, તાયા-અત્ચા હજહૂહુત્ચા, ઉસ મજદયસ્નનામ વીસાંમ, જયાનયએચા વીવાપત્ચા.

ફૅરા મનએઇન્યો રાઑહૂહે, વસેયાઇ-તીમ વસે-પૅઇતીમ, યાઇશ ઉપઇરી આય

જ઼્માં ગઍાબીશ ચ્યેન્તી. નેમઙ્હા અષાઇ ઉજ઼્દાતા, પઇતી અવત્ સ્તુયે. નાઇત્ અહ્માત્ આજ઼્યાઍાનીમ્, નાઇત્ વીવાપૅમ્, ક્ષ્તા માજ઼્દયસ્નીશ અઍાઇ વીસો, નાઇત્ અસ્તો, નાઇત્ ઉશતાનહે ચિન્માની.

વી દએવાઇશ અઘાઇશ, અવઙ્હુશ અનરૅતાઇશ, અકો–દાબીશ સરૅમ્ શ્રૂયે. હ્માતાંમ્ દ્રઍાજિશતાઇશ, હ્માતાંમ્ પઍાષિશતાઇશ, હ્માતાંમ્ અવઙ્હુતૅમાઇશ. વી દઍવાઇશ વી દએવવતબીશ, વી યાતુશ વી યાતુમતબીશ, વી કહ્યાચીત્ હ્માતાંમ્ આતરાઇશ, વી મનેબીશ, વી વચેબીશ, વી ષ્યઍાથનાઇશ; વીચિ શ્રાઇશ, વી જી અના સરૅમ્ શ્રૂયે, યથના દ્રૅગ્વાતા શંખ્યયન્તા.

અથા અથા ચોઇત્ અહુરો મજ઼્દાઍા જ઼રથુશ્રૅમ્, અધા ક્ષયએતા. વીસ્પએષૂ

ફ્રેરશ્નએષૂ, વીસ્પએષૂ હુંજમનએષૂ, યાઇશ અપૅરૅસયતૅમ મજદાઑસ્ચા જરથુશ્ત્રસ્ચા.

અથા અથા ચોઇત્ જરથુશ્ત્રો, હએવાઇશ સરૅમ્ વ્યાશ્રવીતા. વીસ્પએષૂ ફ્રૅરશ્નએષૂ, વીસ્પએષૂ હુંજમનએષૂ. યાઇશ અપૅરૅસયતૅમ્ મજદાઑસ્ચા જરથુશ્ત્રસ્ચા. અથા અઝૅમ્ચીત્ યો મજદયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ, હએવાઇશ સરૅમ્ વીશ્રુયે, યથા અનાઇશ વ્યાશ્રવીતા યે અષવા જરથુશ્ત્રો. યાવરનાઑ આપો, યા વરનાઑ ઉર્વેરાઑ, યા વરના ગાઉશ હુધાઑ, યા વરનો અહુરો મજદાઑ, યે ગાંમ્ દધા યે નરૅમ્ અષવનૅમ્. યા વરૅનો અસ જરથુશ્ત્રો, યાવરૅનો કવા વીશતાસ્પો, યાવરૅના ફ્રષઑશત્રા જામાસ્પા. યાવરનો કસ્ચીત્ સઓશ્યન્તાંમ્,

હ્વઇથ્યા-વૅરૅઝૅંમ્ અષઓનાંમ્, તાવરૅ-
નાચા ફ્રએષાચા. મઝ્દયસ્નો અહ્મી
મઝ્દયસ્નો જરથુશ્ત્રિશ્, ફ્રવરાને આસ્તુ
તસ્ચા ફ્રવરૅતસ્ચા. આસ્તુયે હુમતૅમ્ મનો,
આસ્તુયે હૂખ્તૅમ્ વચો, આસ્તુયે હ્વર્શ્તૅમ્
શ્યઓથનૅમ્. આસ્તુયે દએનાંમ્ વંઘુહીમ્
માઝ્દયસ્નીમ્, ફ્રસ્પાયઓખ્ધ્રાંમ્ નિધા-
સ્નઇથીષૅમ્, ખએત્વદથાંમ્ અષઓનીમ્ યા
હાઇતિનામ્ચા બૂષ્યેઇન્તિનાંમ્ચા, મઝિશ-
તાચા. વહિશ્તાચા, સ્રએશ્તાચા, યા
આહૂઇરિશ્ જરથુશ્ત્રિશ્. અહુરાઇ મઝ-
દાઇ વીસ્પા વૉહૂ ચિનહ્મી. અએષા અસ્તી
દએનયાઓ માઝ્દયસ્નોઇશ્ આસ્તૂઇતિશ્.
અષૅમ્ વૉહૂ ૧).

(અવસ્તા ભાષાના દીનના કલમાનો સાર.)

હું એકલા એકજ ખોદાની બંદગી કરનાર અને તેનેજ સર્વ ચીજનો પેદા કરનાર સમજું છું. મારો ધર્મ મજદ-દયસ્ની છે અને હું દેવ પરસ્તીને ધીક્કારૂં છું.

દરેક કામમાં સભયતા રાખવાની કબુલાત હું આપું છું. મારા જાતભાઈઓ ઉપર આવી પડતી આફતમાંથી તેઓને બચાવી લેવાની મારી ફરજ હું સમજું છું.

જુઠા અને પાપી માણસની સતા હું કબુલ રાખતો નથી. ગલીચાઈ અને અસ્વચ્છતાને ધીકારૂં છું. અશો જરથોશતને મારા ગુરૂ તરીકે ગણું છું.

દાદાર હોરમજદ, પેગમ્બર જરથોશત, શાહ ગુસ્તાસ્પ, ફરશોસ્ત્ર અને જામાસ્પ તથા બીજા એવાજ સાચા માણસોને પગલે ચાલવાની હું કબુલાત આપું છું.

નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કામોની હું વખાણ કરૂં છું. મજદયશ્નની દીન ઉપર ઉશતવાર છું. કારણ કે એ મજદયશ્નની દીન બીજી સઘળી દીનો કરતાં શરેષ્ટ છે. પાક ખોદાએ આપણાં ભલાંને કાજે એ દીન અશો જરથોશત પાસે મોકલાવી છે માટે એ દીનનાં ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની હું સદા કોશેશ કરીશ.

દીનનો કલમો પાજંદ જબાનમાં.

બ નાંમે યજદે બક્ષાયન્દેહે બક્ષાયશ-ગરે મેહેરૂબાંન્. રજિશતયાઑ ચિસ્ત-યાઑ, મજદધાતયાઑ અષઑન્યાઑ, દએનયાઑ વહૂહુયાઑ માજદયસ્નોઇશ, દીન્ બેહ રાસ્ત્ વદરોસ્ત્, કે ખોદાએ બરૂખેલ્ફ્ ફીરસ્તાદે ઇન્ હસ્ત્, કે જરતો-શ્ત્ આવોરૂદે હસ્ત્, દીન્ દીને જરતોશ્ત્, દીને અહુરમજદ, દાદે જરતોશ્ત્ સ્પિત-માન્. અષઑને અર્ષમ વૅાહૂ. (૧)

(ત્રણ વાર પઢવું.)

(પાજંદ જબાનના દીનના કલમાનો સાર.)

ભલી મજદયસ્ની દીન કે જે એકલા હોરમજદની પરસ્તેશ કરવા શિખવે છે તેની વખાંણ હોજો, એ ભલી અને સાચી દીન ખોદાએ લોકોનાં ભલાને માટે અશો જર-થોસ્ત પાસે મોકલી છે. એ દિન હોરમજદી તથા જરથોસ્તી છે તેની ઉપર હું બેશક અને બેગુમાન છું.

નમશ્કાર ચેરાગ્નો.

ક્ષ્નઑાથ્ર અહુરહે મજદાઑા અર્ષમ વૉહૂ ૧); ૫ નામે યજદાંન્ અહૂરમજદ ખોદાએ અવજૂની, ગોરજે ખોરેહ અવ-જાયાદ. આતશ દાદ્ગાહ આદર્ ફ્રા. ઑજ હમા ગુનાહ, પતેત્ પશેમાન્ઑામ ઑજ હર્વસ્તીન્, દુશ્મત દુજૂખ્ત દુજ્વર્શ્ત, મેમ ૫ ગેતી મનીદ, ઉઇમ ગુફ્ત, ઉઇમ કર્દ, ઉઇમ જસ્ત, ઉઇમ બૂન્ બુદ એસ્તેદ. ઑજ આન્ ગુનાહ મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની, તની ઓ રવાંની, ગેથી ઓ મીનો આંની, ઓખે અવાક્ષ્ પશેમાન્, પસે ગવશ્ની ૫ પતેત્ હોમ. (સર ઝોંકાવતાં ભણવું)

☞ ક્ષ્નઑાથ્ર અહુરહે મજદાઑા. નૅમ સૅતે આતર્શ મજદાઑા અહુરહે, હુ ધાઑા

મજિશ્ત યજત. અષૅમ વાહૂ ૧ ☞ (ત્રણ વાર પઢવું) અહ્માઇ રએશ્ચ, હુજફૂરેમ, જસમે અવફૂહે મજદ, ફ્રેરેફ્રે મોજદ. અષૅમ વૅાહૂ ૧.

(ચેરાગના નમસ્કારનો સાર.)

દાદાર હોરમજદને ખુશાલ કરૂં છું. હોરમજદના આતશને હું નમન કરૂં છું અને તમામ ગુનાહથી પશ્તાવો કરૂં છું.

બાજ જમવાની.

બ નામે યજદે બક્ષાયન્દેહ્ બક્ષા યશગરે મેહરૂબાન. અહુરમજદ ખોદાએ, ઇથા આત યજમઇદે અહુરૅમ મજદાંમ, યે ગાંમ્ચા અષૅમચા દાત, અપસ્ચા દાત ઉર્વેરાઑાસ્ચા વફૂઉહીશ, રઑાચાઑાસ્ચા દાત, બૂમીમચા વીસ્પાચા વૅાહૂ. અષૅમ વૅાહૂ ૩).

(જમવાની બાજનો સાર.)

જે નીયામત ખાણું મને મલ્યું છે તે માટે દાદાર હોરમજદનાં હું સુકરાનાં કરૂં છું. જેણે અનાજ પાણી, વનસ્પતી વગેરે આપણાં ખોરાકને સારૂં ઉત્પન કીધું. જે માટે આએ જગોએ તેનો આભાર માનું છું.

દોઆ તંદરોસ્તી.

બ નાંમે યજદે, બક્ષાયન્દેહ્, બક્ષાયશગરે મેહરૂબાંન્. યથા અહૂ વઇરૂયો ૨).

તન્-દરોસ્તી-દેરૂ-જીવશની આવાયદ્, ખોરેહ્ અંઘદ્ અષહીદારૂ, યજદાંને મીનો યાંન્ યજ્દાંને ગેથ્યાંન્, હફ્તુ અમેષાસ્પન્દાંન્, મ્યજદ્ રોશન્ હમે બેરસાદ્. ઇન્ દોઆયાંન્ બાદ્, ઇન્ ખુઆહાંન્ બાદ્. હમે અન્દરૂ કસાંન્ રા, જરથુશ્તી દીન્ શાદ્બાદ્, અએધૂન્ બાદ્, યા-બારી-ખોદા! ખોદાવન્દે આલમ્ રા, હમા અન-

જુમન્ રા (ફલાંનારા) (આ જગોએ જે જીવતાં માણસોની નૈયતે ભણે તેઓનું નામ લેવું) બા ફરૂ-જન્દાન્ હજારૂ સાલ્ દેરૂ બેદારૂ, શાદ બેદારૂ, તન્-દરોસ્ત બેદારૂ, અએદુન્ બેદારૂ, બરૂ સરે અરૂજાન્યાંન્, સાલ્હાએ બીસ્યારૂ, વકરનહાએ બીશુમારૂ, બાકી ઓપાયન્દે દારૂ, સદ હજારાન્ હજારૂ આફ્રીન્ બાદ. સાલ્ ખોજસ્તૅ બાદ, રોજ ફરૂરોખ્ બાદ, માહ્ મુબારક્ બાદ. ચન્દ સાલ્ ચન્દ રોજ ચન્દ માહ્, બીસ્યારૂ સાલ્ અરૂજાનીદારૂ, યજશનૅ ઓ ન્યાએશનૅ, ઓ રાદી ઓાજોરૂ બરશનૅ. અશાહીદાર અવૅ હમા કારો કૅરૂફૅહા, તન્-દરોસ્તી બાદ, નેકી બાદ ખૂબ્ બાદ, અએધૂન્ બાદ, અએધૂન્ તરજ બાદ; ૫ યજદાંન્ વ અમૅષાસ્પન્દાંન્, કાંમે બાદ; ધનવાન્, પુત્રવાન્, આયુશ-

વાન્, લક્ષ્મીવાન્, વૃધ્ધીવાન્, રોજીવાન્, શુક્રાંના દાદારૂયેક્ દીન્યેક્, જરથુશ્ત્ બરૂ હુક્, ઐશક્ ઐગુમાન્ હોમ પાક્ દીન મજદયશ્‌ની જરથુશ્ત્ સ્પિતમાન્. અષ-ઑને અષૅમ વૅાહૂ ૧).

(દોઆ તનદરોસ્તીનો સાર.)

એ ખોદા તું મને તંદરોસ્તી સાથની લાંબી જીંદગી આપ, એ ઇજદ અને અમશાસ્પંદો તમારાથી હું પવિત્રાઈ અને સચ્ચાઈ મેળવું; માજદયસ્ની દીનની આબાદી અને ચઢતી કળા હોજો. એ ખોદા મારા ટોળાના લોકને તથા અમારા રાજકર્તાને સદા કાયમ ખુશાલ અને તંદરોસ્ત રાખ. અમારા રોજ માહ અને વરસ બખ્તાવર થાઓ. લાંબી મુદત સુધી અમારામાં સખાવતનો ઝરો વહેતો થાઓ. અમારે ત્યાં ધન, દોલત, આયુશ અને પુત્રની વૃધી થાઓ. એકજ ખોદાને માનનારી પાક જરથોસ્તી દીન ઉપરનું અમારૂં એકીન મજબુત થાઓ. જે પ્રમાણે બંદગી કરીને દુઆ માંગી છે તે પ્રમાણે આમીન થાઓ.

ત્રીસે રોજનાં નાંમ.

૧ દાદાર્ અહુરમજદ.
૨ બેહુમન્ અમષાસ્પંદ.
૩ અર્દીબેહેશત્ અમષાસ્પંદ.
૪ શેહેરીવર્ અમષાસ્પંદ.
૫ અસ્પંદાર્મદ અમષાસ્પંદ.
૬ ખુરદાદ અમષાસ્પંદ.
૭ અમેર્દાદ અમષાસ્પંદ.
૮ દએ-પ-આદર્ દાદાર્.
૯ આદર્ યજદ.
૧૦ આવાં યજદ.
૧૧ ખુરશીદ યજદ.
૧૨ માહ્ યજદ.
૧૩ તેશતર્ તીર્.
૧૪ ગોશ્ યજદ.
૧૫ દએ-પ-મેહેર્ દાદાર્.
૧૬ મેહર્ યજદ.

૧૭ સરોશ યજદ.
૧૮ રશને રાસ્ત યજદ.
૧૯ ફરરોખ ફરવરદીન.
૨૦ બેહેરાંમ યજદ.
૨૧ મીનો રાંમ.
૨૨ ગવાદ યજદ.
૨૩ દએ-પ-દીન દાદાર.
૨૪ દીન યજદ.
૨૫ મીનો અશીશવંઘ.
૨૬ આશતાદ યજદ.
૨૭ મીનો આસ્માન.
૨૮ જમ્યાદ યજદ.
૨૯ મીનો મારેસ્પંદ.
૩૦ મીનો અનેરાંન.

બારે મહિનાનાં નાંમ.

૧ ફરરોખ ફરવરદીન.
૨ અરદીબેહશત અમશાસ્પંદ.

૩ ઓરદીબહેશ્ત અમશાસ્પંદ.
૪ તેશતર તીર.
૫ અમરદાદ અમશાસ્પંદ.
૬ શેહરીવર અમશાસ્પંદ.
૭ મેહર યજદ.
૮ આવાં યજદ.
૯ આદર યજદ.
૧૦ દએ દાદાર.
૧૧ બેહમન અમશાસ્પંદ.
૧૨ અસ્પંદારમદ અમશાસ્પંદ.

૭ ગહમ્બારનાં નાંમ

૧ મઐદીઓ જરેમ.
૨ મઐદીઓ શાહેમ.
૩ પએતેશાહેમ.
૪ અયાથ્રેમ.
૫ મઐદીઆરેમ.
૬ હમસ્પથમએદએમ.

પાંચ ગાથાનાં નાંમ.

અહુનવત, ઉશતવત, સ્પેન્તોમદ, વોહૂક્ષથ્ર, વહિશ્તોઈશત.

હમકારાનાં નાંમ.

અહુરમજદ, દએ-પ-આદર, દએ-પ-મેહર, દએ-પ-દીન.

બેહમન, માહ, ગોશ, રાંમ.

અરદીબેહસ્ત, આદર, સરોશ, બેહેરાંમ.

શેહરીવર,[1] ખુર, મેહર, આસ્માન, અનેરાંન.

અસ્પંદારમદ, આવાં, દીન, અરદ,[2] મારેસ્પંદ.

ખોરદાદ, તીર, અરદાફ્રવશ,[3] ગોવાદ,

અમરદાદ, રશને, આસ્તાદ, જમ્યાદ.

૧ ખુરશેદ. ૨ અશીશવંગ. ૩ ફ્રવરદીન.

ભાગ ૨ જો ધર્મજ્ઞાન.

ખોદા.

અવસ્તા—તા યઅેન્ગ્ વિસ્ત્રા હારે
અઓબી અપા અઓબી વઅેનહી
વીસ્પા.[1]

સાર—પાક ખોદા પોતાની સઘળે ઠેકાણે હાજર
રહેલી આંખો વડે બધું જુએ છે.

સવાલ—તમોને કોણે પેદા કીધાં?

જ૦—પાક ખોદાએ.

સ૦—ખોદાએ દુન્યામાં બીજું શું શું પેદા
કીધું છે?

---

૧ યજશને હા ૩૧ ફ. ૧૩.

જ૦—કુલે માણસ જાત, પશુ પક્ષી, સુર્ય આકાશ, જમીન, પહાડ, પર્વત અને વનસ્પતી વગેરે દરેક ચીજ ખોદાએ બનાવી છે.[1]

સ૦—ત્યારે આખી જગત ઉપર કોણની સત્તા ચાલવી જોઇએ?

જ૦—અલબત તેના બનાવનાર એકલા **ખોદાનીજ**.[2]

સ૦—ખોદાએ દુન્યામાં તમોને શા વાસ્તે પેદા કીધાં?

જ૦—નેક અને સાચ્ચાં કામો કરવા, ખુદરતને અવલોકવા, તેનો અભ્યાસ કરવા, અને તેનેથી થતા ફાયદા મેળવી બીજાંઓને શિખવવા.

સ૦—ક્યાં કામો ખોદાને પસંદ છે?

જ૦—પરોપકાર, દયા, સખાવત અને સચ્ચાઇ. કારણ કે **ખોદા** પોતે પરોપકારી, દયાળુ, સખી અને સાચ્ચો છે.

---

૧ હોઆ નામ સેતાયશને. ૨ યજશને હા ૮ ફ. ૫.

સ૦—ખોદા પોતે પરોપકારી કેમ છે?

જ૦—આએ દુન્યામાં તેણે જે જે પેદા કીધું છે તે તેના પોતાના ફાયદાને માટે નહીં પણ આપણા ફાયદા અને પોષણને માટે છે તેથી આપણે જાણયે છીએ કે ખોદા પરોપકારી છે.

સ૦—ખોદા દયાળુ છે એમ તમે શા ઉપરથી કહેશો?

જ૦—કારણ કે તે સાહેબ અજાણપણે થયલા ગુનાહની તોજેશ કરવાથી આપણને માફી બક્ષે છે.

સ૦—ખોદાની સખાવતો શી છે?

જ૦—આપણને વાસ્તે અનાજ, પાણી, જમીન; ઢોરોને માટે ઘાસ ચારો તથા હવા, રોશણી વગેરે સઘળી નેઆમતોની બક્ષેશ તે સાહેબ આપણને આપે છે.[1]

---

૧ યજશને હા ૩૭ ક. ૧.

સ૦—ખોદાતાલા સાચાંનો સાથી છે એ વિશે અવસ્તામાં શું લખ્યું છે ?

જ૦—અવસ્તામાં કહે છે કે "સાચા રસ્તામાં ખોદા રહે છે." સાચ્ચાઓ ઉપર તે પ્યાર રાખે છે અને સચ્ચાઇથી ચાલનારને તે ખરો સુખી કરે છે.[1]

સ૦—શા માટે આપણે **ખોદાથી** ડરીને ચાલવું જોઇએ ?

જ૦—કારણ કે તે આપણાં સઘળાં નેક અને બદ કામો જુએ છે અને તે કામો પ્રમાણે આપણને સુખ અથવા દુ:ખ આપનાર છે.[2]

સ૦—સાચાં માણસને **ખોદાથી** બીહવાનું કાંઇ કારણ છે ?

જ૦—ના જી, કાંઇજ નહી. સાચાં માણસે તો જેમ એક બચ્ચું પોતાના બાપથી નચિંત અને બેફિકર રહે તેમ **ખોદા**—કે જે

---

૧ અષમ વોહુ. ૨ યજશને હા ૩૦ ફ. ૧૧.

સર્વનો બાપ છે તેથી બીહવાનું કાંઈ કારણ નથી.

સ૦—આપણ ઉપર કાંઇ દુ:ખ અથવા આફત આવી પડે ત્યારે શું કરવું?

જ૦—**ખોદાને** યાદ કરવો અને તેનીજ મદદ માંગવી અને જો તે દુ:ખ આપણી પોતાની કોઇ કસુરથી આવી પડ્યું હોય તો તેવું કામ ફરીને નહી કરવું.

સ૦—**ખોદા** પાસે આપણે શું માગવું જોઇએ?

જ૦—"**ઓ ખોદા**! તું મને એવી બક્ષેશ કર કે જે બક્ષેશ મળ્યાથી મારૂં કલ્યાણ થતું હોય. કારણ કે મારે વાસ્તે શું સારૂં છે તેનો જાણનાર તુંજ છે.[1]"

સ૦—**ખોદાનું** અવસ્તા નામ અને અર્થ શું?

જ૦—**અહુરમજદ** એટલે સદા કાળ હસ્તી ધરાવનાર ઘણાં ડહાપણવાળો **સાહેબ.**

---

૧ યજશને હા ૩૧ ક. ૫.

સ૦—ખોદા ક્યાં છે?

જ૦—ખોદા સઘળી જગાએ અને સર્વે ઠેકાણે હાજર છે. તે આપણાં જાહેર તેમજ છુપાં કામો પણ જુએ છે.[1]

સ૦—જ્યારે **તે સાહેબ** સઘળું જુએ છે અને જાણે છે ત્યારે આપણે કેવી રીતે ચાલવું?

જ૦—આપણે કાંઈ ખોટું કામ કરવું નહી; કેમકે **ખોદા** તે જુએ છે અને તે માટે આપણને શિક્ષા કરશે.[2]

સ૦—ખોદાને તમો જોઈ શકતા નથી તો કેમ કહી શકો કે તે છે?

જ૦—આએ દુન્યામાં તેણે બનાવેલી ઘણી નાદર ચીજો તેની હસ્તી સાબેત કરેછે.

સ૦—તે નાદર ચીજો તે કઈ?

જ૦—સુરજ, ચંદ્ર, તારા, ઝાડ, પાહાડ, માણુસ, જનાવર, હવા, રોશણી, આતશ, પાણી વગેરે.

---

૧ યજશને હા. ૩૧ ફ. ૧૩. ૨ યજશને હા. ૩૧ ફ. ૧૪.

સ૦—ઉપલી ચીજો ઉપરથી તમે ખોદાની હસ્તી કેમ સાબેત કરશો?

જ૦—માણુસ એક ખુરશી બનાવી શકશે પણ તે ખુરશી જે ઝાડનાં લાકડાંની હોય તે ઝાડને ઉત્પન્ન થવાનાં સાધનો પાણી, જમીન, ગરમી, હવા વગેરે કોણ બનાવે છે? માલી બી વાવે છે અને પાણી સીપે છે પણ પીળા ફુટીને ઝાડ મોટું થાય છે તે કોણ કરે છે? શું એ બધું માણુસથી થાય છે? નહી. ત્યારે જે ચીજ માણુસથી નહી બની શકે તેનો બનાવનાર માણુસના કરતાં કોઇ વધારે ડહાપણવાલો હોવો જોઇએ. તે આપણા ધર્મમાં જણાવ્યા પ્રમાણે ખોદા પોતે છે અને એ ઉપરથી ખોદાની હસ્તી સાબેત થાય છે.

જરથુશ્ત્ર.

અવસ્તા—અએમ્ મોઇ ઇદા વિસ્તો યે ને અએવો સાસ્નાઑ ગૂષતા જરથુશ્ત્રો.[1]

સાર-(દાદાર હોરમજદ કહે છે કે) "જેણે એકલાએ મારી શિખામણો સાંભળી તથા જે મને આ દુન્યામાં જણાયલો છે તે સ્પેતમાન્ જરથોશત્ છે."

સવાલ-ધર્મજ્ઞાન આપનારને આપણે ક્યાં નામથી ઓળખીએ છીએ?

જવાબ—ધર્મશિક્ષક અથવા ધર્મગુરૂ.

સ૦—આપણો સઉથી પહેલો ધર્મગુરૂ કોણ?

જ૦-પેગાંમ્બર અશો જરથોશત.[2]

---

૧ યજશને હા ૨૯, ફ઼. ૮.

૨ ફ્રરવરદીન યશ્ત ફ઼. ૮૮.

સ૦—અશો **જરથોશતને** પેગાંમ્બર કેહવાનું કારણ શું ?

જ૦—કારણ કે એવણે કુદરતનો અભ્યાસ કરી **ખોદાને** પીછાંનીઆ અને મીનોઇ દુન્યામાંથી **ખોદાના** હોકમો આએ દુન્યામાં લઇ આવ્યા. પેગામ્બરનો અર્થ સંદેશો લાવનાર કરી થાય છે.

સ૦—અશો **જરથોશત** કોણનો પેગાંમ્બર ?

જ૦—આખી દુન્યાનો—ખાસ કરીને ઇરાંની માજદયસ્ની પારસીઓનો. આપણો પેગાંમ્બર અશો **જરથોશત** હોવાથી આપણે જરથોસ્તી કેહવાઇએ છીએ.

સ૦—એવંણને પેગાંમ્બર તરીકે કોણે કબુલ રાખ્યા ?

જ૦—કયાંની વંશના ઇરાંની પાદશાહ ગુસ્તાસ્પ અને તેની તમામ રૈયતે.

સ૦—એવણુને પેગાંમ્બર તરીકે કબુલ કરવાની આગમચ કેવી રીતે પાદશાહ **ગુશ્તાસ્પે** પોતાની ખાતરી કીધી?

જ૦—ભણેલા અને વિદ્વાન પુરૂષો સાથે તકરાર કરાવી તેમાં એવણે પોતાની હુશીઆરી અને અક્કલથી વિદ્વાનોને હેરત કીધા. બીકટમાં બીકટ સવાલના મનમાનતા જવાબો આપ્યા, તથા કેટલાએક મોઅજેજા કરી બતાવ્યા. એવી રીતે બારીક તપાસ કરી પાદશાહે પોતાની ખાતરી કીધા પછી એવણુને પેગાંમ્બર તરીકે કબુલ કીધા.

સ૦—અશો જરથોસ્તનાં મુખ્ય ફરમાનો શું છે?

જ૦—**તેવણ** સાહેબે અવસ્તામાં ફરમાવ્યું છે કે સાચા વિચાર, સાચા વચન અને સાચાં કામો કરવાં, અશોઈ અને પરહેજગારી રાખવી, સઘળાંઓનું ભલું ઇચ્છવું તથા સખાવત કરવી.

સ૦—અશો **જરથોશતનો** જન્મ કયાં થયો હતો ?

જ૦—ઇરાન દેશમાં આવેલાં રએ શેહેરમાં '**પઓરૂશસ્પ**' નાં ઘરમાં.[1]

સ૦—**પઓરૂશસ્પ** કોણનું નામ છે ?

જ૦—અશો **જરથોસ્તના** પિતાજીનું.

સ૦—આપણે આપણા પેગાંમ્બરને **જરથોશત પઓરૂશસ્પ** કહીને નથી ઓળખતા પણ **જરથોશત સ્પિતમાન** એ નામે ઓળખીયે છીયે તેની સમજણ શું ?

જ૦—**સ્પિતમ** એવે નામનો અષો **જરથોશતનાં** વડવાઓમાં એક નામીચો પુરૂષ થઇ ગયો છે તેનાં નામ સાથે આપણા પેગાંમ્બરનું નામ જોડેલું છે.

સ૦—અશો **જરથોશતનાં** માતાજીનું નામ અને તેવણનાં ધણિયાણીનું નામ શું ?

---

૧ વંદીદાદ ૫ર. ૧૯, ફ. ૩.

જ૦—એવણનાં માતાજીનું નામ દોગ્દો અને ધણિયાણીનું નામ **હુવોવી.**

સ૦—અશો **જરથોશતને** કેટલી દીકરીઓ હતી? તેઓનાં નામ આપો.

જ૦—ત્રણ દીકરીઓ હતી. **પઓઉરૂચીશ્તી,**[૧] **ફ્રેની** અને **થ્રીતી.**[૨]

સ૦—અશો **જરથોશતના** દીકરાઓનાં નામ આપો.

જ૦—ઇસત્વાસ્ત્ર, ઉરૂવતત્નર અને હુવરેચિથ્ર.*

સ૦—અશો **જરથોશતનાં** ખાનદાનનાં નામ આપો?

જ૦—માતાજી તરફથી **હુવોવનું** ખાનદાન તથા પિતાજી તરફથી **હુએચત્-અસ્પા** અથવા **સ્પિતમનું** ખાનદાન હતું,† જે પાદશાહ **ફરેદુનથી** ઉતરેલું હતું.

---

૧ યજશને હા. ૫૩ ફ. ૩. ૨ ફરવરદીન યશ્ત ફ. ૧૩૯.
* અથવા ખુરશેદચેહેર. ફરવરદીન યશ્ત ફ. ૯૮.
† યજશને હા. ૪૬, ફ. ૧૫.

સ૦—અશો **જરથોશતનો** દીસો અથવા મરણ દીવસ કયા રોજે?

જ૦—દએ મહિનો અને ખોરશેદ રોજે?

સ૦—એવણનો જન્મ દીવસ કયા રોજે?

જ૦—ફરવરદીન મહીનો અને ખોરદાદ રોજ અથવા ખોરદાદ સાલનો દિવસ.

જરથોશ્તી ધર્મનાં મુખ્ય ફરમાનો.

અવસ્તા—હુક્ય અર્જૅમચિત યો જરથુશત્રો, ક્રતૅમાં ન્માનનાંમ્ચ વીસાંમ્ચ, જન્તુનાંમ્ચ દખ્યુનાંમ્ચ, અડ્-હાઓ દએનયાઓ અનુમતય-એચ અનુખ્તયએચ અન્વર્શ્તય-એચ, યા આહૂઇરિશ્ જરથુશત્રીશ્.

સાર—હું કે જે જરથોસ્ત છું તે દેશના, ગામના, મોહલાના અને ઘેરના આગેવાનોને આએ જરથોસ્તી દીનનાં ફરમાન **હુમત હૂખ્ત અને હ્વરશ્ત** પ્રમાણે ચાલવાને શિખવું છું તથા ઉતેજન આપું છું.[1]

——:o:——

સવાલ—જરથોસ્તી દીનનાં મુખ્ય ફરમાનો શું છે?

જવાબ—**હુમત હૂખ્ત** અને **હવરશ્ત** અથવા **નેક મનશ્નની નેક ગવશ્નની અને નેક કુનશ્નની.**

સ૦—એ ત્રણ શબ્દોનો અર્થ શું?

જ૦—સાચો અથવા ભલો વિચાર, સાચો અથવા નેક બોલ અને સાચું અથવા બેહતર કામ.

---

૧. યજશ્નને હા. ૮ મો ફ. ૭.

સ૦—પાક અવસ્તામાં એ વિશે શું કહેલું છે.

જ૦—"તમામ નેક વિચારો, નેક સખુનો અને નેક કામો બેહસ્ત તરફ લઇ જાય છે."[1]

સ૦—હુમત હૂખ્ત અને હ્વરશ્તથી ઉલટું શું?

જ૦—દુશમત, દુજ્ઞૂખ્ત, અને દુજ્વરશ્ત.

સ૦—એ શબ્દોના અર્થ શું?

જ૦—જૂઠો અથવા ભુંડો વિચાર, જૂઠો અથવા બુરો બોલ અને જૂઠું અથવા દુષ્ટ કામ.

સ૦—એ વિષે અવસ્તા શું કહે છે?

જ૦—બદ વિચાર, બદ સખુન અને બદ કામો માણસોને દોજખ તરફ લઇ જાય છે.[2]

સ૦—એ ઉપરથી તમે શું સમજ્યા?

જ૦—આપણા પેગાંમ્બર સાહેબ અશો જરથોશ્તનો હોકમ છે કે આપણે દરેક

---

૧ દોઆ વીસ્પ હુમત.

૨ દોઆ વીસ્પ હુમત

જણે મન, વચન અને કરણી શુદ્ધ રાખવી જેથી બંને દુન્યામાં સુખ મળે.

સ૦—અશો જરથોસ્તના જેવા થવાને વાસ્તે આપણે શું કરવું?

જ૦—ગમે એવું દુઃખ આવી પડે તોપણ સચ્ચાઇને છોડવી નહી,[1] એકલા હોરમજદ સિવાય બીજા કોઇ દેવ દેવતાઓની પરસ્તેશ કરવી નહી,[2] જૂઠા અને ઠગારાઓને ફજેત કરવા, ચોર અને લુટારાઓથી પોતાના ભાઇબંધોનું રક્ષણ કરવું.[3]

સ૦—ગમે એવું દુઃખ આવી પડે તોપણ સચ્ચાઇનેજ વળગી રહેવા માટેના અશો **જરથોશતના** કલામો અર્થ સહીત કહો.

---

૧ વંદીદાદ, ૧૯, ફ. ૭.

૨ ઈજશને હા ૩૧, ફ. ૮.

૩ ઇજશને હા ૧૨, ફ. ૩.

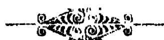
૪૦—"**નોઇત્ હે અપસ્તવાને વહૂઉહીમ દએનાંમ માજદયસ્નીમ, નોઇત્ અસ્તચ, નોઇત્ ઉશતાર્નેમચ્ચ, નોઇત્ બઓધસ્ચ વીઉરૂવીસ્યાત.** અશો (**જરથોશ્ત** કહે છે કે) "મારાં હાડકાં છુટાં પડે, મારી બુદ્ધિ ગુમ થાય અથવા મારો જીવબી નીકળી જાય તોપણ હું મજદયસ્ની દીનને ધીક્કારીને છોડી દઈશ નહી." (એટલે "ગમે એવું દુઃખ પડે તોપણ જીવ જતાં સુધી સચ્ચાઈનેજ હું વળગી રહીશ."[1])

---

૧ વંદીદાદ, ૫૨, ૧૯ ફ. ૭.

અષોઇ.

અવસ્તા—અષેમ વોહૂ વહિશતેમ અસ્તિ.

સાર—અષોઇની દોલત સૌથી ઉત્તમ છે.

સ૦—અષોઇ એટલે શું ?

જ૦—અષોઇ એટલે તનની અને મનની સફાઇ.

સ૦—તનની સફાઇ તે શું ?

જ૦—આપણા શરીરને કાંઇબી મેલી અથવા ગંધીલી ચીજોથી દુર રાખવુ, રોજ નાહી ધોહીને દીલપરનો મેલ સાફ કરવો, પોશાક ધોતો અને સફાઇદાર રાખવો અને રેહવાનું ઠેકાણું વાડી ગુડીને સાફ રાખવું.

સ૦—તનની અષોઇ રાખવાથી ફાયદો શું

જ૦—શરીરની સુખાકારી વધે, જો તંનદરોસ્તી હોય તો વિધ્યા અભ્યાસ થાય, જેથી આપણને અક્કલ મલે.

સ૦—તંદરોસ્તી કેમ મલે?

જ૦—સોજો અને સાદો ખોરાક નિયમસર ખાધાથી, સોજી હવા દમમાં લેવાથી અને તનને માફકસર કસરત આપવાથી.

સ૦—મનની અષોઇ એટલે શું?

જ૦—આપણા મનમાં સારા વિચાર, સારા વચન, અને સારાં કામો કરવાનોજ ઠરાવ કરવો, અને ખરાબ વિચાર, ખરાબ વચન અને ખરાબ કામો નહી થાય તેની સંભાળ લેવી, બુરા વિચારોને મનમાં આવવાજ નહી દેવા.

સ૦—મનની અષોઇથી ફાયદો શું?

જ૦—મન ચોખ્ખું હોય તો સારાં કામો થાય જેવાં કે ધર્મનો અભ્યાસ, ખોદાની બંદગી

અને ભાઇબંધો ઉપર પ્યાર. જેથી કરીને મીનોઇ દુન્યાનાં ઉત્તમ સુખનો ફાયદો મલે.

સ૦—અષોઇની દોલત સૌથી ઉત્તમ કેમ છે તે સમજાવો?

જ૦—આએ દુન્યાની અંદર આપણુને મળતાં ઘરબાર, વાડી ગાડી, પૈસો ટકો વગેરે ફના થનાર[1] છે. આપણા ગુજરવા પછી એ બધું આપણી સાથે આવતું નથી, એ દોલત ચોર ચોરી જાય છે, કે લુટારા છીનવી લે છે. ઘરબાર પડી જાય છે કે તેનો આગથી નાશ થાય છે. પણ અષોઇ-ની દોલત કોઇ લઇ લેતું નથી. તેને નથી ચોર ચોરી જતા કે લુટારા લુટી લેતા. તે હંમેશાં આપણી સાથે રહે છે અને મરણ બાદ તે આપણી સાથે આવે છે અને સુખ આપે છે માટે અષોઇની દોલત સૌથી ઉત્તમ છે.

૧ જતું રહેનાર.

સ૦—મનની અષોઇ કેમ મળે?

જ૦—કેળવણી લીધાથી.

સ૦—તે કેળવણી કઇ જાતની?

જ૦—ધર્મ તથા નીતિની.

સ૦—માણસો અષો હોય તો શું ફાયદો?

જ૦—માણસો અષો હોય તો દુન્યા આબાદ થાય, દુન્યા આબાદ હોય તો સચ્ચાઇનો વધારો થાય અને સચ્ચાઇ વધે તો **યથા અહૂ વઇર્યો**ના પવિત્ર કલામોમાં જણાવ્યા પ્રમાણે **ખોદા** ખુશી થાય.

સ૦—**ખોદા** ખુશી થાય તો શું ફાયદો?

જ૦—માણસોને **અષેમ વૉહૂ**ના પવિત્ર કલામોમાં જણાવેલું ખરૂં અને ઉત્તમ સુખ મળે.

નવજોત્ ક્રિયા.

અવસ્તા—અષ્ઠવ્યાઑહૂહુનેમ્ વા અષ્ઠવ્યા-ઑહૂહુયમ્નો, અષ્ઠવ્યાઑહૂહુનૅમ વા બૂજયમ્નો.[1]

સાર—કુસ્તી બાંધતાં અને કુસ્તી છોડતાં ખોદાનું નામ લેવું.

સવાલ—નવજોત એટલે શું?

જવાબ—નવો જોતી અથવા જરથોશતી દીનમાં દાખલ થઈ એ દીનનાં ક્રિયાકામોમાં નવો ભાગ લેનાર.

સ૦—કેટલાં વરશની ઉમરનાં બાળકને **નવજોત્** કરવામાં આવે છે?

જ૦—બાળક સાત વરસની ઉમરે પોંહચે, ધર્મનાં મુળતત્વોનું જ્ઞાન મેળવે અને ચોક્કસ **અવસ્તા**નાં કલામો ભણી જાણે ત્યારે.

---

૧ હોરમજદ યશ્ત ફ. ૧૭.

સ૦—સાતજ વરસની ઉમર જોઇએ કે વધતી ઓછી ચાલે?

જ૦—ઓછી નહી ચાલે, જો બાળક હુશીઆર નહી હોય તો નવ વરસે અને જો નવ વરસેબી તે ધર્મનાં મુળતત્વો સમજવાને શક્તીવાન નહી હોય તો ૧૪ વરસની ઉમરે જરૂર **નવજોત્** કરવાનું દીનની કેતાબોમાં ફરમાવેલું છે.

સ૦—દીનમાં દાખલ થનાર બાળકે કયા કયા **અવસ્તા**ના કલામો ભણી જાણવા જોઇએ?

જ૦—**અષૅમ, યથા, કેમના મજ્દા, અહુરમજ્દ ખોદાએ, જસમે અવઙ્હે મજ્દ, સરોશ્ બાજ્, ગેહ, ખુર્શેદ-મેહેર્ની નીઆએશ્, પતેત્ અને દીનનો કલમો.**

સ૦—બાળકને **નવજોત્** કરે છે તે દિવસે તેના ઉપર શું ક્રિયા કરવામાં આવે છે?

જ૦—તે બાળકનાં તનને યજેલા **ગઓમીજ**[1] અને પાણીથી અંગોળ કરાવી પાક કરે છે.

સ૦—તે કવી રીતે?

જ૦—સૌથી પેહલાં એક **અથોરૂનાન્**[2] તે બાળકને બાજ ધરાવી દાડમની પાતરી ચવાડે છે. પછી યજેલો (પવીત્ર કીધેલો) **ગઓમીજ** ત્રણ વાર પાજંદ કલામો બાજમાં ભણાવતાં પીવાડે છે.

સ૦—તે પાજંદ કલામો શું છે?

જ૦—**યન્ ખુરમ, યન્ પાકીએ તન, યોજદાથ્રે રવાનરા.**

સ૦—એની મતલબ શું?

જ૦—આએ (ગઓમીજ) મારાં તનની પવીત્રાઇ અને આત્માનાં સુખને માટે હું પીઉં છું.

સ૦—એ ક્રિયા કીધા પછી શું કરવામાં આવે છે?

જ૦—તે બાળકનાં તનને પવિત્ર **ગઓમીજ** અને પાણીથી પાક કરી, સુદરેહ કુસ્તી

---

૧ ગાયનું મુત્ર અથવા તરો. ૨ મોબેદ.

સિવાય સઘળાં કપડાં પેહડાવી, પીછોડી ઓઢાડીને જ્યાં અંજુમન બેઠું હોય ત્યાં લાવવામાં આવે છે.

સ૦—પછી અંજુમનની નજદીક તે બાળક ઉપર શું ક્રિયા કરવામાં આવે છે?

જ૦— જરથોસ્તી ધર્મનાં ત્રણ મુખ્ય ફરમાનો **હુમત, હૂખ્ત** અને **હ્વૈર્શ્ત** પ્રમાણે ચાલવાની તથા **દુશ્મત દુજ્જૂખ્ત** અને **દુજ્વરશ્ત**ને ધીક્કારવાની કબુલાત લેવામાં આવે છે.

સ૦—કબુલાત લીધા પછી શું થાય છે?

જ૦—વડા ધર્મગુરૂ તે બાળકને ઉભાં રાખી **દીનનો કલમો** ભણાવે છે, પછી એક **યથા અહૂવઇરયો** ભણતાં તેને **સુદરેહ** પેહરાવે છે જે વખતે સઘળું અનજુમન પણ **યથા અહૂવઇરયો**ના કલામો ભણે છે.

સ૦—સુદરેહ પેહરાવ્યા પછી શું થાય છે?

જ૦—**વડા ધર્મગુરૂ** કુસ્તી હાથમાં લઇ **અહુરમજ્દ યશતની** ખશનુમન પઢે છે, ત્યાર પછી કુસ્તી બાંધવાના કલામો તે બાળકને ભણાવી **કુસ્તી** કમ્મરે બાંધવાની ક્રિયા પુરી કરે છે.

સ૦—ત્યાર પછી શું ક્રિયા થાય છે?

જ૦—**વડા ધર્મગુરૂ** હોશબામ તથા તંદરોસ્તીના કલામો ભણીને તે બાળકને આશીરવાદ દે છે.

સ૦—**નવજોત્** થનાર બાળક શું એકરાર કરીને **જરથોશતી** ધર્મમાં દાખલ થાય છે?

જ૦—"હું એકજ **ખોદાની** બંદગી કરનાર અને **તેનેજ** સર્વ ચીજનો પેદા કરનાર સમજું છું. મારો ધર્મ **માજ્દયસ્ની** છે તથા હું દેવ પરસ્તીને ધીક્કારૂં છું. અશો **જરથોશતને** મારા પેગામ્બર તરીકે કબુલ રાખું છું. તથા **તેવણને**

પગલે ચાલવાની હું કબુલાત આપું છું. **મજદયસ્નની** દીન પાક ખોદાએ સર્વનાં ભલાંને કાજે અશો **જરથોશત્** પાસે મોકલાવેલી છે. માટે એ દીનનાં ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની હું સદા કોશેશ કરતો રહીશ." [1]

સુદરેહ કુસ્તીની ખુબી.

સ૦—સુદરેહ પહેરવાની તથા **કુસ્તી કમ્મરે** બાંધવાની શું આપણી ફરજ છે?

જ૦—હાજી, આપણા ધર્મ પુસ્તકમાં કહેલું છે કે "જે કોઇ પોતાનાં શરીર ઉપર **સુદરેહ** પેહરે અને **કુસ્તી** બાંધે તથા **ગાથા ભણે** તેજ ખરો **મજદયસ્ની** છે, અગર નહી તો તેને **મજદયસ્ની** નહી કેહવો." [2]

---

૧. ઈજશને હા ૧૨, ફ. ૧–૮.

૨. બુન્દેહેશ, વંદી. ૧૮. ફ. ૯ વગેરે.

સ૦—સુદરેહનો અર્થ શું?

જ૦—સાચો રસ્તો અથવા રીત. એટલે જેણે **સુદરેહ** પેહેરેલો હોય તેની રીતભાત સારી અને સાચ્ચી હોવી જોઇએ.

સ૦—સુદરેહ કેટલા કટકાનો બનાવવામાં આવે છે?

જ૦—નવ કટકાનો. બે પરદા એક આગલો અને એક પાછલો, ગીરેબાન, બે બાંએ અને બેઉ સાંધા આગળની બએ તીરી.

સ૦—એ નવ કટકા શું શિખામણ આપે છે?

જ૦—જેમ બે પરદા એક આગળ અને બીજો પાછળ હોવા છતાં એક એક સાથ જોડાયલા છે તેમ આપણાથી ઉમરે વડા, ઉપરીઓ અને ભણેલાઓને ઘટતું માન આપવું અને વડાઓએ તથા સબળાઓએ નબળા તથા હાથ નીચેનાઓને મદદ કરવી.[1]

---

૧. સરનામ સાજે યજદાંની સફા ૧૩-૧૫.

સ૦—ગીરેબાન શું જણાવે છે?

જ૦—આપણે હર હમેશ સવાબનાં કામો કરવાં અને **જરથોશ્તી દીન** ઉપર બેશક અને બેગુમાન રહવું. ગીરેબાનનો અર્થ ઇમાનવાળો કરી થાય છે.

સ૦—બે બાંએ શું ધડો આપે છે?

જ૦—જેમ **સુદરેહ** પેહરનારાંઓને બાંયમાં હાથ લેવાની જરૂર છે તેમ ભલી મજદયસ્ની દીનના દરેક માણસે કોઇબી ધંધા, હુન્નર અથવા ઉદ્યોગમાં રોકાવાની જરૂર છે.[1]

સ૦—બેઉ બાજુની તીરીઓ (જે ત્રીકોણ આકારની હોય છે) શું શીખવે છે?

જ૦—ગોસ્પંદો (જેવાં કે ગાએ, ઘોડા, બકરાં, મેંઢાં વગેરે) ને દુ:ખ નહી દેવું, તથા ધાતુ અને વનસ્પતીનો રૂડો ઉપયોગ કરવો.[2]

---

૧. સરનામે સાઝે યજદાંની સફો ૧૨—૧૫

૨. ઉપલીજ ચોપડી સફો ૨૩.

સ૦—સુદરેહ શાનો બનાવવામાં આવે છે?

જ૦—રૂના સફેદ કપડાંનો.

સ૦—રૂનો બનાવવાની મતલબ શું?

જ૦—રૂનું કપડું સસ્તું અને સફાઇદાર હોય છે. સસ્તું હોવાથી ગરીબમાં ગરીબ પણ તે મેળવી શકે છે અને સફાઇદાર હોવાથી જરથોસ્તી ધર્મનું ફરમાન જાળવી શકાયછે.

સ૦—એ વિશે જરથોસ્તી ધર્મનું ફરમાન શું છે?

જ૦—**સ્પએત દએનયાઓ માજદયસ્નોઇશ ઉપમનૅમ.** [1]

સ૦—એની મતલબ કહી સંભળાવો.

જ૦—સોજાઇ અને સફાઇ એ મજદયસ્ની ધર્મની ઉપમાં (નિશાન) છે.

સ૦—જેણે સુદરેહ પેહેરેલો હોય તેની ફરજ શું છે?

---

૧. મેહેર યશ્ત ક.૧૨૬.

જ૦—જેમ **સુદરેહ** ધોતો અને સફાઇદાર રાખવાની તેની ફરજ છે તેમ તેણે હમેશાં પોતાનાં અંતકરણને પણ સોજું અને પવિત્ર રાખવું.

સ૦—કુસ્તી એટલે શું ?

જ૦—જરથોસ્તી ધર્મ ઉપર મકમ રેહવાની ઇધાની.

સ૦—કુસ્તી કમ્મર ઉપર બાંધવાનું કારણ શું ?

જ૦—કમ્મર શરીરનો મધ્ય ભાગ છે તેથી કુસ્તી બાંધી આપણે એવું બતાવ્યે છીયે કે આપણાં દરેક કામમાં મધ્યમ રેહવું.

સ૦—કમ્મર ઉપર **કુસ્તીના** આંટા કેટલા છે અને તે શું શિખામણ આપે છે ?

જ૦—આંટા ત્રણ છે, જ્યારે એ આંટા ઉપર આપણી નજર પડે ત્યારે વિચાર કરવો જોઇએ કે "**સાચા વિચાર, સાચા વચન** અને **સાચાં કામ** ઉપર હું હમેશાં ઉસ્તવાર રહીશ."

સ૦—**કુસ્તી** કેટલા દોરા અથવા તારની વણવામાં આવે છે?

જ૦—૭૨ તારની.

સ૦—એ બોતેર તાર શું બતાવે છે?

જ૦—**ઇજશનેના** ૭૨ હા અથવા પ્રકરણ.

સ૦—ઇજશને કોણ ભણે?

જ૦—દરેમેહરૂ અથવા અગીઆરીમાં **યોઝ-દાથ્રેગર** મોબેદો.

સ૦—**કુસ્તી** શાની બને?

જ૦— ઘેટાંનાં બદનપરનાં ઉનની, ઘેટું અથવા મેઢું જેમ ગરીબ, નમનતાઇવાળું અને નિર્દોષ[1] છે તેમ કુસ્તી બાંધનારે પણ નમાના, તાબેદાર અને નિર્દોષ રહેવું જોઇએ.

સ૦—ઉનની **કુસ્તી** કેવી રીતે બને છે?

જ૦—ઉનને કાંતે, વળ દે અને તે વળ દીધેલા દોરાને એક જંતર ઉપર ચઢાવી વણે.

---

૧. ગુનાહ વગરના.

સ૦—કુસ્તી કોણ વણે ?

જ૦—અથોરનાન્ ટોળાની બાઇડીઓ.

સ૦—વણી રહ્યા પછી શું કરે ?

જ૦—મોબેદ નીરંગ ભણીને વચમાંથી છુટી કરે.

સ૦—ત્યાર પછી શું થાય ?

જ૦—તેનું પર સવળું કરીને લર અને લરીઓ ગુંથે.

સ૦—લર અને લરીઓ કેટલી ?

જ૦—લર બે અને લરી છ.

સ૦—એ શાની નિશાની બતાવે છે ?

જ૦—લર વરસના બે ભાગ જે **હાવન** અને **રપિથવન** છે તેની તથા લરી વરસના છ **ગાહમ્બારની.**

સ૦—કુસ્તીના ચાર ગાંઠ વાળતી વેળાએ શું વિચારવું જોઇએ ?

જ૦—પહેલો ગાંઠ વાળતી વેળાએ એમ વિચારવું કે **મઝ્દયસ્નો અહ્મી** એટલે હું એકજ

ખોદાની બંદગી કરનાર છું. બીજો વાળતાં વિચારવું કે **જરથુશત્રીશ** એટલે જરથોશ્તને મારા ગુરૂ તરીકે કબુલ રાખનાર છું. ત્રીજો વાળતાં વિચારવું કે **વીદએવો** એટલે દેવપરસ્તીના કામને ધીકકારનાર છું. અને ચોથો વાળતાં વિચારવું કે **અહુરતકએષો** એટલે ખુદાની ખુશીનાં કામો કરવા કબુલ થાઉં છું.

સ૦—કુસ્તીના ગાંઠ વાળતી વેળા અવસ્તાના કયા કલામો ભણવા?

જ૦—બે **યથા અહૂ વઇર્યો** ભણતાં આગળાં બે અને **અષેમ વોહૂ ૧)** ભણતાં પાછલા બંને ગાંઠ વાળવા.

સ૦—કુસ્તી કરતી વેળા કઈ તરફ મોહું કરવું?

જ૦—દિવસે સૂરજ તરફ અને રાતે ચંદ્ર, તારા અથવા ચેરાગ સનમુખ.

સ૦—કુસ્તી કઇ કઈ વખતે કરવી જોઇએ?

જ૦—સવારે બીછાનેથી ઉઠતાં વાર, હાજતે જઇ આવ્યા પછી, જમવાની અગાઉ, બંદગી કરવાની આગમચ, તથા અસ્વચ્છ જગા ઉપરથી આવ્યા પછી તરત.

સ૦—**કુસ્તી** કેમ કરવી તે સમજાવો.

જ૦—સૌથી પહેલાં **ક્ષનઑથ્ર અહુરહે મજદાઑ અષેમ વૅાહૂ ૧)** ભણીને બદનના ખુલ્લા ભાગ, (હાથ, મોહું અને પગ) ને ત્રણ મરતબે પાણીથી ધોવા.

સ૦—એ પાણીથી ધોવાને આપણે શું કહીએ છીએ?

જ૦—**પાદીઆબ.**

સ૦—ત્યાર પછી શું કરવું?

જ૦—તે ધોએલા ભાગોને સોજાં કપડાંએ લુછી એક ચીતે ઉભા રહી આખી **કેમના મજદા** ભણી જવી. પછી કુસ્તી કમ્મરેથી છોડી **અહુરમજદ ખોદાય** ભણવી.

સ૦—**અહુરમજદ ખોદાય** ભણતાં શું ક્રિયા કરવી?

જ૦—કુસ્તી બેઉ હાથમાં પકડી **આહુરેમન અવાહશાંન્** ભણતાં જમને હાથે પખોરવી, **મનશ્ની ગવશ્ની કુનશ્ની** ભણતાં ઉંચકવી, અને **હુઇથ્યા વ્રૂશતાંમ** ભણતાં **કમ્મરે** વીટાળવી, ત્યાર પછી આગળ જણાવ્યા પ્રમાણે ગાંઠ વાળી **જસમે અવહ્હે મજ્દ મજ્દયસ્નો અહ્મી** આખી ભણી જવી.

સ૦—સુદરેહ કુસ્તી પહેડેલાં બાળકની ફરજ શું છે?

જ૦—પોતાની આખી જીંદગી સુધી સુદરેહ કુસ્તી વગર ઘરમાં તેમજ બહાર ફરવું નહી, ઉંઘાડા પગ અથવા બોરૂં માથું રાખવું નહી, એક બીજાનું અજીઠેલું ખાવું નહી, ખોદાની બંદગી કરવી, અષોઇ રાખવી. દાદારની કુલે જાનદાર પેદાયશ તરફ દયા, માયા, મોહબત અને ઇનસાફથી વર્તવું. નમ્ર થવું, સારાં કામો કરવાં અને ખરાબ કામોથી દુર રહેવું.

બેહેશ્ત અને દોજખ.

અવસ્તા—વીસ્પ હુમત વીસ્પ હૂખ્ત વીસ્પ હ્વૅર્શ્ત વહિશતૅમ અહૂહુ-ઇમ અશએત. વીસ્પ દુશમત વીસ્પ દુઝૂખ્ત વીસ્પ દુઝ્વર્શ્ત, અચિશ્તૅમ અહૂહુઇમ અશએત.

સાર—સઘળા ભલા વિચારો, સાચા સખુનો અને નેક કામો બેહેસ્ત તરફ લઇ જાય છે અને સઘળા બુરા વિચારો, જુઠા સખુનો અને ખરાબ કામો દોજખ તરફ ઘસડી લઇ જાય છે.

સવાલ—બેહેશ્ત એટલે શું?

જવાબ—આએ દુન્યામાં કીધેલાં સારાં કામોનો મરણ પછી અથવા હૈયાતીમાંજ મળતો બદલો તે બેહેસ્ત.

સ૦—દોજખ એટલે શું?

જ૦—માણસે આએ દુન્યામાં કીધેલાં ખરાબ કામોને માટે પેલી દુન્યામાં તેનાં મરણ પછી અથવા હૈયાતીમાંજ મળતી સજા તે દોજખ.

સ૦—બેહેસ્ત મેળવવાનો રસ્તો શું?

જ૦—તમામ નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કામો સાથે કીધેલી ખોદાની બંદગી બેહસ્તનો રસ્તો ખુલ્લો કરે છે.[1]

સ૦—દોજખથી છુટવાનો ઉપાય શું?

જ૦—સવાબનાં કામો કરવાં, પોતાની કરણીને પાક રાખવી. ટુકમાં **દુશમત દુઝૂખ્ત** અને **દુજવરૂશ્ત** ત્યાગ કરવું.

સ૦—સવાબ તે શું?

જ૦—સચ્ચાઇ, પરોપકાર, દયા, સખાવત, હલાલ રોજી, રૂડો ઉદ્યોગ, ખોદાની બંદગી અને ધર્મ નીતિ તથા કેળવણી વગેરે.

---

૧. દોઆ નામ સતાયશને.

સ૦—ગુનાહ તે શું ?

જ૦—જુઠાઇ, હરામખોરી, આળસાઇ, દગો, કીનો, કપટ, અદેખાઈ, અનીતિ, અધર્મીપણું અથવા દીનમાં જણાવેલા હોકમો પ્રમાણે નહી ચાલવું તે ગુનાહ.

સ૦—ગુનાહનાં કામો માટે માફી માગવાનું આપણું ભણતર કયું ?

જ૦—અવસ્તા ભાષાના ફરસ્તુયે હુમતોઇબ્ય-સ્યાના ફકરા ઉપરથી પાજંદ ભાષામાં દસ્તુર આદરબાદ મારાસ્પંદે જોડેલી પતેત પશેમાની.

સ૦—તમે હમેશાં ગુનાહનાં કામો કરી પતેત ભણો તો ખોદા માફ કરે કે ?

જ૦—અજાણપણે એક વાર ગુનાહ થયલો ખોદા માફ કરે પણ જાણીજોઇને અનેક વાર કીધેલો ગુનાહ તે કદી માફ કરતો નથી.[1]

---

૧ વંદીદાદ ૫ર, ૩ જી, ફ. ૨૧.

સ૦—ગુનેહગાર માણુસની મરણ પછી જગ્યા ક્યાં?

જ૦—અંધારૂં દોજખ.

સ૦—દોજખનો અવસ્તા બોલ શું?

જ૦—**અચિશ્ત અહુ** એટલે ખરાબ જીંદગી. બીજો બોલ **દુજો દેમાન** આવે છે અને એનો અર્થ ખરાબ રહેઠાણ થાય છે.

સ૦—બેહેશ્તનો અવસ્તા બોલ શું?

જ૦—**વહિશ્ત અહુ** એટલે સૌથી સરસ જીંદગી.

સ૦—મરણ બાદ આપણાં શરીરનું શું થાય છે?

જ૦—આએ શરીર ખાકનું બનેલું છે, અને તે મરણ બાદ પાછું ખાખ સાથે મલી જાયછે.

સ૦—ત્યારે પેલી દુન્યામાં **બેહેશ**-
અથવા દોજખનું દુઃખ કે

જ૦—આપણું રવાન અથવા

સ૦—રવાનને નેક રાહે ચલાવવાને વાસ્તે આપણાં શરીરમાં બીજી કઇ શક્તિ છે?

જ૦—ફ્રોહર અથવા **ફ્રવશી.**

સ૦—રવાન અને ફ્રોહર સીવાય બીજી કોઇ શક્તિ માણસનાં શરીરમાં છે?

જ૦—હાજી છે, તેમનાં નામ હાજશનેમાં જણાવેલાં **અહુ, દએન** અને **બઓધ** છે.[1]

સ૦—એ શબ્દોના અર્થ શું?

જ૦—અંતકરણ, કરણી અને બુદ્ધિ.

---

[1] યપ. ૬. ૧ લો.

યજદ, અમેષાસ્પંદ, રોજ, માહ, ગાહ, અને જશન્.

અવસ્તા—વીસ્પૅમ્ચ અષવનૅમ મઇન્ય-ઑામ યજતૅમ યજમઇદે.

સાર—સઘળા પવિત્ર મીનો ઇજદોને હમો વખાણીએ છીએ.*

સવાલ—યજદ અને **અમષાસ્પંદ** એટલે શું ?

જવાબ—વખાણ તથા આરાધના કરવા લાયક, અમર્ગ વૃદ્ધિ કરનારી ખોદાઇ શકિત.

સ૦—અમષાસ્પંદો અને **યજદો** તે કોણ અને ખોદાએ તેઓને શા વાસ્તે પેદા કીધા ?

જ૦—અમષાસ્પંદો અને **યજદો** ગેબી રીતે વૃદ્ધિ કરનારા ફરેસ્તા છે. તેઓને આ દુન્યાની સંભાલ રાખવાને માટે ખોદાએ પેદા કીધા છે.

---

* સીરોજા.

સ૦—યજદ અને **અમષાસ્પંદ**ોની સંખ્યા કેટલી છે?

જ૦—એઓની સંખ્યા ૩૩ ની છે; જેમાંનાં ત્રીસનાં નામ ઉપરથી આપણે રોજ માહ ગણીએ છીએ. *

સ૦—મહીનાના ત્રીસ દિવસ પ્રમાણે ત્રીસ ફરેસ્તા ત્યારે બીજા ત્રણ ફરેસ્તા કયા તેમના નામ આપો.

જ૦—હોમ, દહુમ અને **અરજો** યજદ.

સ૦—ફ્રવરદીન મહિનામાં શું તેહવાર આવે?

જ૦—અહુરમજદ રોજે નવું વરસ, અરદીબેહસ્ત રોજે **રપિથવનનું** જશન ખોરદાદ રોજે **ખોરદાદસાલ** અને ફ્રવરદીન રોજે **અશો ફરોહરનું** જશન.

સ૦—અરદીબેહસ્ત મહિનામાં શું તેહવાર આવે?

---

* રોજ અને માહના નામો વિષે જુઓ સફો ૧૪૦-૧૪૧.

જ૦—**અરદીબેહુશ્ત** રોજનું જશન; ખોરશેદ રોજથી તે દએ-પ-મેહર રોજ સુધી **મએદીઓજરેમ** એટલે પુર લીલો-તરીના વખતનો ગાહમ્બાર.

સ૦—ખોરદાદ મહિનામાં શું તેહવાર આવે?

જ૦—ખોરદાદ રોજે **ખોરદાદ અમષાસ્પંદનું જશન.**

સ૦—તીર મહિનામાં કેટલાં જશશ?

જ૦—તીર રોજે **તીરીઆનનું જશન.** તથા ખુરશેદ રોજથી દએ-પ-મેહર રોજ સુધી **મએદીઓશાહેમ** એટલે પુર ગરમીના વખતનો ગાહમ્બાર.

સ૦—અમરદાદ મહિનામાં શું તેહવાર?

જ૦—રોજ ૭ મો અમરદાદ રોજે **અમરદાદ અમષાસ્પંદનું** જશન.

સ૦—શેહરીવર મહિનામાં કેટલાં જશન?

જ૦—રોજ ૪ થો શેહરીવર રોજે **શેહરીવર અમેષાસ્પંદનું** જશન તથા આસ્તાદ રોજથી અનેરાન રોજ સુધી **પએતેષહેમ** એટલે અનાજ તથા મેવો ઉતારવાના વખતના ગાહમ્બારના જશનો.

સ૦—મેહેર મહિનામાં શું તહેવાર આવે છે?

જ૦—રોજ ૧૬ મો મેહેર રોજે **મેહેરગાનનું જશન** તથા **અયાથ્રેમ** એટલે ગરમીનો છેડો લાવનારા વખતના ગાહમ્બારના જશનો રોજ આસ્તાદથી અનેરાન સુધી.

સ૦—આવાં મહિનામાં શું તેહવાર આવે?

જ૦—રોજ ૧૦ મો આવાં રોજે **આવાં યજદનું** જશન; એ મહિનાની શરૂઆતથી તે અસ્પંદાર મહિનાની આખેરી સુધી પાંચ મહિના બપોરે ૧૨–૩ રપિથ્વીનને બદલે હાવન ગેહજ ભણવી.

સ૦—આદર મહિનાના તેહવારો કહો?

જ૦—રોજ ૯ **આદર** રોજે આતશનું જશન તથા રોજ ૧૯ ફરવરદીન રોજે અશો ફરોહરનું જશન.

સ૦—દએ મહિનામાં શું તેહવાર આવે?

જ૦—અહુરમજદ, દએ પ આદર, દએ પ મેહર અને દએ પ દીન એ દિવસોએ દાદાર અહુરમજદનાં જશનો તથા ખોરશેદ રોજે પેગંમ્બર સાહેબ **અશો જરથોસ્તનો** દીસો, અને મેહર રોજથી તે બેહરામ રોજ સુધી **મએદીઆરેમ** એટલે પુર સરદીના વખતના ગાહમ્બારના જશનો.

સ૦—બેહમન મહિનામાં શું તેહવાર પડે છે?

જ૦—રોજ ૨ જો બેહેમન રોજે **બેહમન અમશાસ્પંદનું** જશન.

સ૦—અસ્પંદારમદ મહિનામાં પડતા તેહવારનાં નામ દો?

જ૦—રોજ ૫ મો **હફ્તુ અમષાસ્પંદનું** જશન, તથા રોજ ૬ થો **અવરદાદ સાલ ગાહનું** જશન.

સ૦—એ મહિનામાં રોજ પાંચમે બીજું શું કરવામાં આવે છે?

જ૦—પરહેઝગાર મોબેદો કાગળ ઉપર પહેલવી ઝબાનમાં ખરફસ્તરોને દુર કરવાની **નીરંગ** લખે છે તથા **રેતી પરહેજે છે.**

સ૦—એ નીરંગ લખેલાં કાગળો તથા રેતીને શું કરે છે?

જ૦—ધાર્મીક જરથોસ્તીઓ તે કાગળો દિવાલે અથવા થાંબલે ચોંહતાડે છે અને રેતી ઘરમાં છાંટે છે જેથી કસારાં, ઉધાઇ વગેરે ખરફસ્તરો દુર રેહ છે.

સ૦—એ મહિનામાં બીજા શું તેહવારો પડે છે?

જ૦—આશતાદ રોજથી તે **વહીશતોઇશત ગાથાના** દીવસો સુધી **મુકતાદના** ૧૦ દીવસો.

સ૦—મુકતાદ એટલે શું ?

જ૦—મુકતી પામેલા આત્માઓની આરાધના કરવાના દિવસો. એ દશ દિવસો **ફરવર-દેગાનના** દિવસો તરીકે બી ઓળખાય છે.[1]

સ૦—એ દશ દિવસોમાં વધારે અગતના દિવસો કયા ?

જ૦—આશતાદ, મારેસ્પંદ, અનેરાન અને **હમસ્પથ્મએદએમ** એટલે દિવસ અને રાત સરખા થવાના વખતના ગાહમ્બારના પાંચ દિવસો.

સ૦—મારેસ્પંદ રોજે શું જાણીતો બનાવ બન્યો હતો ?

જ૦—અશો **જરથોશ્તે** પાદશાહ **ગોશતાસ્પની** દરબારમાં ઘણાએક **મોજેઝા** કરી બતાવ્યા હતા, જેથી એ રોજને **દિને બેહ મીનો મારેસ્પંદ** કરી કહે છે.

---

૧ આફ્રીનગાને અરદાફ્રવશ.

સ૦—વહિશતોઇશત ગાથાનો દિવસ કયાં નામથી ઓળખાય છે?

જ૦—એ દિવસ વરસની આખેરીનો છેલ્લો હોવાથી આખાં વરસમાં જેબી કાંઇ ગુનાહ-નાં કામો થયાં હોય તે માટે પશ્ચાતાપ કરી ખોદાની હજુર માફી માંગવાનો છે, તેથી એને **પતેતીનો** દિવસ કહે છે.

સ૦—**હમકારા** એટલે શું? અને તે કેટલા છે?

જ૦—સાથે કામ કરનારા ફરેસ્તાઓ. હમકારા સાત છે.*

સ૦—દરેક હમકારાનો વડો ફરેસ્તો કયો?

જ૦—અહુરમજદ, બેહમન, અરદીબેહસ્ત, શેહરીવર, અસ્પંદાર, ખોરદાદ, અને અમરદાદ.

સ૦—એઓને કયાં નામથી ઓળખેલા છે?

---

* હમકારાનાં નામ વિષે જુઓ સફે ૧૪૩.

જ૦—અમેષાસ્પંદ. એમની સંખ્યા ૭ છે તેથી આપણાં ધર્મ પુસ્તકમાં **હફ્તૂ અમષાસ્પંદ** એવાં નામથી ઓળખેલા છે.

સ૦—વરસમાં કેટલી વાર **ગાહુમ્બારનાં** જશનો પડે છે?

જ૦—વરસમાં ૭ વાર **ગાહુમ્બારનાં** જશનો પડે છે.*

સ૦—ગાહુમ્બાર એટલે શું?

જ૦—પાક **ખોદાતાલાની** ઉતમ કસમતોની યાદ તાજી કરી તેની બંદગી કરવા માટે સઘળા હમદીનોએ એકઠા મળવાનો વખત.

સ૦—**ગાહુમ્બાર** કરવાની મતલબ શું?

જ૦—ભાઇબંધી અને એકસંપીનો વધારો કરવાની.

સ૦—અસલી ઇરાંનીઓ કેવી રીતે **ગાહુમ્બાર** કરતા હતા?

---

* ગાહમબારનાં નામો વિષે જુઓ સફો ૧૪૨.

જ૦—એ દિવસોએ ઇરાંની પાદશાહો પોતાની તમામ રૈયત સાથે ભેલાઇને ખોદાની સ્તુતી કરતા હતા તથા ઇજેલા ખોરાકની સઘળાઓ એક સુફ્રે બેશી **ચાશણી** કરતા. ગરીબ અને તવંગર વચ્ચે કશો ફરક રાખતા હતા નહી.

સ૦—શું **ગાહમ્બાર** કરવાની આપણી ફરજ છે?

જ૦—હાજી. પાક ખોદાએ ઠંડી, ગરમી,* વરસાદ વગેરે જે જુદી જુદી મોસમો પેદા કરી આપણને સુખ આપ્યું છે તે માટે તેના વખત ઉપર તે સાહેબનો જરૂર આભાર માનવો જોઇએ.

સ૦—ગાહમ્બારના વખત ઉપર ખોદાએ શું શું પેદાયશ પેદા કીધી?

જ૦—આસમાન, પાણી, જમીન, ઝાડપાન, ગોસ્પંદ અને માણસો.*

---

* વીસ્પરદ કરદો ૨ જો ફ. ૨.
* આફ્રીને ગાહમબાર પ્રમાણે.

સ૦—પાંચ ગાથાનાં નામ આપો?

જ૦—અહુનવત, ઉશતવત, સ્પેન્તોમદ, વોહુક્ષથ્ર અને **વહિશતોઇશ્ત.**

સ૦—ગાહ એટલે શું તથા દિવસની કેટલી **ગેહ?**

જ૦—ગાહ અથવા **ગેહ** અટલે વખત. દિવસની પાંચ ગેહ હોય છે.

સ૦—પાંચ ગેહનાં નામ આપો.

જ૦—હાવન, રપિથ્વન, ઉજીરન, અઇ-વિસ્રૂથ્રેમ અને **ઉશાહીન.**

સ૦—હાવનનો વખત ક્યાંથી ક્યાં સુધી?

જ૦—સવારે ઝઝકળું થયા પછીથી તે બપોરે ૧૨ વાગા સુધી.

સ૦—રપિથ્વનનો વખત ક્યાં સુધી?

જ૦—બપોરે ૧૨ વાગા પછીથી તે ત્રણ વાગા સુધી.

સ૦—ઉજીરન ગેહ કયારે થાય?

જ૦—પાછલા પહોરના ત્રણ વાગાથી તે સાંજના અંધારૂં થાય ત્યાં સુધી.

સ૦—અંધારૂં થયા પછી કઇ **ગેહ** શરૂ થાય અને કયાં સુધી?

જ૦—**અઇવિસ્રુથ્રૅમ,** રાતે બાર વાગા સુધી.

સ૦—ઉશહેન ગેહ કયારે ભણાય?

જ૦—રાતના બાર વાગાથી તે પ્રભાત થાય ત્યાં સુધી.

ખોરશેદ.

અવસ્તા:—યો યજઇતે હ્વૂરે યત્ અમેષૅમ
રએમ અઉર્વત્ અસ્પૅમ...
યજઇતે અહુરૅમ મઝ્દાંમ.

સાર:—"જે શખ્સ અમર, નુરમંદ તથા તેજ શોભાવાળા ખોરશેદને ઇજે છે (અથવા

વખાણે છે) (તે ગોયા) હોરમજદને પુજે છે."[1]

સ૦—આકાશ ઉપર દેખાતો સૌથી તેજસ્વી ગોળો કયો?

જ૦—ખોરશેદ અથવા સુરજ; જેનું તેજ અને ચલકાટ એટલો જોરાવર છે કે તેની સનમુખ આપણાથી જોઇ શકાતું પણ નથી.

સ૦—ખોરશેદથી થતા ફાયદા જણાવો?

જ૦—આએ જમીન ઉપર પ્રકાશ નાખનાર, અંધારૂં દફે કરનાર,[2] ઝાડપાણોને પુષ્ટી આપનાર, હવા અને પાણીને સ્વચ્છ કરનાર,[3] જમીન ઉપરની તમામ ગલીચ હવાને સુકવીને બાળી નાખનાર, માણસો અને તમામ અશો પેદાયશની જીવન શક્તિનો

---

૧ ખોરશેદ નીઆએશ ક. ૧૪.
૨ ખોરશેદ નીઆએશ ક. ૧૪.
૩ ખોરશેદ નીઆએશ ક. ૧૨.

આધાર, અને હજાર ઘણા ફાયદાનો આપનાર ખોરશેદ છે.[1]

સ૦—જો ખોરશેદ આપણી પૃથ્વી ઉપર પ્રકાશતો બંધ પડે તો?

જ૦—આએ દુન્યામાં સઘલે ઠેકાંણે અંધકાર થઇ રહે, ધંધો વેપાર ચાલે નહી, ફુલ, ફલ અને અનાજ પાંકે નહી, ગલીચી અને ગેરસફાઇનો વધારો થાય, દુ:ખ દરદોની ઉત્પન્તિ થાય, અને ટુંકમાં તમામ દુન્યાનો નાશ થાય.[2]

સ૦—ખોરશેદની વખાણ કરવાનું અવસ્તા ભણતર શું છે?

જ૦—ખોરશેદ તથા મેહર નીઆએશ.

સ૦—ખોરશેદની સાથે મેહરની નીઆએશ ભણવાનું ફરમાન કાંય છે?

---

૧ ખોરશેદ નીઆએશ ક. ૧૧.

૨ ખોરશેદ નીઆએશ ક. ૧૩.

જ૦—ખોરશેદ અને મેહરને નીકટનો સંબંધ છે. ખોરશેદ તલુ થવાની આગમજ જે રોશની પડે છે તેને મેહરની રોશની કહે છે.[૧]

સ૦—ખોરશેદ અને મેહરની નીઆંએશ દિવસમાં કેટલી વાર ભણવાની ફરજ છે?

જ૦—ત્રણ વાર. હાવન રપિથ્વન, અને ઉજીરન ગેહમાં.

સ૦—ખોરશેદ નીઆએશ શા માટે કરવી જોઇએ?

જ૦—તુરમંદ ખોરશેદથી આપણે જે જે ફાયદાઓ મેળવ્યે છીએ, જે જે સુખ અને સગવડ આપણને મળે છે, તે માટે તેના બનાવનાર અહુરમજદની બંદગી કરી તે સાહેબનું હેશાન માનવાની આપણી ફરજ છે.

---

૧ મેહેર યસ્ત.

સ૦—તમો ખોરશેદની સામા ઉભા રહી પેહલાં હોરમજદની બંદગી કરી પછીજ ખોરશેદની વખાણ્ કરોછો એવું અવસ્તામાંથી દેખાડી આપશો ?

જ૦—હાજી. ખોરશેદ નીઆએશમાં આવે છે કે "નેમો અહુરાઇ મજદાઇ, નેમો અમેષએઇબ્યો સ્પેનતએઇબ્યો નેમો મિથ્રાઇ વાઉરૂ ગઑયઑઇતેએ, નેમો હ્વૅરૅક્ષએતાઇ અઉરૂવત્ અસ્પાઇ" એટલે કે સૌથી પેહલાં આએ મારી નેમાજ હોરમજદને, અમષાસ્પંદોને, મેહર યજદને અને નુરી ખોરશેદને હોજો.

સ૦—જયારે આપણે નુરી ખોરશેદ સનમુખ ઉભા રહીએ ત્યારે શું વિચાર કરવો જોઇએ ?

૪૦—ઓ નુરમંદ ખોરશેદ, જેવી રીતે તું તારો પ્રકાશ ફેંકીને અમારી પૃથ્વી ઉપરની સઘલી ગલીચી અને નાપાકીને બાળી નાખે છે તેમ અમો પણ નેકીના પ્રકાશથી અમારાં તન અને મનની ગલીચીને બાળી નાંખીએ. ઓ ચલકાટમંદ ખોરશેદ, જેમ તું આએ દુન્યા અને તેમાં વસનારાઓના ભલાંને માટે હસ્તી ધરાવે છે તેમ હમારી હસ્તીનું કારણબી બીજા અમારાં ભાઇબંધોનું ભલું કરવા માટે છે. વળી જેમ તું ખુદાના હોકમને તાબે રહી નીઅમસર તારૂં કામ બજાવે છે તેમ હમો અમારાં દરેક કામમાં ખંત રાખી નીઅમસર ઉદ્યોગ કરતાં રહીએ.

આતશ્.

અવસ્તા:—તવ આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજદાઑ યેસન્યો અહિ વહ્મયો.

સાર:—અએ હોરમજદના બેટા આતશ, તું આરાધના અને સ્તુતીને લાયક છે.[1]

સ૦—આતશને આપણા ધર્મમાં કયાં નામથી ઓળખેલો છે?

જ૦—આતર, આદર, અથવા આતશ.

સ૦—આતર બોલનો અર્થ શું?

જ૦—ખાઇ જનાર અથવા ભસ્મ કરી નાખનાર.

સ૦—આતશ કેટલી જાતના છે?

જ૦—બે જાતના. એક આપણે રોજ ઘરમાં ચુલામાં જોઇએ છીએ તે અને બીજો દરેક

---

૧. આતશ નીઆએશ ક. ૧.

પ્રાણી અને વસ્તુમાં અગ્ની રૂપે સમાયલો છે, જેને આપણે જોઇ શકતા નથી.

૬૦—બંદગી કરતી વેળા આતશનો કેબ્લો કરવાનું કારણ શું?

જ૦—આ સૃષ્ટીના કારોબારમાં એક પણ એવું કામ નથી કે જેમાં આતશ અથવા ગરમી વિના ચલાવી શકાય, તમામ જગતની હસ્તી, ઉત્પતી, આબાદી, તંદરોસ્તી અને ઉદ્યોગનું મુળ આતશ અથવા ગરમી છે. દુન્યાની રચનામાં તત્વોનું જોડાણ તથા છુટાપણું એથીજ છે. એથીજ વનસ્પતીનું ખીલવું અને માણસની હૈયાતીનું ટકવું છે. ટુંકમાં આતશ સૃષ્ટીપરના દરેક પ્રાણી અને પદાર્થનુંજ નહી પણ દરેક કામનું જીવન છે. એવા અસાધારણ મોટા ગુણને લીધે ખોદાતાલાની અદભુત શકતી અને ગુણનો ઉંચામાં ઉંચો ખ્યાલ આપનાર

ચિન્હ તરીકે આતશનો કેબલો કરવાનું ફરમાન જરથોસ્તી ધરમે આપેલું છે.

સ૦—બંદગી કરતી વેળા આતશનો કેબલો કરવાનો બીજો સબબ શું છે?

જ૦—આતશને કેબલેહ તરીકે રાખવાનો બીજો સબબ એ છે કે જરથોસ્તી ધરમના કાનુન મુજબ મન અને તનની દરૂસ્તી જાળવવી. હવે સફાઇ સુઘડાઇ જાળવવામાં આતશ પેહલી જગ્યા લે છે. દરેક પ્રકારનો દુર્ગંધ, સરદી અને રોગ ઉત્પન્ન કરનારાં જંતુનું જોર તોડી નાખે છે, જેથી રાત દીવસ એબાદતખાનામાં, મરણ વખતે લાસની નજદીકની જગામાં, તમામ ધર્મ ક્રિયામાં અને ઘરમાં આતશ ચાલુ રોશન રાખવાનું જરથોસ્તી ધર્મનું ફરમાન જીવતાંઓને અણદીઠ રીતે બેહદ ફાયદો કરનારૂં અને તેટલા માટે ઘણું ઉમદા છે.

સ૦—આતશની ઉપર ગંધીલી ચીજ બાળવાની મનાઇ કાંય છે?

જ૦—આતશ ઉપર ગંધીલી ચીજ અથવા નસો બાળવાનું કામ ગુનાહભરેલું છે એમ આપણા ધરમમાં ફરમાવેલું છે, તેનું કારણ એ કે ખરાબ ગંધીલો વાસ માણસના દમમાં જવાથી તેઓની તંદરોસ્તીનો બીગાડો થાય છે.

સ૦—આતશ બેહરાંમ તથા અગીઆરીમાં આપણે સુખડ લઇ જઇએ છીએ તે વિષે ધર્મનું કાંઇ ફરમાન છે?

જ૦—હાજી. આતશ નીઆએશમાં આવે છે કે "જે કોઇ શખ્સ આતશને વાસ્તે સુકી તથા સાફ કીધેલી કાઠી ભલી નૈયતે લઇ જાય છે તેને આતશ ભલી દુવા દે છે."[1]

સ૦—આતશ શું દુવા દે છે તે જણાવો?

---

૧ યજશને હા. ૬૨, ફ. ૯.

જ૦—આતશ દુર્વા કરે છે કે "તારે ત્યાં દોલતનો વધારો થજો, બહાદુર ફરજંદોની વૃદ્ધી થજો, તું કાબેલ અને ભણેલો થજો, તથા જ્યાં સુધી તું જીવતો રહે ત્યાં સુધી ખુશાલ રહેજો."[1]

સ૦—શું પારસીઓ આતશપરસ્ત છે?

જ૦—નહીજી. આપણે કાંઇ આતશને ખોદા તરીકે માનતા નથી, પણ ખોદાએ પેદા કીધેલી ઉમદા ચીજોમાંની એક તરીકે ગણી, તથા તેનાથી થતા અગણીત ફાયદાઓ ધ્યાનમાં રાખી ખોદાની એક ઉત્તમ નિશાન તરીકે તેનો કેબલો કરીએ છીએ.[2]

સ૦—આતશની મારફતે હોરમજદને પોંહચાય છે એવું કંઇ ધર્મનું ફરમાન છે?

જ૦—હાજી. ઇજશનેના ૩૬ માં હામાં એવું આવે છે કે "એ હોરમજદના આતશ,

---

૧ ઇજશને હા ૬૨ ફ. ૧૦. ૨ ઇજશને હા ૩૬ ફ. ૩.

તારી મારફતે અમે ખોદાને પોંહચ્યે છીએ."[1]

સ૦—હાલમાં આપણે કેટલી જાતના આતશ સનમુખ ઉભા રહી ખોદાની બંદગી કરીએ છીએ ?

જ૦—આતશ બેહરાંમ, આતશ આદરાન અને આતશ દાદગાહ.

સ૦—એ આતશો સનમુખ ઉભા રહી જ્યારે આપણે બંદગી ભણયે ત્યારે શું વિચાર કરવો ?

જ૦—ઓ હોરમજદના આતશ, જેવી રીતે તારા ઉપર સુખડ લુબાન મુકી તુંને હંમેશા બળતો રાખવાની અમો કોશેશ કરીએ છીએ તેવી રીતે હોરમજદનાં પેદા કરેલાં સર્વ પ્રાણીઓ અને પદાર્થમાં બળતો આતશ (જીવન શકતી) રોશણ રાખવાની સદા અમો કોશેશ કરીશું.

---

૧ ઇજશને હા ૩૬ ફ. ૧.

સ૦—ઇનશાનોના ભીતરમાં બળતો આતશ કેમ રોશન રાખી શકાય?

જ૦—ભૂખ્યાને અન્ન, નાગાને વસ્ત્ર, પૈસા વગરનાને પૈસો, અને દુખીઓની સારવાર વગેરે કરવાથી ઇનસાનોના જીગરમાં બળતો આતશ રોશન રાખી શકાય

સ૦—આતશની સનમુખ ખોદાની બંદગી કરતાં બીજો શું વિચાર કરવો?

જ૦—જેમ આતશ, ખુશબોઈ ભેટ કરનારાઓને સુગંધીથી તરોતાજગીભરેલાં કરે છે તેમ આપણે પણ આપણી ઉપર ઉપકાર કરનારાંઓને ખુશી કરવાં. જેમ આતશ રોશણુ રહે છે તે બીજાંઓને તંદરોસ્તી આપવા, તેમ આપણી હૈયાતીબી બીજાંઓના ફાયદાને માટેજ છે એમ સમજવું.

સ૦—અવસ્તામાં આતશનો દરજ્જો કેવો છે?

જ૦—'આતર્શ પુથ્ર અહુરહે મજ્દાઓ' આતશને હોરમજદના છોકરાનો મોતેબર એલકાબ એનાયત કરવામાં આવ્યો છે.

સ૦—આતશની રખીયા આપણે કપાળે ચોહ- તાડીએ છીએ તેની મતલબ શું ?

જ૦—માણસે મગરૂરી છોડી નમનતાઇ રાખવા- ની. કેમકે ગમે એવી મોટી રોશણીથી બળતો આતશ પણ નરમ પડી જઇ અંતે ખાક થાય છે, તેમ ગમે એવા મોટા દરજ્જા તથા ઇજત અને પૈસાવાળું માણસ આખરેબી મરણ પામી ખાક થનાર છે. માટે જીવતાં જીવત દરેક માણસે, આતશની માફક, સખાવત વગેરે સારાં કામોનો પમરાત પોતા પાછલ મુકી જવો જોઇએ. એવો વિચાર દરેક માણસે રખીયા અથવા ખાખ લેતાં કરવો જોઇએ.

સ૦—આતશે ઉપર મવક્કલ અમશાસ્પંદ કયો છે ?

જ૦—અરદીબહેશ્ત અમશાસ્પંદ આતશ ઉપર મવક્કલ છે. જો આતશની સાથે કાંઇ ગુનાહ થયો હોય તો તેથી અરદીબેહશ્ત અમશાસ્પંદ નાખુશ થાય છે.

સ૦—આતશની સાથે ગુનાહ કરવો એટલે શું?

જ૦—આતશ ઉપર પાણી નામીને બુજાવવો, મ્હોડાંથી કરીને ફુંક મારવી,[1] નસો બાળવો,[2] બીડી પીવી વગેરે કામોને આપણી દીનની કેતાબોમાં ગુનાહભરેલાં જણાવેલાં છે. બલકે એવી રીતે આજાબ ખમતા આતશની સંભાળ કરવા ફરમાવેલું છે.[3]

સ૦—બીડી પીવી એ જરથોસ્તી ધર્મ પ્રમાણે ગુનાહભરેલું કેમ છે તે સમજાવો?

જ૦—બીડી પીધાથી લબ અને ખરાબ દમ આતશ સાથ સંબંધમાં આવ્યાથી તેમજ

---

૧ પતેત ઇરાની. ૨ વંદીદાદ ૫ર. ૧૬ ફ. ૧૭.
૩ વંદીદાદ ૫ર. ૮, ફ. ૮૧-૯૬.

સેવટે તેને બુજાવ્યાથી આતશપર નાશ અથવા નુકસાની આવે છે, અને તેથી માણસને પોતાને પણ નુકસાની પુગે છે.[૧] વળી ઘણાએક નામીચા તબીબોનું એવું મત છે કે બીડી પીવાથી તંદોરસ્તી બગડે છે. હવે જેથી નાશ અથવા નુકસાની થાય તે ગુનાહ ગણાય છે, ત્યારે બીડી પીવી એક ગુનાહ હોવા ઉપરાંત તેથી આતશ તરફનું અસલી નીઆગાનોથી દેખાડવામાં આવતું માન જળવાતું નથી અને તેથી ખોદા૰ તરફ ભક્તિભાવ દેખાડનારો ખ્યાલ આવતો નથી. એટલા માટે બીડી પીવી એ જરથોસ્તી ધર્મ પ્રમાણે ગુનાહ છે.

સ૦—આતશના હમકારા કેટલા?

જ૦—ચાર. અરદીબેહસ્ત, આદર, સરોશ અને બેહરામ. એ ચારો દીવસોએ આતશબેહ-રામ અથવા અગીઆરીમાં જઇ આતશ

---

૧ ઇજશને હા ૩૬ ફ. ૧.

નીઆએશ ભણવાની દરેક જરથોસ્તીની ફરજ છે.

સ૦—આતશને બુજાવનાર શખ્સ કોણના જેવો છે?

જ૦—અવસ્તામાં આતશને બુજાવનારને 'આજિશ' દેવ તરીકે ગણેલો છે.[1]

સ૦—આતશની ઉત્પતી કોણના વખતમાં અને કેમ થઇ?

જ૦—એક દિવસે પેશદાદીઆન વંશના પાદશાહ હોશંગે શીકારગાહમાં પહાડોના રસ્તા તરફ એક સાંપને દીઠો, જેની ઉપર તેણે એક મોટો પથર ફેંક્યો, તે પથર બીજા પથર સાથે જઇ અથડયો, તેથી આતશ ઉત્પન્ન થયો, તે જોઇ પાદશાહ હોશંગ ખુશ થયો અને તે આતશને ઇજતથી પોતાનાં શેહેરમાં લાવી એક જગોએ સ્થાપ્યો. એ દીવસે એક જશન કીધું જેને જશને 'સદેહ' કરી નામ આપ્યું.[2]

---

૧ વંદીદાદ પર. ૧૮ ફ. ૧૯. ૨ શાહનામું.

પાણી.

અવસ્તા:—આપો વંઉહીશ વહિશ્તાઓ મજદધાતાઓ અષઓનીશ.

સાર:—હોરમજદના પેદા કીધેલાં, ભલાં, સૌથી સરસ અને નીરમળ પાણી.[1]

સ૦—પાણી ઉપર મવકલ ફરેસ્તો કયો?

જ૦—આવાં અરદ્વિસૂર યજદ. એ યજદને અવસ્તામાં નારી જાતીનું રૂપ આપેલું છે.

સ૦—અવસ્તામાં જણાવેલા બીજા કોઇ નારી જાતીના ફરેસ્તા છે કે અને કેટલા છે?

જ૦—હાજી, અવસ્તામાં બીજા પાંચ નારી જાતીના ફરેસ્તા જણાવેલા છે તેમનાં નામ:—અસ્પંદારમદ, દરૂવાસ્પ (ગોશ), દીન, ફરવરદીન, અને અશીશવંગ.

---

૧. ઈજશને હા ૬૫. ૫. ૭.

સ૦—આપણા ધર્મે પાણીની વખાણ શા સારૂં કીધીછે?

જ૦—ખોદાની સર્વ જાનદાર પેદાયશ પાણીથી જીવી શકે છે,[1] અનાજ, ફળની ઉત્પતિ પાણીથી છે, સઘળી સ્વચ્છતાનું સાધન પાણી છે,[2] પાણી વગર માણસ જીવી શકે નહીં, તોપણ જે ચીજ આવી અગત્યની છે તે ખોદાએ મુફ્ત પુરી પાડી છે, જે માટે સઘળી જાતનાં પાણીની આપણા ધર્મે વખાણ કીધી છે.[3]

સ૦—કુદરતી રીતે પાણી કેમ સ્વચ્છ થાય છે?

જ૦—અવસ્તામાં જણાવે છે કે સુરજના પ્રકાશથી પાણી પાક થાય છે.[4]

સ૦—માણસો કેવી રીતે પાણીને સાફ રાખી શકે?

---

૧ અરદિવસુર નીઆએશ ક. ૨.

૨ „ „ „

૩ યજશને હા ૬૮ ક. ૬. ૪ ખોરશેદ નીઆએશ ક. ૧૨.

જ૦—પાણીમાં પડેલો નસો (કોઇબી કોહતી વસ્તુ, બાલ, નખ ઇત્યાદી) કહાડી તેને સુકી જમીન ઉપર નાખવો;[1] આપણા ધર્મમાં પાણીને જેમ બને તેમ સાફ રાખવા ફરમાવેલું છે.

સ૦—જ્યારે દરેક માણસ, પશુ, પંખી, વનસ્પતી વગેરેને પાણીની અગત છે ત્યારે તે પણ મોટા જથામાં હોવું જોઇએ?

જ૦—હાજી, નદી, નાળાઓ, ઝરાઓ અને નહેરો વગેરે પેદા કરી આપણને પાણી પુરૂં પાડવાની ગોઠવણ કીધી છે, એટલુંજ નહી પણ જમીનની અંદર પણ પુષ્કળ પાણી ખુદરતે રાખેલું છે.

સ૦—અસ્વચ્છ પાણીથી શું બીગાડો થાય?

જ૦—માણસો અને ગોસ્પંદોના પીધામાં આવવાથી કેટલીક જાતનાં દુ:ખ ઉત્પન્ન

---

૧ વંદીદાદ પર. ૬ ફ. ૨૯.

થાય. ઝાડપાનોમાં તેવું પાણી સીપવાથી તેનાં ફળોમાં સરો પેદા થાય, ગદલાં પાણીથી ધોએલાં કપડાં પેહેરવાથી ફીર અને ખુજલી જેવાં દરદો થાય છે.

સ૦—પાણીની વખાણ કરવાનું જરથોસ્તી ધર્મનું ફરમાન શું છે?

જ૦—અરદ્વિસુર નીઆએશમાં દાદાર અહુરમજદ કહે છે કે "અએ સ્પેતમાન જરથોસ્ત, મારાં તંદરોસ્તી આપનારાં, ગલીચાઇ દુર કરનારાં, અને ખુદરતના કાયદાને માન આપનારાં પાણીઓ તમામ લોકોને ઇજવા તથા વખાણ કરવાને લાયક છે."[1]

સ૦—જ્યાં જ્યાં પાણીની તંગી હોય ત્યાં પાણી પુરૂં પાડવાને માટે શું ઉપાય કરવા?

જ૦—કુવા, તળાવ, અને નેહરો ખોદાવી તે મુલકના લોકોને સુખ આપવું (દોલતમંદ

---

૧ અરદ્વિસુર નીઆએશ ફ. ૨.

માણસોની એ ફરજ છે) એમ કરનાર માણસના ફરોહરને અવસ્તામાં માન સાથે યાદ કીધાં છે.[1]

સ૦—પાણી અને તે ઉપર મવકલ ફરેસ્તાની વખાણ કરવા વિષેનું આપણું ભણતર શું છે?

જ૦—આવાં અરદ્વિસૂર યષ્ટ તથા નીઆએશ.

સ૦—મહિનામાં કેટલી વાર અરદ્વિસૂર નીઆએશ ભણવાની ફરજ છે?

જ૦—અસ્પંદારમદ, આવાં, દીન, અશીસ્વંગ અને મારેસ્પંદ એ પાંચ દીવસોએ તથા ચાંદરાંત અને પુનમને દિવસે પણ ભણવા દીનની કેતાબોમાં ફરમાવેલું છે.

સ૦—જે કોઈ જરથોસ્તી ધર્મમાં જણાવેલી રીતે પાણીને ઇજ્જે તથા તેનો ઘટતો ઉપયોગ કરે તેને શું બક્ષેશ મળે છે?

---

૧ અરદવિસુર નીઆએશ ક. ૬.

જ૦—"તેને ઝળકાત અને નુર, તેને તનનું સુખ અને જોર, તથા ફતેહમંદી, તેને પુરતાં સુખની દોલત, તેને ચાલાક ફરજંદ, અને મરણ બાદ સૌથી સુખી જીંદગી."[1]

હવા.

અવસ્તા:—વએમ અપવનૅમ યજમઇદે, વએમ ઉપરો કઇરીમ્ યજમઇદે.

સાર:—ઉપર કામ કરનાર વાએ ઇજદને તથા અશો અને પવિત્ર હવાને અમો ઇજયે છીએ.[2]

સ૦—હવા એટલે શું?

જ૦—વા અથવા પવન. જે આપણી પૃથ્વીની આસપાસ ફરી વળેલો છે.[3] એ જાતે હવાઇ

૧ યજશને હા ૬૮ ફ. ૧૦—૧૧.

૨ રામયશ્ત ફ. ૫. ૩ રામયશ્ત ફ. ૪૬.

છે. એને આપણે જોઇ શકતાં નથી પણ જ્યારે તે હીલચાલમાં વધારે હોય છે ત્યારે આપણાં દીલ ઉપરનાં કપડાં તથા ઝાડના પાંદડાં હીલે છે તે ઉપરથી આપણે એને પવન રૂપે પીછાંણીએ છીએ.

સ૦—હવાથી થતા ફાયદા જણાવો?

જ૦—દરેક પ્રાણી માત્ર હવા દમમાં લીધાથી જીવી શકે છે.[1] ઉન્હાલાના દિવસો ઉપર થંડો પવન માણસને આશીરવાદ સમાન થઇ પડે છે. હવાથી માણસોની તંદરોસ્તીમાં વધારો થાય છે. અને હવાને લીધેજ માણસો એક બીજાનું બોલવું સાંભળી શકેછે.

સ૦—કઇ હવાથી માણસને ફાયદો થાય?

જ૦—સોજી, સાફ, ચોખ્ખી અને સ્વચ્છ હવાથી.

સ૦—સોજી હવા ક્યાંથી મળે?

---

૧ શામયસ્ત ફ. ૫૬.

જ૦—જે જગા ગલીચ નહી હોય, જ્યાં કચરો, મેલ, નસો વગેરે પડેલો નહીં હોય, જે જગાને વાડી, ઝાડીને પાણીનો છટકાવ કરી સાફ રાખેલી હોય, જ્યાં ઝાડ અને રોપાઓ ઉગેલા હોય તે જગાની હવા સોજી, તાજી અને ચોખ્ખી હોય છે.

સ૦—હવા શાની બનેલી છે?

જ૦—મુખ્ય કરીને બે જાતના વાયુની તે બનેલી છે. તેમનાં નામ 'ઑક્ષીજન' અને "નાઇટ્રોજન" છે.

સ૦—ચોખ્ખી હવામાં કેટલો ભાગ 'ઑક્ષીજન' અને કેટલો 'નાઇટ્રોજન' છે?

જ૦—જો એ હવાના પાંચ ભાગ કરીએ તો તેમાંનો એક ભાગ 'ઑક્ષીજન' અને બાકીનો બધો ભાગ 'નાઇટ્રોજન' હોય છે.

સ૦—હવા આપણા દમમાં જવાથી શું ફાયદો થાય છે?

જ૦—દમમાં લીધેલી હવા આપણા ફેફસાંમાં જઇ લોહી સાથે મળી તેને ગતી આપે છે.

સ૦—જે હવા આપણે દમમાંથી બહાર કહાડયે છીએ તે કેવી છે?

જ૦—તે હવા ઝેરી છે. તે પ્રાણીઓને નીર ઉપ્યોગી છે, પણ ઝાડપાનોનો તે ખોરાક છે. પ્રાણીઓના દમમાંથી નીકળેલી હવા ઝાડપાનો ચુશી લેછે.

સ૦—એ ઉપરથી આપણે શું સમજવું જોઇએ?

જ૦—આપણાં રહેવાના શેહર, ગામ, કે ઘર આગળ ઠેકાણે ઠેકાણે ઝાડ છોડવાઓ વગેરે રોપાવવાં કે જેથી ત્યાં વસનારાઓને સોજી હવા મળે.

સ૦—ગંધીલી હવા રાખનારને શું ગેરફાયદો?

જ૦—ગંધીલી હવામાં રેહનાર માણસોને ઘણી તરેહના દુખ દરદો વેઠવાં પડે છે, જેથી તેઓની તંદરોસ્તીને નુકસાન થવાથી સારાં

અને સવાબનાં કામો તેઓથી થઇ શકતાં નથી, અને તેથી ખોદાના તેઓ તકસીરવાર થાય છે.

સ૦—હવાને માટે ઇશ્વરની શોક્રગુજારી કરવાની શું આપણી ફરજ નથી?

જ૦—દરેક દમ લેતાં આપણે ખોદાનો ઉપકાર માનવો જોઇએ. કારણકે આપણે દમ લઇ શકીએ તોજ હેયાતી ભોગવી શકીએ.[1]

સ૦—હવાની શોક્રગુજારી કરવાનું ધર્મનું કાંઇ ફરમાન છે?

જ૦—હાજી, રામ યશ્તમાં આવે છે કે "જે માણસ હવાની શોક્રગુજારી કરે તેને પુર મરકીવાલો ગનામીનો દફે કરે નહી તથા દેવો અને જાદુગરો તેને હેરાન કરી શકે નહી."[2]

૧ રામયશ્ત ક. ૪૪. ૨ રામયશ્ત ક. ૫૬.

જમીન.

અવસ્તા:—ઇમાંમ્ આઅત્ ઝમ...યા
નાઑઆરૂઇતી

સાર:—આએ જમીન જે અમોને પોષણ આપે
છે તેને અમો વખાણીએ છીએ.[1]

સ૦—જમીનનો અવસ્તા બોલ શું?

જ૦—"ઝૅમ્" એટલે જમીન, અથવા પુથ્વી.

સ૦—જમીન ઉપરનો મવકલ ફરેસ્તો કોણ?

જ૦—સ્પેન્તઆર્મઇતી, એટલે અસ્પંદારમદ
અમષાસ્પંદ.[2]

સ૦—જમીન એટલે શું?

જ૦—જે ઉપર માણસ, પશુ, પક્ષી વગેરે
રહી શકે છે, ઝાડ, છોડવા, વગેરે ઉગી

---

૧ યજશને હા ૩૮ ફ. ૧; ૨ વંદીદાદ ૫૨. ૨ ફે ૧૦.

શકે છે. તથા ડુંગર, પહાડ અને પર્વતો ટકી શકે છે તે પૃથ્વી.[1]

સ૦— અવસ્તા જમાનામાં પૃથ્વીના કેટલા ભાગ કીધેલા હતા?

જ૦—સાત ભાગ જેને હફ્તોકર્ષ્વરીમ ઝામ (એટલે હફ્તે કેશ્વર જમીન) સાત ખંડવાળી પૃથ્વી કરી કહેતા હતા.[2]

સ૦—સાતે ખંડના નામ આપો?

જ૦—અરેજહિ, સવહિ, ફ્રદધફ્શુ, વીદધફ્શુ, વૉઉરૂબરેશ્તી વૉઉરૂજરેશતિ અને ખનિરથ બામી.[3]

સ૦—અવસ્તા પ્રમાણે પૃથ્વી કેવા આકારની છે?

જ૦—બોહોળી, ગોળ, ફરી વળવાને મુશકેલ.[4] પૃથ્વી ગોળ છે તેથી સુર્યનો પ્રકાશ તેના અરધા ભાગ ઉપરજ પડે છે.[5]

---

૧ ફ્રરવરદીન યશ્ત ક. ૯. ૨ યજશ્નને હા ૫૭ ક. ૨૩.
૩ વંદીદાદ ૫ર. ૧૯ ક. ૩૯; ૪. વંદીદાદ ૫ર. ૧૯. ક. ૪.
૫ દીનકરદ (દસ્તુર પે. બે. સંજાના.)

સ૦—જમીનની વખાણ કરવા માટે જરથોશ્તી ધર્મનું ફરમાન શું છે?

જ૦—અવસ્તામાં આવે છે કે "આએ જમીન જે આપણું પોષણ કરે છે તેને બીજા નારી જાતીના ફરેસ્તાઓ સાથે હમે આરાધ્યે છીએ"[1] ઓ અશો હોમ, તારી બરદાસ્ત કરનારી માતા કે જે મોટા વીસ્તારવાળી, બોહળી, ફળદ્રુપ જમીન છે તેને હું વખાણું છું."[2]

સ૦—આપણી જમીન ગગનમાં શાના આધાર ઉપર ટકેલી છે?

જ૦—જમીનને કશાનો આધાર અથવા ટેકો નથી. જેમ આકાશ ઉપર ખોરશેદ અને મ્હાબોખ્તાર અધર રહેલા છે તેમજ જમીનનું પણ સમજવું.

સ૦—જમીન અધર છે તે વિષે અવસ્તાનું કાંઇ લખાણ છે?

---

[1] ઇજશને હા ૩૮ ફ. ૧; [2] ઇજશને હા ૧૦ ફ. ૪.

જ૦—હાજી, અવસ્તામાં અહુરમજદ કહે છે કે "મારી બનાવેલી, પોહળી, મોટી, પુષ્કળ જથ્થો ધરાવનારી, ધર્તી માતા જે આએ દુન્યાં છે, જે પુષ્કળ ધાસચારા સાથના તથા ઘણાં પાણીવાળા પહાડો ધરાવે છે તેણીને હું ટેકવી રાખું છું." [1]

સ૦—અવસ્તામાં જમીનને માતા તરીકે ગણી છે તેની મતલબ શું?

જ૦—જમીનને અવસ્તામાં "બરદાસ્ત કરનારી માતા" કહેલી છે તેનું કારણ એ કે પૃથ્વિના જેવી સહન શક્તિ ધરાવનાર બીજી કોઈ માતા નથી. જેમ એક માતા પોતાના ગમે એવાં મસ્તીખોર બચ્ચાંની બરદાસ્ત કરી તેને ખાવા પીવાનું આપીઆ વગર રહેતી નથી, તેમ જમીન માતા તેની ઉપર નુકશાન કરનાર તથા તેને બગાડનારને પણ ખોરાક પાણી આપ્યા વિના રહેતી નથી.

---

૧ ફરવરદીન યશ્ત ક. ૯.

સ૦—અવસ્તા પ્રમાણે કઇ જમીન ઘણી ખુશાલ છે?

જ૦—"અશો માણસની ઇજિશને કરવાની જગા, બચ્ચાં છોકરાંવાળા અશો પુરૂષનું રહેઠાણ, આતશની જાળવણી કરનારનું ઘર, ખેતીની જમીન, અને જે જગા ઉપર ગાએ ઢોર ઘણાં જન્મે અને ઘણું ખાતર કરે તે જમીન અવસ્તા પ્રમાણે ઘણી ખુશાલ રહે છે."[1]

સ૦—કયા કયા શખ્સો જમીનને ખુશાલ કરે છે?

જ૦—"લાસોને કબરમાંથી ખોદી કહાડનાર, કબરોને ભાંજનાર, ખરફસ્તરોના દર સાફ કરનાર, ખેતી કરનાર, જમીન ઉપર પાણી સીપનાર અને તેને માફકસર સુકાએલી કરનાર, લાયક માણસોને જાગીરો ભેટ કરનાર, તથા તેઓને સંકટમાંથી છોડવનાર

૧ વંદીદાદ ૫ર. ૩ ફ. ૧–૬.

શખ્સો અવસ્તા પ્રમાણે જમીનને ખુશાલ કરે છે.[1]

સ૦—કઇ કઇ જગા નાખુશ છે?

જ૦—દોજખની જગા, અશો માણસનું રવાન થયું હોય તે, ગલીચાઇ એકઠી થઇ હોય તે, બુતપરસ્તોનું રેહઠાણ, નસો દાતવાની જગા, પાપી માણસનું મકાન, ખરફ્સ્તરોના ખાડા, બેહદીનોના હાથમાંથી જુદદીનનાઓને હાથ ગએલી જગા, વસ્તીવાળી જગાનું ઉજડ થવું, અને જે જગા ઉપર મુંવેલાં માણસનું રૂદન થતું હોય તે સઘળી જગાઓ "મીનોખેરદ" પ્રમાણે નાખુશ છે.

સ૦—શા સારૂં અવસ્તામાં જમીનની વખાણ કરવામાં આવેલી છે?

જ૦—આપણાં પોષણને માટે આપણે જમીનનેજ આભારી છીએ, જાત જાતના અનાજ,

---

૧ બંદેહેશ પર. ૩ ફ. ૧૨-૩૪.

ભાજી, તરકારી, નીરમળ પાણીના ઝરા, ઘેર સંગારનો બધો સામાન, તથા પેહરવાનાં જાત જાતનાં કપડાં, વગેરેની ઉત્પત્તિ જમીનમાંજ થાય છે, એટલા વાસ્તે આપણા ધર્મે જમીનની વખાણ. કરવાનું ફરમાન આપેલું છે.[1]

સ૦—જમીન માણસોને કાંઇ દુઆ કરે છે કે?

જ૦—હાજી, તેને ખુશાલ કરનારને તે આશીરવાદ દેછે[2] અને નાખુશ કરનારને શ્રાપ દેછે.[3]

સ૦—જમીનની વખાણ કરવી એટલે શું?

જ૦—જમીનમાંથી ઉત્પન્ન થતી તમામ પેદાયશને વધારવી, ઉગાડવી, ખેતી કરવી, તથા એ સઘળી ઉત્પન્ન થયલી ચીજો માણુસ જાતના ઉપયોગમાં આવે તેમ કરી કુદરતનાં કામમાં મદદ કરવી.[4]

---

૧ વંદીદાદ પર. ૨૧ ફ. ૧; ૩ વંદીદાદ પર. ૩ ફ. ૨૮–૨૯.
૨ વંદીદાદ પર. ૩ ફ. ૨૭. ૪ વંદીદાદ પર. ૨૧ ફ. ૭.

ઉરવર.

અવસ્તા :—નેમો ઉર્‌વઇરે વંઙ્‌ઉહિ મજ્દધાતે.

સાર :—અએ હોરમજદના પેદા કીધેલાં ભલાં ઓરવર, તુંને નેમાજ હોજો.*

સવાલ—ઉરવર એટલે શું ?

જવાબ—ઝાડપાન તથા સઘળી જાતની વનસ્પતી.

સ૦—ઉરવર કયાંથી અને કેમ મલે ?

જ૦—જમીનમાં વરસાદ પડવાથી પુશકળ ઝાડ છોડવાઓ, અનાજ, ફુલ, ફળ અને મેવો પાકે છે. એ મેળવવા માટે આપણે જમીન અને પાણીના ઉપકારી છીએ.

સ૦—ઉરવરથી થતા ફાયદા જણાવો.

જ૦—આપણો ખોરાક અને પોશાક એથી છે, એથી તનદરોસ્તી અને રાહત મળે છે,

---

* વંદીદાદ ૫ર. ૧૯ ક. ૧૮.

આપણા ઘરબાર, વાડી, ગાડી, કબત, પેટી અને ઘર સંસારનો સઘળો સામાન એનોજ બને છે, જાત જાતનાં દરદોની દવાની ઉત્પતી એમાંથીજ થાય છે અને પ્રાણી માત્રની જીવન શકિતનો આધાર ઉરવર ઉપર છે.

સ૦—જરથોસ્તી ધર્મે ઝાડપાનની વખાણ શું સબબ સર કીધી છે?

જ૦—ઉપર જણાવેલો બેશુમાર ફાયદો મેળવવા માટે અવસ્તામાં ઝાડપાનની સ્તુતી અને વખાણ કરવામાં આવી છે.

સ૦—આપણી ધર્મ ક્રિયામાં કયાં કયાં ઉરવરની અને કયે કયે ઠેકાણે અગત છે?

જ૦—ઇજશનેની ક્રિયા કરતી વેળા ખજુરીની 'પાતરી;' હોમસળી અને દારમની ડાંખળીની અગત, આફરીનગાન ભણતી વેળા ફુલ અને ફળની અગત, નવજોત

નાવર અને લગન ક્રિયામાં દારમરીના ઝાડની 'પાતરીની' અગત. વળી આતશ ઉપર સુખડ અને કાથી બાળવાની અગત્ય છે. એ વગેરે દરેક બીજી ક્રિયાઓમાં ઉરવરની અગત પડે છે.

સ૦—જો ખોદાએ વનસ્પતી જેવું કાંઇ નહીં પેદા કીધું હતે તો?

જ૦—માણસોને ખોરાક અને પોશાક મલી શકતે નહી, જમીન અને પહાડો શોભી શકતે નહી, બધે ગલીચી અને ગંધવાડ પંથરાઇ રેહતે, સોજી હવા મળી શકતે નહી, જેથી તમામ જાનદાર પેદાયશ જીવી શકતે નહી.[1]

સ૦—ત્યારે ઉરવરની આરાધના કરવામાં આપણે શું ખોદાને ખુશી કરતા નથી?

જ૦—ઉરવરની આરાધના કરવાથી બેશક આપણે (ખુદ) ખોદાને ખુશી કરીએ છીએ,

---

૧ રામ યશ્ત ક. ૫૬.

કારણકે ઉરવર એ ખોદાની પેદા કીધેલી બીજી ઉમદા પેદાયશોમાંની એક છે.[1]

સ૦—ઉરવર ઉપર મવકકલ ફરેસ્તો કયો છે?

જ૦—અમરદાદ અમશાસ્પંદ. જો વનસ્પતી સાથે કાંઇ ગુનાહ કીધો હોય તો અમરદાદ અમશાસ્પંદ નાખુશ થાય છે.

સ૦—વનસ્પતી સાથનો ગુનાહ તે શું?

જ૦—ઝાડ અને છોડવાઓને વિના કારણે કાપી નાખવા, કાચાં ફળ તોડવાં, દવાઇનો ગુણ ધરાવતા પાળાઓ અશો માણસને નહીં આપવા, મેવાનાં ફળો અશો માણસને ન આપતાં દરવંદને આપવાં, એ વગેરે બીજા ગુનાહો ઉરવર સાથે થઇ શકે.[2]

સ૦—અવસ્તામાં કયા કયા ઝાડ પાળાઓ વખણાએલા છે?

---

૧ ઇનજશને હા ૧૯ ૫. ૧. ૨ પતેત ઇરાની.

જ૦—હોમ, ગઓકૅરૅન, વૅહુગઑન, વૅહૂ-કૅરૅતી, હધાનએપત્ અને ઉરૂવાસનિ.

સ૦—હોમ વિષે તમે શું જાણો છો?

જ૦—એ પાળો હોમ નામના એક દસ્તુરે શોધી કાહાડી તેને છુંદીને રસ કહાડવાની ક્રિયા કીધી હતી* અને આજેબી દરેમેહેરમાં હોમ ની ક્રિયા થાય છે એને **હઓમો દુરઆષો** એટલે કે દુઃખ દરદને પછાત રાખનાર હોમ કરી કહે છે.[1] ક્રિયા કરીને બનાવેલો હોમનો રસ ઘણો ગુણકારક છે. તેનો ફાયદો નેક માણસનેજ મળી શકે છે.

સ૦—ગઓકૅરૅનનો ખુલાસો કરો.

જ૦—એ ઝાડ વોઉરૂકશ દરીઆમાં ઉગે છે. એને '**હઓમે સફેદ**' કહે છે. રસ્તા-ખેજને વખતે એ ઝાડ ઘણું ઉપયોગી થઈ પડશે એમ કહે છે.[2]

---

* મેહેર યસ્ત ફ. ૮૮. ૧ ઇજશને હા ૧૦ ફ. ૨૧.

૨ બુનદેહશ.

સ૦—વોહૂગઓન, ઉરૂવાસનિ, વૉહૂ કૅરૅતી અને હધાનએપત એ શું છે?

જ૦—એ ખુશબોદાર ઝાડો છે જેનાં લાકડાંની ધુંઇથી રીમન થએલું ઘર પવિત્ર કરવા વંદીદાદમાં ફરમાવેલું છે.[1] સુખડ, લુબાન, અગર તથા દારમના ઝાડનું લાકડું એવો એ દરેક બોલનો જુદો જુદો અર્થ કરવામાં આવેલો છે.[2]

૧ વંદીદાદ પર. ૮ ફ. ૨-૩.

૨ વંદીદાદ, કાંગા સ. ૧૩૭.

ગોસ્પંદ.

અવસ્તા:—ઇથા આત્ યજમઇદે ગેઉશ ઉર્વાનૅમચા... આઅત ઉરૂનો પસુકનામચા.[1]

સાર:—આ પ્રમાણે અહયાં અમો ગોસ્પંદના અને પશુઓના રવાનને આરાધીએ છીએ.

સ૦—ગોસ્પંદ એટલે શું?

જ૦—માણુસ જાતને ઉપયોગી ચોપગાં જનાવરો જેવાં કે ગાય, બળદ, ઘોડા. ઉંટ, હાથી, બકરાં, મેંઢાં વગેરે.

સ૦—ગોસ્પંદો માણુસ જાતને શું ઉપયોગી છે?

જ૦—તેઓનાં દુધ, દહી, માખણ, ઘી વગેરે આપણો ખોરાક છે, તેઓ હળ ખેંચી ખેતીના કામમાં મદદ આપે છે, તેઓના ઉનના જાતજાતના કપડાં બને છે, ગાડીમાં

---

1. યજશને હા ૩૯ ફ. ૧.

જોતરવા, સ્વારી કરવા તથા બીજાં દરેક માણસને સુખ અને સગવડ આપવાનાં કામમાં તેઓ ઉપયોગી થઈ પડે છે.

સ૦—આપણી ધર્મ ક્રિયામાં કયાં જનાવરોની ઘણી અગત છે?

જ૦—ગોધો, બળદ અથવા ગાએ,[1] જેઓના દૂધ અને નીરંગ વગર આપણા ધર્મની કોઈબી ક્રિયા થઇ શકતી નથી.[2]

સ૦—નીરંગ દીનની ક્રિયામાં કેવા પ્રકારના ગોધાની અગત છે.

જ૦—તદન સફેદ, એક બાળ પણ કાળો હોવો નહીં જોઇએ. જેને આપણે '**વરસીઓ**' કરી ઓળખીએ છીએ તેવા ગોધાની અગત છે.

સ૦—જયારે ગોસ્પંદો આપણને એટલાં બધાં ઉપયોગી છે ત્યારે તેઓ તરફ આપણી ફરજ શું છે?

---

૧ વંદી. પર. ૧૯ ફ. ૨૧: ૨ વંદીદાદ પર. ૭ ફ. ૭૭

જ૦—તેમને દુ:ખ અને ઇજા પહોંચાડવી નહી,[1] તેઓને મારી નાખવાં નહી,[2] તથા હદથી જાદા કામ તેઓ પાસે કરાવવું નહી.

સ૦—ગોસ્પંદોની પરવરસી કરવાનું જરથોસ્તી ધર્મનું ફરમાન શું છે ?

જ૦—ગવે નેમો, ગવે ઉગ્રધેમ, ગવે વૅરૅથ્રૅમ, ગવે ખરૅથૅમ, ગવે વસ્ત્રૅમ ગવે વૅરૅજયાતાંમ તાંમ ને ખરૅથાઇ ફ્શુયો.

સ૦—એનો અર્થ કહો.

જ૦—"ગાએ ગોસ્પંદને માટે નેમાજ, ગાએ ગોસ્પંદને માટે સારા સખુન, ગાએ ગોસ્પંદને માટે ફતેહ, ગાએ ગોસ્પંદને માટે ખોરાક અને વસ્ત્ર (આપણે પુરાં પાડવાં જોઇએ) તથા તેઓને સુખ આપવાને

---

૧ વંદીદાદ પર. ૯ ફ. ૪૨; ૨ વંદીદાદ પર. ૭ ફ. ૨૭

વાસ્તે આપણે મહેનત કરવી જોઇએ કારણ કે તેઓ આપણા ખોરાકને માટે વધારો કરનારાં છે."[1]

સ૦—ગોરપંદો ઉપર મવકલ અમષાસ્પંદ કયો?

જ૦—બેહમન અમષાસ્પંદ.

સ૦—ગોરપંદો સાથે ગુનાહ થયો હોય તેનો પસ્તાવો શું છે?

જ૦—"ગોરપંદોને જો મેં માર્યા અથવા કાંઇ જુલમ ગુજાર્યો હોય, તેઓને બેઇનસાફીથી કાપ્યાં હોય, વખતસર ઘાસ ચારો નહી નાખ્યો હોય, જુલમગાર લોકોથી મેં તેઓનો નહી બચાવ કીધો હોય, તાઢની મોસમમાં મેં તેઓને થરથરતાં રાખ્યાં હોય, અને ગરમીની મોસમમાં સારી હવા વાળી જગ્યાએ નહી રાખ્યાં હોય, જેથી બેહમન અમષાસ્પંદને નાખુશ થવાનું

1 ઇજશને હા ૧૦ ક. ૨૦

મેં કારણ આપ્યું હોય, તો તે ગુનાહથી પતેત કરીને પશેમાન થાઉં છું."[1]

સ૦—ગોસ્પંદથી ઉલટું શું?

જ૦—ખરફસ્ત્ર, નુકસાનકારક પ્રાણીઓ જેવાં કે વરૂ, સાંપ, કીડા, મકોડા, માંખ ઇત્યાદી એઓને મારીને હાંકી કહાડવાનું જરથોસ્તી ધર્મે ફરમાવ્યું છે.[2]

સચ્ચાઇ.

અવસ્તા:—અરૂષુખ્ઝો વાક્ષ્ યાહિ વૅરૅથ-જાંસ્તૅમો.

સાર:—સાચ્ચો બોલેલો સખુન ઘણો ફતેહ આપનારો છે.[3]

---

૧ પતેત ઇરાંની. ૨ વંદીદાદ ૫૨. ૭-૮.

૩ સરોશ યસ્ત હાદોખત ક. ૧

સ૦—જરથોસ્તી ધર્મનો અર્ક શું છે?

જ૦—**હુમત, હુખ્ત અને હુવરશ્ત** એટલે સાચા વિચાર કરવા, સાચી વાંણી કહેવી, અને સાચાં કામ કરવાં.

સ૦—સચ્ચાઇ તે શું?

જ૦—આપણે જોયલું, સાંભળેલું કે કીધેલું, જેમ હોય તેમ, તેમાં કશો પણ વધારો કે ઘટાડો કર્યા વિના બીજાઓને કેહવાને ઇચ્છવું, તેમજ કહેવું અને કરવું તેનું નામ સચ્ચાઇ.

સ૦—અશો જરથોસ્તના સચ્ચાઇ વિશેનાં થોડાંક ફરમાનો આપો?

જ૦—આપણા વડા ગુરૂ અશો જરથોશતે પોતાના ધર્મ પુસ્તક અવસ્તા ભાષામાં સચ્ચાઇ વિશેનાં ફરમાન જગેજગ આપેલાં છે, **હુમત, હુખ્ત** અને **હુવરશ્ત** જરથોસ્તી ધર્મ પુસ્તોકોનો અર્ક છે,

"અષુ'પદ્દા વાક્ષ્,"[1] "ઍરૅષ્ વચેસ," "અ ર્ૅજૂશ પથા"[2] એ અશો જરથોસ્તનો મુદ્રાલેખ છે, સચ્ચાઇજ સર્વોતમ સદગુણ છે[3] એમ આપણે દરેક બંદગીની શરૂઆતમાં ભણીએ છીએ.

સ૦—સાચો માણસ સુખી છે અને જૂઠો દુખી છે એ વિશેના અશો જરથોસ્તના વચનો કહો?

જ૦—"દ ર્ૅઘૅમ્ દ ર્ૅગ્વોદ્દેબ્યો રષો સવચા અષવબ્યો." "જૂઠાને લાંબો વખત સુધી દુ:ખ ભોગવવું પડશે તથા સાચાને તેની સચ્ચાઇને લીધે છેલ્લે અંતે સુખ મલશે."[4]

સ૦—અશો જરથોશત સચ્ચાઇ વિશે બીજું શું કહે છે?

---

૧ યશ્ત. ૨ ગાથા. ૩ અશેમ વોહુ.
૪ યજશ્નને હા ૩૦ ફ. ૧૧.

જ૦—તે સાહેબ અવસ્તામાં ફરમાવે છે કે "સચ્ચાઇથીજ હોરમજદને પહોંચી શકાય છે,"[૧] "સાચા રસ્તામાં હોરમજદ રહે છે,"[૨] "અંતે સત્યનો જય છે"[૩] અને "સચ્ચાઇથીજ બેહસ્ત મળે છે."[૪]

જ૦—ગમે તેવું દુખ અથવા નુકસાન થવાની ધાસ્તી છતાં અશો જરથોશતે સચ્ચાઇ તરફ વળગી રહેવાનો દાખલો આપો ?

સ૦—અશો જરથોશતને જૂઠાં તરફ લઇ જવાને દેવોના સરદાર અંગ્રોમઇન્યુશની સઘળી કોશેશો નીષ્ફળ ગઇ ત્યારે તેણે તે પાક નરને ધન, દોલત, સત્તા અને પાદશાહી વઝીફ આપવા માંગી કે તે સચ્ચાઇને છોડે[૫] પણ જેનું નામ કે સાચો જરથોસ્ત તેણે તે નાપાક દેવોની એવી લાલચોને તુચ્છકાર સાથે ધીક્કારી કાઢી.[૬]

---

૧ ઇજશને હા ૬૦ ફ. ૧૨ ૨ ગાથા.
૩ ઇજશને હા ૩૦ ફ. ૧૧. ૪ વીસ્પ રૂમત.
૫ વંદીદાદ પર. ૧૯ ફ. ૬. ૬ વંદીદાદ ૧૯ ફ. ૭.

સ૦—એ લાલચો તુચ્છકારી કાઢતાં અશો જરથોસ્તે શું કહ્યું?

જ૦—**નોઇત્ હે અપસ્તવાને વઙ્હુઇમ દએનાંમ માજદયસ્નીમ નોઇત્ અસ્તચ નોઇત્ ઉશતાનેમચ નોઇત્ બઓધસ્ચ વીઉર્‌વીસ્યાત્.**

સ૦—એનો સાર કહો?

જ૦—અશો જરથોસ્ત ગનામીનોને હિંમતથી કહે કે "અગરજો સચ્ચાઇને ખાતર મારાં હાડકાં છુટાં પડે, મારી બુધી ગુમ થાય, અથવા મારો જાન વટીક જાય તોબી હું સચ્ચાઇને છોડીશ નહી."[1]

સ૦—દુન્યામાં આપણે કેટલીકવાર જુઠાં માણુસોને માન મેળવતાં જોઇએ છીએ તેનું કેમ?

---

1. વંદીદાદ ૧૯ ફ. ૭.

જ૦—આએ દુન્યામાં કેટલીક વાર જુઠાંઓ માન મેળવે છે, જુઠો ઇનસાફ કરનાર સાચામાં ખપે છે અને નીરદોષ માણસો દોષીત ઠરે છે એ ખરૂં પણ તે માન તકલીદી અને થોડા વખતનું છે, અને જયારે અંતે સત્ય પ્રકાશી નીકળે છે ત્યારે તેવા ઠગારાઓ મહા દુઃખ પામે છે. તેથી આપણે સચ્ચાઇને ખાતર અશો જરથોસ્તની માફક થોડા વખતનું દુઃખ સોસવું અને જાથુકનું સુખ મેળવવું.[1]

સ૦—શું ગરીબોએ પોતાના પેટને ખાતર જુઠું બોલવું?

જ૦—નહીજી. ગમે એવી લાચારી યા ગરીબીમાં પણ સચ્ચાઇનેજ વળગી રહેવું. અશો જરથોસ્ત પોતે ગરીબ અવસ્થામાં "**કમનકૂવા**"[2] હતા, તોપણ પૈસાની

૧ યજશને હા ૩૧ ફ. ૧૩-૧૪. ૨ ઇ. હા ૪૬ ફ. ૨.

લાલચને વાસ્તે જુઠું બોલ્યા નહી અને પોતાનો ઉપયોગ રાસ્ત રાહે ચાલુ રાખ્યો, સચ્ચાઇને ખાતર તથા મજદયસ્નની દીનની ચઢતીને ખાતર ગરીબાઇનું સંકટ વેઠયું. કારણ કે એવણુ ખાતરીથી માનતા હતા કે આહુરમજદ સારૂં અને માઠું સર્વ જુએ છે અને જાણે છે[1] તથા અંતે નેકીનો જય છે.[2] એવા સાચા એતેકાદથી અંતે એવણુની ફતેહ થઇ અને બુરા દુશમનો ઉંધા પડયા[3] માટે દરેક જરથોસ્તીએ જો પોતાના ગુરૂની માફક ફતેહ મેળવવી હોય તો ગરીબાઇમાં પણ સચ્ચાઇથી વેગળા જઇ પેટને ખાતર પાપ કરવું નહી.

સ૦—અશો જરથોસ્તે સચ્ચાઇથી શું ફાયદો મેળવ્યો ?

---

૧ ઇ. હા ૩૧ ફ. ૧૩. ૨ ઇ. હા ૩૦ ફ. ૧૧.
૩ વંદીદાદ ૫૨. ૧૯ ફ. ૪૭.

જ૦—ઇરાનના નામીચા શેહનશાહ ક્યાંની ગુશતાસ્પે, તેની રાણી હુતોશીએ, તથા તેના બેટાઓ **અસ્પંદીઆર** અને **પેશુતન** વગેરેએ તેવણુની સચ્ચાઇ પીછાનીને પોતાના ગુરૂ અથવા પેગામ્બર તરીકે કબુલ રાખ્યા અને આખી શહેન-શાહતમાં જરથોશતી દીનનો ફેલાવો કીધો.

સ૦—અશો જરથોશતના જેવા સાચા થવું હોય તો આપણે શું કરવું?

જ૦—ગમે એવું દુઃખ, આફત, સંકટ યા નુકસાન થવાની ધાસ્તી હોય, તેની દરકાર ન કરતાં સચ્ચાઇનેજ વળગી રહેવું. બીજાઓને સચ્ચાઇથી ચાલવાની સલાહ આપવી અને સચ્ચાઇને ખાતર જે દુઃખ આવી પડે તેને ખુશીથી ખમવું, કારણ કે સચ્ચાઇને ખાતર દુઃખ ખમનારનો આત્મા ખુશી રહે છે.

સ૦—અશો જરથોસ્તે સમજાવ્યું તે બધું સાચુંજ હતું તેની સાબેતી શું ?

જ૦—ઇરાનના નામીચા શેહનશાહ તથા તેની તમામ રૈયતે અશો જરથોસ્તની સચ્ચાઇ પીછાંનીને પોતાના પેગામ્બર અને ગુરૂ તરીકે કબુલ કીધા તેને આજે હઝારો વરસ થઇ ગયા છતાં, તથા જરથોસ્તી શેહનશાહતની નીસ્તી છતાં, તેમજ દીન દુશમનોના જુલમ છતાં એ ધર્મની સચ્ચાઇ આજ પર્યંત વખણાતી આવી છે, એટલુંજ નહી પણ પારકા ધર્મના કાબેલ અભ્યાસીઓ તથા ધર્મ ગુરૂઓ ઉંચું મત આપી ગયા છે.

સ૦—પારકા મજહબના વિદ્વાંનો આપણા ધર્મની શું વખાણ કરી ગયા છે તેના થોડાક દાખલા આપો ?

જ૦—"એકત્રીઆનો જરથોસ્ત જે જે શિખવી ગયો છે તે ખોદાઇ, રાસ્તી અને ચોખ્ખું

છે "[૧] "પેલો બલ્ખનો દાનાવ પુરૂષ જરથોસ્ત કે જેણે લોકોને ભલી દીનની નેક રાહ બતાવી તે જો હયાતીમાં નહી આવ્યો હતે તો તમામ આદમીઓનો એતેકાદ કેવી ડામાડોળ હાલતમાં રહ્યો હતે તે વિશેનો પુરતો ખ્યાલ આપણાં મનમાં ઉતરી શકતો નથી."[૨] "જરથોસ્તી ધર્મ એવો તો ચોખ્ખો નરો અને બુજોર્ગ છે કે જેને સુધરેલી દુન્યા તરફથી હમેશ માન મલવુંજ જોઇએ અને એ ધર્મ પાળવા માટે દરેક જરથોસ્તી મગરૂર રહી શકે."[૩] "ખોદાના કસમ ખાઇને કહું છું કે જે કોઇ જરથોસ્તી ધર્મ નહી ધરાવે તે કદી પણ બેહસ્તનો રસ્તો જોઇ શકે નહી."[૪]

---

૧ 'લોર્ડ બાઇરન.' ૨ "મીસ ફ્રાન્સીસ કોબ."
૩ આરથર હેન્રી બલીક. ૪ ફીરદોશી.

ધર્મ.

અવસ્તા:—ફ્રવરાને મજદયસ્નો જરથુશ્‌ત્રિશ વીદએવો અહુરતકએશો.

સાર:—"હું મજદયસ્ની, જરથોસ્તી, દેવથી જુદો અને હોરમજદી ધર્મ પ્રમાણે ચાલનાર થવાનો એકરાર કરૂં છું."

સ૦—ધર્મ એટલે શું?

જ૦—પાક હોરમજદ તરફ પૂર્ણ ભક્તિભાવ, તથા તેની પિછાંન કરવાની શિખામણ લેવાનું સાધન, સુખમાં શોક્રગુજાર થવાનું અને દુ:ખમાં મદદ માંગવાનું હથિયાર, નેકી અને ભલાઇનો રસ્તો દેખાડનાર રેહબર, તથા બદી અને બુરાં કામોથી દુર રાખનાર સાથી; ટુકમાં આ દુન્યામાં માણસે જન્મ લીધા પછી તેણે જે જે ફરજો બજાવવાની છે તે ફરજો

વીષે તથા માણસને નેક રસ્તે દોરવવા માટે શિખામણ આપનારૂં શાસ્ત્ર તે ધર્મ છે.

સ૦—હોરમજદ તરફ ભકિતભાવ કેવી રીતે રાખી શકાય?

જ૦—ધર્મ પુસ્તકોમાં જણાવેલા તે સાહેબના દરેક હુકમોને માન આપવાથી. મુખ્ય કરીને અશોઇની પેદાયશનો વધારો કરવાથી, માબાપ, ઉસતાદ, સગાંસ્નેહીઓ અને સર્વ ઇનસાન જાત તરફ પોતાનો શું ધર્મ (ફરજ) છે તે શીખી સમજીને તે પ્રમાણેની ફરજ બજાવવાથી ખોદા તરફ ભકિતભાવ રાખી શકાય.

સ૦—ખોદાતાલાના હુકમોને માન આપતાં આપણે ક્યાંથી શીખ્યે?

જ૦—આપણાં ધર્મ પુસ્તકોનો અભ્યાસ કરવાથી.

સ૦—આપણાં ધર્મપુસ્તકો કઇ ભાષામાં લખાએલાં છે?

જ૦—અવસ્તાઓ જંદ ભાષામાં. તેમજ વળી પહેલવી, પાજંદ અને ફારસી ઝબાનોમાં પણ કેટલાંએક લખાણો મળે છે.

સ૦—સૌથી પુરાણાં અને ભરોસો રાખવા જોગ લખાણો કયાં?

જ૦—અવસ્તા કે જેમાં ઇજશને, વંદીદાદ, વીસ્પરદ અને ખુરદે અવસ્તા વગેરે આવેલાં છે.

સ૦—એ પુસ્તકોનો અભ્યાસ કરવાથી આપણે શું શું શીખ્યે છીએ?

જ૦—ખોદાને ઓળખતાં, સાચ્ચાંને ચહાતાં, જુઠાંને ધીકકારતાં, પોતાને પિછાંનતાં અને સુધારતાં, બદ હવસોને મારતાં, સુખથી છલકાઇ ન જતાં અને દુખથી નીરાશ ન થતાં, દયાળુ, નમનતાઇવાળાં અને સદગુણી થતાં શિખ્યે છીએ.

૬૦—ધર્મનો અભ્યાસ કરવાની આપણને ફરજ કાંય છે ?

૭૦—માનો અને ગેતી એટલે આએ અને પેલી દુન્યા વિશેનું ગ્નાન, આપણો આત્માં, તેને મળનારો ભલાઇનો બદલો બેહશત અને બુરાઇનો બદલો દોજખ તે વિશેની સમજણ, આપણે કોણ ? કયાંથી આવ્યાં ? અને કયાં જવાના ? આપણા પેદા કરનાર સાથે આપણો શું સંબંધ ? તે સાહેબ સર્વ જુએ છે અને જાણે છે એ બધી વાત ધર્મ શિખવે છે. વળી ધર્મ માણસને આએ દુન્યાનાં નાપાએદાર સુખના ખ્યાલી વિચારોમાંથી કાઢીને પેલી મીનોઇ તથા પાયદાર સુખવાલી દુન્યાનો પવિત્ર ખ્યાલ કરાવે છે. એટલા વાસ્તે ધર્મની કેળવણી લેવાની અને તેનો અભ્યાસ કરવાની ફરજ છે.

સ૦—મજદયસ્ની ધર્મ આપણુને કેવાં કામો કરવા ફરમાવે છે?

જ૦—દરેક માણસે સપેનામીનોની પક્ષમાં રહીને દુન્યાની વૃદ્ધિ થાય તેવાં અષોઇનાં કામો કરવાં, દુન્યાને નિરૂપયોગી ચીજ અથવા જાનદાર ખરફસ્તરોનો તેમજ સઘળા દુર્ગુણોનો નાશ કરી ગનામીનોની બુરી શક્તીને તોડવી.[1]

સ૦—આપણાથી જુદો ધર્મ પાલનારાઓને આપણે શું કહીએ છીએ?

જ૦—"અન્યો વર્ન" અથવા "અન્યો ત્કએષ" એટલે જુદી વરણુના તથા જુદો ધર્મ પાળનારા.

સ૦—એવા લોક તરફ આપણી શું ફરજ છે?

જ૦—કોઇ પણ રૂપમાં જેઓ યજદાંપરસ્તી કરતા હોય તેઓ તરફ માનથી વર્તવું એ

---

૧ ઇ૦ હા ક૦.

આપણો ધર્મ છે. આપણાથી જુદો ધર્મ પાળનારા, પણ જેઓ સદ્‌ગુણી અને સાચ્ચા છે તેઓ પોતાની રૂડી કરણીને લીધે માન મેળવવાને લાયક છે. તેઓને દરવંદ અથવા બુરા કહીને ધીક્કારવા નહી જોઇએ.

સ૦—દરવંદ કોણને કહેવો?

જ૦—જે માણસ જરથોસ્તી ધર્મના નેક રાહે[1] ચાલવાનાં ફરમાનોથી આડો જાય, બુરાં કામો કરે તથા અનીતિવાન હોય પછી તે માજદયસ્ની જરથોસ્તી ધર્મ પાળનારો હોય યા નહી હોય તોપણ તેને દરવંદ કહેવો; કારણકે દરવંદનો અર્થ અવસ્તામાં બુરો, પાંપી અથવા દુષ્ટ માણસ કરી થાય છે.[2]

સ૦—આપણા ધર્મની જાળવણી કેવી રીતે કરવી જોઇએ?

---

1 વંદીદાદ પર. ૧૬ ફ. ૧૮. 2 ગાથા, વંદીદાદ વગેરે.

જ૦—જેવી રીતે આપણે વડીલો અને બાપદાદાઓથી મળેલી દોલતને વધારવા અને જાળવવાની સંભાળ લઇએ છીએ તેવીજ બલકે તે કરતાં પણ વધારે આપણા બાપીકા ધર્મની જાળવણી અને સંભાળ કરવાની આપણી ફરજ છે.

સ૦—પોતાના ધર્મને તજનાર તથા તેની હસી કરનાર કેવો છે ?

જ૦—પોતાના ધર્મની હસી કરનાર પોતાના બાપદાદાઓની હસી કરે છે, પોતાના ધર્મને ધીક્કારનાર પોતાના બાપદાદાને ધીક્કારે છે, પોતાના ધર્મને તજનાર, પોતાની અને પોતાના બાપદાદાઓની આબરૂને તજે છે; પોતાનો ધર્મ તજીને તે જે ધર્મમાં જાય છે તે ધર્મ પાળનારાં તેમજ તેનાં અસ્લી ધર્મવાળાં બન્ને લોકો તેના ઉપર શકની નજરથી જુએ છે. તેની હાલત પેલા ઇસપ

નીતિની કથામાં જણાવેલા મોરનાં પીછાં-
માંના કાગડાના જેવી થાય છે.

૬૦—પોતાના ધર્મ તરફ દરેક જરથોસ્તીની શું
ફરજ છે?

જ૦—દરેક દીનદાર જરથોસ્તીએ પોતાનો ધર્મ
જે પેગમ્બર જરથોસ્ત સ્થાપી ગયો છે
તેની ઉપરજ મકમ રહેવું, તેને વધારવા
અને ફેલાવવાની કોશેશ કરવી. ગમે એવાં
દુ:ખ અને આફતમાં પણ ધર્મનો પક્ષ
છોડવો નહી, ધર્મના બચાવને ખાતર
બુરાઓની સામે બળતવારીથી લડવું,
આપણા અસલી ઇરાની નેઆગાનોએ
પોતાના પ્યારા ધર્મને ખાતર માલ ખજાનો,
ઘરબાર, વાડી ગાડી, અને સેવટે પોતાનું
પ્યારૂં વતન તજી હિંદ સર ઝમીન ઉપર
વાસો કીધો તેજ પ્રમાણે તેઓને પગલે
ચાલી તેઓએ બચાવેલા ધર્મની બુલંદી

અને જય ચોખંડ પૃથ્વી ઉપર થાય એવા ઉપાયો યોજતા રહેવું એ આપણી મોટામાં મોટી ફરજ છે.

સ૦—ખરો ધર્મી પુરૂષ કોણને કહેવો?

જ૦—સઘળી સૃષ્ટીનો બનાવનાર ખોદા છે એમ સમજનાર;[1] અશો જરથોસ્તને પોતાના પેગંબર તરીકે ગણનાર, તથા તેના લાવેલા ધર્મ અને ફરમાનોને માન આપનાર,[2] નેક વિચાર, નેક વચન અને નેક કામોને અખ્તીઆર કરનાર,[3] હોરમજદની ભક્તિ કરનાર,[4] યઝદ અને અમશાસ્પંદોની વખાણ કરનાર[5] ખરો ધર્મી પુરૂષ છે.

સ૦—અવસ્તા પ્રમાણે જરથોસ્તી ધર્મને માન નહી આપનાર કેવો છે?

---

૧ ઇજશ. હા ૧૬ ફ. ૧.
૨ ઇ. હા ૧૨ ફ. ૧, ૫, ૬, ૭. ૩ ઇજશને હા. ૧૧ ફ. ૧૬, ૧૭.
૪ ઇ. હા ૩૯ ફ. ૪. ૫ ઇજિશને હા ૧૬ ફ. ૩, ૪, ૫, ૬.

જ૦—"જેઓ જરથોસ્તી ધર્મને માન નહી આપે તેઓ પોતાનાં તનને ખરાબી પોહોંચાડનાર દરવંદો છે, જેઓ ધર્મનાં ફરમાનોને નહી સાંભળનારા છે તેઓ સઘળા નાપાક છે."[1]

સ૦—ધર્મ વિનાના માણસની હાલત કેવી છે?

જ૦—લગાંમ વગરના ઘોડા, નાથ વગરના ગોધા, અંકુશ વગરના હાથી, સુકાન વગરનાં વહાણ અને સરદાર વગરનાં લશકરના જેવી.

---

૧ વંદીદાદ ૧૬ ફ. ૧૮.

સખાવત.

અવસ્તા:—વહનીત્ અહુમિ માને-ઞ્ઓષો અસ્રુશતીમ, આક્ષ્તિશ અનાક્ષ્તીમ, રાઇતિશ અરાઇતીમ.

સાર:—તાબેદારી નાફરમાનબરદારીને, દોસ્તી દુશમનીને તથા સખાવત બખીલીને આએ ઘરમાંથી હાંકી કહાડે.[1]

સ૦—સખાવત એટલે શું?

જ૦—પડતાંને હાથ આપવો, પાછું મેળવવાની ઇચ્છા વગર કપડાં, પૈસા, અથવા અનાજ પાણીની ગરીબોને બક્ષેશ કરવી તથા તેઓને કેળવણી આપવાના ઉપાયો યોજવા.

સ૦—સખાવત કોણ કરી શકે?

જ૦—કોઇબી માણસ પોતાની મકદુર પ્રમાણે નાની કે મોટી સખાવત કરી શકે. જેમકે પૈસાદાર પૈસા વગરનાંને, બળવાન દુર્બળને,

---

૧ ઇજશને હા ૬૦ ફ. ૫.

જ્ઞાની અજ્ઞાનીને, વૈદ દરદીને ધર્મી અધર્મીને પોતાને મળેલી દોલત, કૌવત, જ્ઞાન અને સત્તાને જોરે એક બીજાને સખાવત કરી શકે.

સ૦—પૈસાદાર લોકોએ શું શું સખાવત કરવી?

જ૦—મુફ્લેસ તથા અશકતોને ખોરાક, પોશાક તથા પૈસાની મદદ કરવી,[૧] ગરીબ માણસોને પરણાવી આપવાં,[૨] ધર્મનાં મકાનો જેવાં કે દરેમેહેર, દોખ્માં વગેરે બરપા કરવાં,[૩] ધર્મ અને વિદ્યાઓના ફેલાવા માટે નીશાળો અને મદરેસાઓ સ્થાપવી[૪] મુસાફરો માટે ધર્મશાળા તથા દરદીઓ માટે દવાખાનાં બનાવવાં, જ્યાં જ્યાં પાણીની તંગી હોય ત્યાં કુવા, તળાવ, વાવો ખણાવવી,[૫] તથા ઉદ્યોગી માણસોને ધંધે ચાકરીએ લગાડવા.

---

૧ યથા અહુ વઈરયો. ૨ વંદીદાદ ૫૨. ૪. ૬. ૪૪.
૩ વંદીદાદ ૫૨. ૬ ૬. ૪૫. ૪ વંદીદાદ ૫૨. ૪ ૬. ૪૪.
૫ વંદીદાદ ૫૨. ૪ ૬. ૪૪.

સ૦—બળવાન માણસ કેવી રીતે સખી થાય?

જ૦—જે માણસને ખોદાતાલાએ મજબુત બાંધાનો અને બળવાન બનાવ્યો હોય તેણે પોતાના બીજા ભાઇબંધો કે જેઓ નબળા અને નાતવાન હોય તેઓને લુચ્ચા, ઠગારા, ચોર અને જુલમી લોકોથી બચાવવા.[1]

સ૦—જ્ઞાની પુરૂષો કેવી રીતે સખાવત કરી શકે?

જ૦—શીખેલા અને અકલમંદ લોકોની ફરજ છે કે નહી શીખેલા તથા અભણ માણસો-ને જ્ઞાન આપી તેઓને હુશીઆર કરવા.[2]

સ૦—વૈદ કેવી રીતે સખાવત કરે?

જ૦—દરદી અથવા આજારી માણસને પોતાનાં વૈદક જ્ઞાન તથા ઓસડથી તેઓના દરદો તાળવાના મુફ્ત ઉપાયો કરે.

---

૧ ઇજશને હા ૧૨ ફ. ૨. ૨ વંદીદાદ ૫૨. ૪ ફ. ૪૪.

સ૦—ધર્મી પુરૂષની સખાવત શું ?

જ૦—અધર્મી અને નાસ્તીક લોકોને ધર્મનું ખરૂં જ્ઞાન આપી ખોદા અને પેગામ્બરને ઓળખતાં કરવાં.[1]

સ૦—સખાવત કરવાનું જરથોસ્તી ધર્મનું ફરમાન શું છે ?

જ૦—ઇજશનેના ૩૫ મા હામાં આવે છે કે "રાસ્તીની સરદારીમાં તથા રાસ્તીના અમલમાં (રહીને) હૈયાતી ભોગવનારામાંનો કોઇબી શખ્સ બેઉ દુન્યામાં સૌથી ઉત્તમ જીંદગી ગુજારવા ચાહતો (હોય તો) (તેણે) સખી થવું."[2]

સ૦—એ ઉપરથી તમે શું સમજ્યા ?

જ૦—સખાવત કરનાર માણસ ઉત્તમ પંકતીની જીંદગી ગુજારનાર છે. "સખી પોતાની

---

૧ ઇજશને હા ૩૫ ક. ૬.

૨ મરહુમ ખેરવદ કા. એ. કાંગાએ કીધેલો તરજુમો.

દોલતનો રૂડો ઉપયોગ કરી તેનું ફળ ખાય છે ત્યારે બખીલ પોતાના માલ અને જરનો ગમ ખાય છે."[1]

સ૦—સખાવત કરનારે સૌથી પેહલાં શું વાત ધ્યાનમાં રાખવી?

જ૦—તેણે જોવું જોઇએ કે તેનો પૈસો ઘટતે ઠેકાણે તથા લાયક રીતે અપાયલો છે કે નહી? હરામખોરીને ઉત્તેજન મલે એવી રીતની સખાવત કદી કરવી નહી.[2] નાલાયક માણસોને સખાવત કરનાર જરથોસ્તી ધર્મનાં ફરમાનોને ઉંધાં વાળે છે.[3]

સ૦—દોલતવાન લોકો કે જેઓ સખાવત કરતા નથી પણ પૈસો પેટીમાં રહેવા દે છે તેઓની દોલત કેવી ગણાય?

---

૧ શેખશાદી. ૨ ઇજશને હા ૩૧ ફ. ૧૫.
૩ યજશને હા ૩૨, ફ. ૧૦.

૭૦—લોબાંન, અગર અને અંબર જ્યાં લગી દાબડામાં પડી રહે ત્યાં લગી તે મતોડાં સમાન છે–આતશ ઉપર મુકવા પછી તેની ખુશબો ચોતરફ પંથરાય છે. તેમજ તીજોરીમાં નાંખી મુકેલું દ્રવ્ય મટોડાં જેવું છે.[1]

1 સરખાવો ગુલેસ્તાન બાબ ૧ લો હેકાયત ૧૯.

નવજોત ક્રિયાની ટુંક સમજણ.

(ક્રિયા પુરી થયા પછી બાળકને સમજાવવા માટે.)

ભાઇ......, આજ રોજે અત્રે ભેગાં મલેલાં બાનુઓ અને ગ્રહસ્થોના અંજુમન સનમુખ તમોને જરથોસ્તી દીનમાં દાખલ કરવા માટે જે ક્રિયા કરવામાં આવી છે તે ક્રિયાને લગતી થોડીક સમજણ તમો આગળ હું બોલી જાઉં છું તે ધ્યાન દઇને સાંભળજો અને તે શિખામણ પ્રમાણે હવેથી તમો અમલ કરતા રહેજો.

તમારી ઉપર કરવામાં આવેલી ક્રિયાનું નામ નવજોત છે અને એનો અર્થ નવો જોતી અથવા જરથોસ્તી દીનમાં દાખલ થનાર અને એ દીનનાં ક્રિયા કામોમાં નવો ભાગ લેનાર કરી થાય છે, એટલે આજથી તમો જરથોસ્તી

થયા છો અને હવેથી એ દીનનાં ફરમાનો અને હુકમો પ્રમાણે ચાલવાની તમારી ફરજ છે.

આજ રોજે આગ્એ મીજલસની હજુર અવસ્તાના કલામો ભણીને તમોએ કબુલાત આપી છે તે એ છે કે "હું મજદયસ્ની (એટલે એકલા એકજ ખોદાની બંદગી કરનાર) છું. અશો જરથોસ્તને મારા પેગમ્બર તરીકે કબુલ કરૂં છું. દેવનાં કામોનો ધીક્કાર કરૂં છું અને ખોદાની ખુશીનાં કામો કરવાની કબુલાત આપું છું. સાચ્ચા વિચાર, સાચ્ચાં વચન અને સાચ્ચાં કામો ઉપર હું ઉસતવાર રહીને જુઠા વિચાર, જુઠાં વચન અને જુઠાં કામોને હમેશાં ધીક્કારતો રહીશ. આજ રોજે જે દીનમાં હું દાખલ થયો છું તે દીન બીજી બધી દીનો કરતા શ્રેષ્ઠ છે. એ દીન કજીઆ કંકાસથી દુર રહેતાં અને દાદર અહુરમજદ

સાથે સંબંધ રાખતાં શિખવે છે. એ દીનની વખાણ હમેશ હું કરતો રહીશ અને બીજાઓને તે પ્રમાણે કરતાં શિખવીશ. એ દીન, દાદાર અહુરમજદે અશો જરથોસ્ત પાસે મોકલાવેલી છે અને એ દીનનાં ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની સદા હું કોશેશ કરતો રહીશ." ઉપર મુજબ જે કબુલાતો તમે આપી છે તે પ્રમાણે હમેશાં ચાલજો.

આજની ક્રિયામાં તમોને જે સુદરેહ કુસ્તીનો સરોપાવ આપવામાં આવેલો છે તે સુદરેહ અને કુસ્તીબી. આજથી તમારી જીંદગીના છેડા સુધી તમારાં શરીરપર રાખવાની તમારી ફરજ છે. એ સુદરેહનો અર્થ ફાયદા ભરેલો રસ્તો કરી થાય છે. તે ઉપરથી તમો જ્યારે એ સુદરેહને તમારાં શરીર ઉપર પેહરેલો જુઓ ત્યારે તમારે વિચાર કરવો કે મારી

ફરજ હમેશાં સાચ્ચે રસ્તે ચાલવાની છે. કુસ્તી એ જરથોસ્તી દીન ઉપર મકમ રેહવાની એક ઇધાની છે. એને કમ્મરે વીતાળવાની મતલબ એ છે કે કમ્મર શરીરનો મધ્ય ભાગ છે તેથી કુસ્તી બાંધી તમો એવું બતાવો છો કે તમો તમારા પોતાનાં દરેક કામમાં મધ્યમ રહેશો; તથા નેક કામો કરવા અને બદીની સામે લડવા સદા કમ્મર કશતા રહેશો. કુસ્તીના ત્રણ આંતા તે જરથોસ્તી ધર્મનાં મુખ્ય ત્રણ ફરમાનો હુમત, હુખ્ત અને હવરશ્ત પ્રમાણે ચાલવાની તમોને યાદ આપશે. માટે જ્યારે બી એ ત્રણ આંતા ઉપર તમારી નજર પડે ત્યારે સાચ્ચા વિચાર, સાચ્ચા વચન અને સાચ્ચાં કામો કરવાની યાદ તમો તાજી કરતા રેહજો. કારણ કે હુમત, હુખ્ત અને હવરશ્ત પ્રમાણે ચાલનારને ખોદા બેઉ જેહાંનમાં સુખી કરે છે.

આજે તમો જે બુલંદ જરથોસ્તી ધર્મમાં દાખલ થયા છો તે ધર્મમાં ઘણીએક નીતિઓ શિખવેલી છે. એમાં મુખ્ય કરી સાચ્ચું બોલવા, નમનતાઇ કરવા, પોતાના જાતભાઇઓને મદદ કરવા, માબાપ અને ઉસ્તાદને માન આપવા અને બુજોર્ગો તરફ ચાહ રાખવાનાં ફરમાનો આવેલાં છે. માટે એ સઘળાં ફરમાનો પ્રમાણે ચાલવાની તમો સદા કોશેશ કરજો જેથી તમો, બીજાં લોકોમાં માન મેળવવા સાથે તમારી અને તમારાં કુટુંબની આબરૂમાં વધારો કરશો. સેવટે તમારી ઉપર નાળિયરની કાતરી છાંટીને જે દુઆ કરવામાં આવી છે તે દુઆ તમોને આમીન થજો. **"અથ જમ્યાત યથ આફ્રિનામી."**

ખોદાને અરજ.

એ આલમ ખાવંદ પરવરદેગાર;
એ પુર શકિતવાન અને પુરતું દેનાર;
એ રક્ષક માણસો ને કુલ જાનદાર;
દયાળુ, માયાળુ ને અન્ન દાતાર;
હાથો બેઉ જોડી નમાવીએચ સર;
આ બંદગી અમારી કબુલ તુંજ કર.

ભુલ ચુક ગુનાહ માફ કર તું કરીમ,
અહંકાર અભિમાન દુર કર રહીમ.

ભાઇબંધ અમો, આએ વિદ્યાર્થી,
શિખવ કામ સર્વને પરમાર્થી.

વિચારો, વચનો અને કામો નેક,
ભલાં મન સાથે પવિત્રાઇ છેક.

નિષ્ટા, નઝર ને દયાનત સૌ પાક,
પરોપકાર સાથે સખાવત આપ.

ખંત, ઉદ્યોગ, મહેનત ને બાજુબળ,
આપ અમને મેળવવા રોટી ને જળ.
ઝરથોસ્તી હોરમજદી દીનનું ઇમાન,
જાળવ્યે અમે તે ઝર જીવ સમાન.
માબાપ ને ઉસ્તાદ તરફ તાબેદાર,
હુકમો તેઓના બજા લાવનાર.
તાબેદારી ને ઇમાનદારીથી
કરીએ વતન રાજ વફાદારીથી.
મળે જેથી આબરૂ, ઇઝત, જશ, માન,
દુઆ એ અમારી કર તું તમામ.

દોહરા.

દયાળુ અહુરમઝદ તું, જેહાનના કિરતાર,
સર્વવ્યાપક ને વળી, રચના રે રચનાર.
સર નમાવીને રે ખુદા, જોડીને બેઉ હાથ,
કરગરી અમે માંગીએ, તુજ મદદ જગનાથ.

બક્ષ અમને બુધી ને, એલમનો ભંડાર.
જેથી હાંસલ ફાયદા, કરીએ અમે અપાર.

હુમત હુખ્ત, હુવરશ્ત જે ઝરથોશ્તી ફરમાન,
સમાએલાં છે તેમાં, ખરી ઇઝત ને માન.

ફરમાન ગુરૂ માબાપનું, બજાવીએ ધરી ટેક,
મતિ એવી તું આપજે, અએ અહુર નેક.

મોનાજાત.[1]

૧. નમીયેછ ઓ મજદ અહુર! તને,
નમીયેછ અમેશાસ્પંદો અને

૨. નમીયેછ યજદો વખાણો કરી,
નમીયેછ જરથોસ્ત યકીન ધરી.

૩. ભલાં વૃદ્ધિ કરનાર શૂરાં સઉ
અશોના ફરોહર વખાણયે બહુ.

૪. **ઇરાન્ સર-ઝમીન્**, આપણું વાહાલું વતન,
વખાણયેછ તેને, હમા અન્જુમન.

૫. શૂરા શાહેનશાહો, જંગી પહેલવાન,
કર્યે યાદ દીલથી, તેઓના રવાન.

---

૧ જશન કમીટી તરફથી ફીરદોસીની યાદમાં થતાં જશન વેળા આ મોનાજાત હંમેશાં ગવાય છે. એ મોનાજાત જરથોસ્તી બાળકોને ઇરાંનની તવારીખનું ટુંકું જ્ઞાન મળે એવી હોવાથી આ ચોપડીમાં ઉતારી લેવામાં આવી છે.

૬. પેશ્દાદી ખોરેહમંદ, કયાની બુલંદ,
હખામની રએમંદ, અશ્કાન જોરેમંદ,
૭. સાસાની હતો જેનો દોર ને દમામ;
એ જેવી મહાન શહેનશાહતો તમામ.
૮. જમશીદ, ફરીદુન, કયખુસરો, ગુશ્તાસ્પ,
મહાવિર કુરૂશ,[1] દારાયસ વિશ્તાસ્પ;
૯. કમ્બોજીય[2] શહેનશાહ, મહાન મહેરદાદ.[3]
વખાણ સાથ કરે જેમની કુલ જહાન યાદ;
૧૦. વળી અર્ષક, ઓરોડીસ્ ને સૂરીન,
પ્રતાપી મહેરદાદ,[4] ને વલખશ્ વેહદીન;
૧૧. અર્દશીર ને શાહપુર, હોરમઝદ, યઝદગર્દ,
પીરૂઝ, બેહરામ, કોબાદ શેરમર્દ;
૧૨. નોશેરવાન ખોસરો, પરવીઝ નામદાર,
શૂરા શહેન્શાહો, મહાન તાજદાર;

---

૧ Cyrus the Great. ૨ Cambyses.
૩ પોન્ટસનો શાહનશાહ Mithridates the Great.
૪ પારથ્યાનો શાહનશાહ Mithridates the Great.

૧૩. નરીમાન, કેરશાસ્પ, સામ અને ઝાલ,
જહાંજોય રૂસ્તમ, સોહરાબ બેમીસાલ;
૧૪. બુઝોર્ગ ગોદર્ઝ, તુસ, બીઝન ને ગીવ,
ફરામર્ઝ, બરઝોએ સીસ્તાન ખદીવ;
૧૫. રોદાબે, તેહમીના ને બાનુ ગુષસ્પ;
ને જંગજુઇ ગોર્દઆફરીદ દિલચસ્પ;
૧૬. ગેરામીએ શેરમર્દ, કારન, ઝરીર,
અસ્પંદીઆરે પાક અને બસ્તવર દલીર;
૧૭. કીધાં **શાહ—નામાંએ** એમને અમર,
વખાણ્યે **ફિરદોસી તુસી** નામવર;
૧૮. કર્યા આપણા ન્યાગાનોને યાદગાર,
રચી સુંદર બેતો હઝારો હઝાર.
૧૯. દોઆ આ ગુજાયે છે દિલોજાનથી,
અશોઇ અને પાક ઇમાનથી;
૨૦. જરથોસ્તના સર્વે ફરમાન નેક,
બજાવે નરો સાથે નારો હરેક;

૨૧. સજે નિત્ય રાસ્તી તણી કેરદાર,
ખુશી થાય જે જોઇ પરવરદેગાર.

૨૨. સૌથી સરસ થઇ અશોઇ ધણી,
ખુદાને પોહોંચે સુખ઼ર્રૂ બની;

૨૩. જુવે ખુદ નઝરથી ખુદાને સદા,
સદા દોસ્ત થઇ રહે અહુર પર ફિદા;

૨૪. રહે જે થકી નિત્ય આબાદ જહાન,
દોઆ આય આમીન કર, મેહેરબાન.

"છૈએ હમે જરથોસ્તી !"

(Good-bye ! My Blue Bell !–એ રાહ)

છૈએ હમે જરથોસ્તી રે માજદયસ્ની નેક !
કુલ જેહાંન સાથે દોસ્તી રાખ્યે નિભાવ્યે ટેક;
મુફીજ ભર આ ટોળો, સઉ એલ્મનો સણગાર,
રે બોલબાલા બોલો ! તેની સૌ નર ને નાર !

(કોરસ.)

ઓ તોખમ કયાની ! ઓ જગ મશહુર !
ઓ સૌ સદગુણમાં સાચ્ચી ને ભરપુર !
કાયમ રહી જાળવજે, શુભ તું જ જેમ !
આબાદી સાથે તું ! ઓ પારસી કોમ !

(૨)

બોહોળી સખાવત હાથે, દેછે જગત જાહેર,
બહુ ચંચળાઇ સાથે, સૌ વાતમાં માહેર;

ગુજરી જફાઓ ભારી, તોપણ ન છોડયો ધર્મ,
તેથી મળી રબ–યારી, એજ ખરો છે ભર્મ.

(૩)

સુખદાઇ સ્ત્રી કેળવણી, જેનો દીપાવે બહાર,
ગુણ નેકની મેળવણી, રાખે સુખી સંસાર;
પોશાકની ખુબી કંઇ, છે અઉર જેહાં–મશહુર,
તે કોમની બાનુ થઇ, છીએ હમે મગરૂર!

(૪)

જેની વફાદારી પર, પડયા નથી કંઇ ડાઘ,
આ રાજની યારી પર, લડશે મિસાલે વાઘ;
નિમકહલાલી જામી, તે પર બની દીલસોજ,
આ ફેજ આજે પામી, ખુશ થા તું, ઓ
"ફીરોઝ!"

